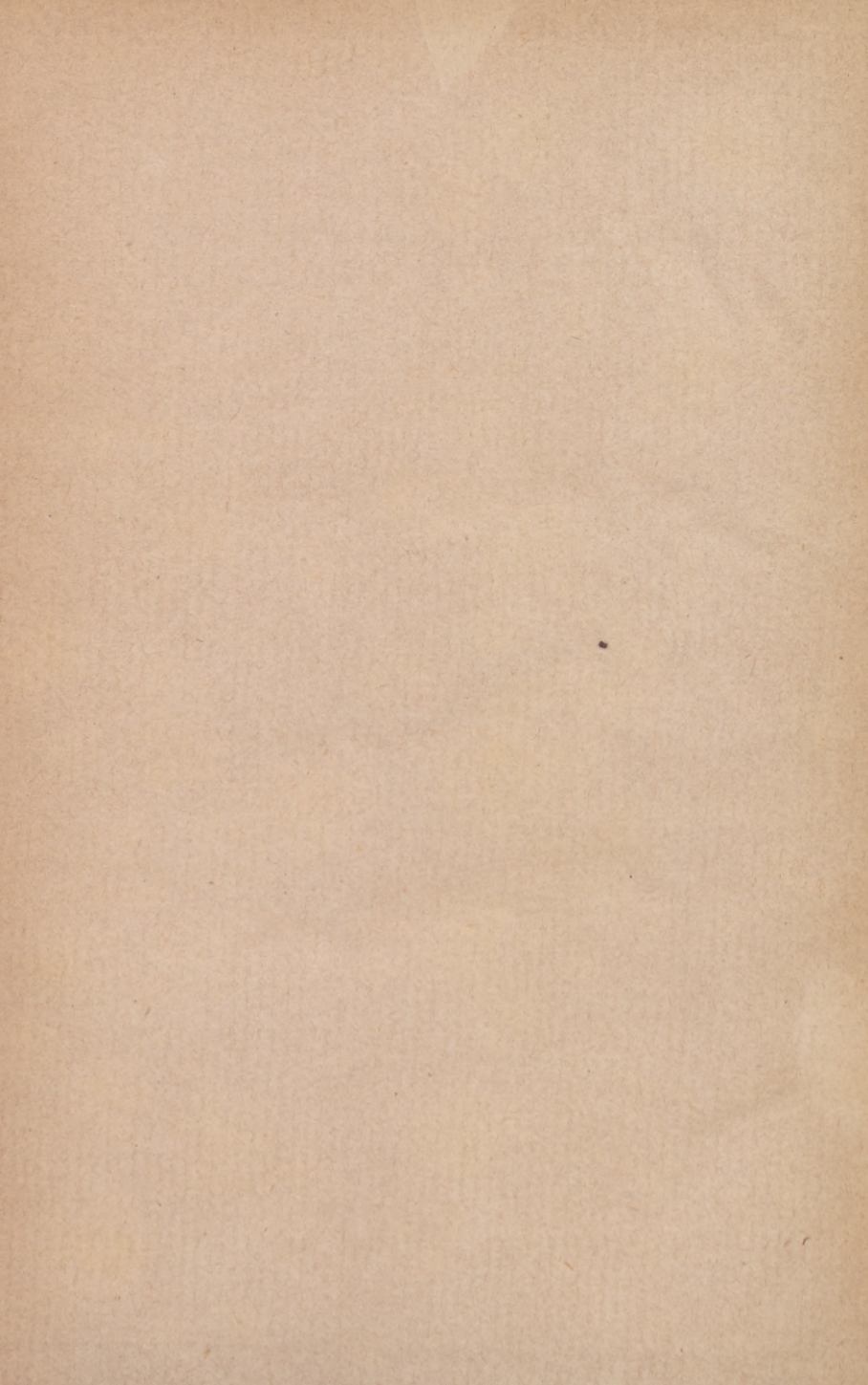

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 924/v.

חלק שביעי מספרי החברה

חמשה חמשי תורה

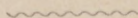
לתועלת נערי בני ישראל.

בפקודת חברת מורי ישרון בארץ הונגאריא
ובעזרת אנשים חכמים ונכונים

נעתקו לשפת ארצנו מאת

משה שמערן
מורה בבית החנוך למורי ישראל

מחיר הספר החמישי מ' צל.

בודאפעסט שנת תרמא
בדפוס האדונים שלעזינגער עט וואהלאונער

A MAGYAR IZR. TANITÓ-EGYLET KIADVÁNYAI VII.

MÓZES ÖT KÖNYVE

IZRAELITA ISKOLÁK HASZNÁLATÁRA.

A MAGYAR IZRAELITA TANITÓEGYLET MEGBIZÁSÁBÓL
ÉS KITÜNŐ SZAKFÉRFIAK KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL

MAGYARRA FORDITOTTA:

S T E R N M Ó R,

gyakorló iskolai tanító és kép. tanár.

Ára kemény kötésben 40 kr.

BUDAPEST, 1880.

SCHLESINGER ÉS WOHLAUER NYOMDÁJA.

Minden jog fentartatik.

ספר דברים.

MÓZES ÖTÖDIK KÖNYVE.

א

(א) אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר
 הנהגו במדבר בערבה מול סוף ביד פארן וביד תפל
 ולכן וחסרת ודי זהב : (ב) אחד עשר יום מחרב דרך
 הר-שעיר עד קדש ברנע : (ג) ויהי בארבעים שנה
 בעשתי-עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני
 ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם : (ד) אחרי
 הכתו את סיון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג
 מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי : (ה) בעבר
 הנהגו בארץ מואב הואיל משה באר את-התורה הזאת
 לאמר : (ו) יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רבי
 לכם שבת בהר הזה : (ז) פנו וסעו לכם ובאו הר
 האמרי ואל כל-שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף
 הים ארץ הכנעני והלבנון עד-הנהר הגדל גהר פרת : (ח)
 ראה נתתי לפניכם את-הארץ באו ורשו את-הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת
 להם ולזרעם אחריהם : (ט) ואמר אליכם בעת ההוא
 לאמר לא-אוכל לבדי שאת אתכם : (י) יהוה אלהיכם
 הרבה אתכם והנכם היום פקוכם השמים לרב : שני
 (יא) יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים
 ויבתך אתכם באשר דבר לכם : (יב) איכה אשא לבדי
 סרחתם ומשאכם וריבכם : (יג) הבו לכם אנשים חכמים
 ונבנים ודעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם : (יד) ותענו

* יניח ד' שימין פנויות ויתחיל מתחלת שיטה ה'

Deuteronomium.

I. fejezet. — DEVÁRIM.

1. Ezek azon szavak, melyeket Móse egész Jiszráelhoz szólott a Jardénon innen, a sivatagban, a rónaságban, a nádas tenger közelében, Párán és Tófel közt, Láván, Chaczerósz és Di-Záhár táján.

2. Tizenegy napi járason Chórevtől, Széir hegyének útján Kádés Barnéáig.

3. És lón: a negyvenedik esztendőben, a tizenegyedik hónapban, a hónap elsején szólott Móse Jiszráel fiaihoz mindazonképpen, mint az örökkévaló végettök neki megparancsolá.

4. Miután Szichónt, Emóri királyát megverte, ki Chesbónban lakik vala, és Ógot, Basán királyát, ki Astárorsz Edreiben lakik vala.

5. A Jardénon innen Móáv országában kezdte Móse ezen tant megmagyarázni, mondván:

6. Az örökkévaló Istenünk szólott hozzánk Chóreven, mondván: Eleget időztetek e hegy mellett.

7. Forduljatok meg és induljatok; menjetek Emóri hegyéhez és egész szomszédságához, a rónaságba, a hegyhez és a völgybe, a déli vidékre és a tenger partjához, Kenááni országába és a Levánonhoz, a nagy folyamig, Perász folyamáig.

8. Lássátok! én elétek adom az országot; menjetek be és foglaljátok el azon országot, melyet az örökkévaló őseiteknek odaesküdött, Ávráhámnak, Jiczháknak és Jákóvnak, hogy nekik adja és magzatuknak utánuk.

9. És mondám nektek azon időben ekképpen: Nem birlak egymagam benneteket viselni.

10. Az örökkévaló Istenetek sokasított benneteket, s hasonlított e napon az ég csillagaihoz sokaságra.

11. Az örökkévaló, őseitek Istene, szaporitson meg benneteket ezerszerre, mint vagytok, s áldjon meg benneteket, amint mondta volt nektek.

12. Hogyan viselhetném egyedül terheteket, bajotokat és pereteket?

13. Szerezsetek közületek böles, értelmes és tapasztalt férfiakat törzseitekből, hogy azokat főkké tegyem fölétek.

אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: (טו) ואקח
 את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וירעים ואתן אותם
 ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים
 ושרי עשרות ושמרים לשבטיכם: (טז) ואצוה את-
 שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם
 צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: (יז) לא תכירו פנים
 במשפט בקטן כגדול תשמעון לא תגורו מפני איש כי
 המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון
 אלי ושמעתיו: (יח) ואצוה אתכם בעת ההוא את כל-
 הדברים אשר תעשון: (יט) ונפיע מחרב ונגד את כל-
 המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר
 האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש
 ברנע: (כ) ואמר אלכם באתם ערבת האמרי אשר-
 יהוה אלהינו נתן לנו: (כא) ראה נתן יהוה אלהיך לפניך
 את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך
 אל תירא ואל תחת: שלישי (כב) ותקרבון אלי כלכם
 ותאמרו גשלה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ
 וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים
 אשר נבא אליהן: (כג) וייטב בעיני הדבר ואקח מכם
 שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: (כד) ויפנו ויעלו
 ההרה ויבאו ער-גחל אשבל וירגלו אתה: (כה) ויקחו
 בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו
 טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: (כו) ולא אבותם
 לעלת ותמרו את-פי יהוה אלהיכם: (כז) ותרגנו באהליכם
 ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת
 אתנו ביד האמרי להשמידנו: (כח) אנה אנחנו עלים
 אחינו המסו את-לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים
 גדלות ובצורת בשמים וגם-בני ענקים ראינו שם: (כט)

14. És ti válaszoltatok nekem, mondván: Jó az a szó, melyet mondtál, hogy cselekedjék.

15. Vettem tehát törzseitek fejeit, böles és tapasztalt férfiakat, s tettem őket főkké fölétek, ezek vezéreivé, százak vezéreivé, ötvenek vezéreivé, s tizek vezéreivé, és törzseitek felügyelőivé.

16. És meghagytam bíráitoknak ez időben, mondván: Hallgassátok meg atyátokfiait, s ítéljetek igazság szerint egy ember és testvére közt, és az idegene közt.

17. Ne ismerjetez tekintélyt az ítéletben; mind kicsinyt, mind nagyot hallgassatok meg. Ne tartsatok valamely férfiú tekintélyétől, mert az ítélet Istené; azon ügyet pedig, mely nektek néhez lesz, hozzátok élém, hogy meghallgassam.

18. És megparancsoltam nektek azon időben mindazon dolgokat, melyekét cselekedjetez.

19. És elindultunk Chórévből és átmentünk ama nagy és rettenetes sivatagon, melyet láttatok, az Emóri hegyéhez vezető úton, a mint az örökkévaló Istenünk nekünk megparancsolta, s elérkeztünk Kádes Barnéáig.

20. És mondám nektez: Eljöttetek Emóri hegyéig, melyet az örökkévaló Istenünk nekünk ad.

21. Lásd! az örökkévaló istened eléd adja az országot; menj fel, foglald el, a mint az örökkévaló, őseid Istene hozzád, szólott: ne félj, s ne csüggedj!

22. És mindnyájatok élémbe léptetek, mondván: Hadd küldjünk férfiakat előttünk, hogy kikémleljék nekünk az országot, s hozzanak nekünk hirt azon út iránt, melyre keljünk, s azon városokról, hová elmegyünk.

23. És megtetszett a dolog szemeim előtt, s vettem közületez tizenkét férfiút, egy-egy férfiút törzsenként.

24. És megfordultak s felmentek a hegyre, s bementek Eskól völgyébe. s kikémlelték azt.

25. És vittek magukkal az ország gyümölcséből, s lehozták mihozzánk; s hirt hozván nekünk, mondák: Jó az ország, melyet az örökkévaló Istenünk nekünk ad.

26. De ti nem akartatok fölmenni, s ellene szegültetek az örökkévaló Istenetek parancsának.

27. És morogtatok sátraitokban mondván: Az örökkévaló irántunk való gyűlöletből hozott ki minket Miczrájim országból, hogy minket Emóri kezébe adjon, hogy elveszítsen bennünket.

28. Hová menjünk fel? Testvéreink elesüggesztették szívünket, mondván: Nagyobb és magasabb termetű nép nálunknál, nagy és az égig megerősített városok, és Anák fiait is láttuk ottan.

נֹאמֵר אֲלֵכֶם לֹא-תַעֲרֹצוּן וְלֹא-תִירָאוּן מֵהֶם : (ל) יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם הִחֲלִיד לְפָנֵיכֶם הוּא יִלְחֶם לָכֶם כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
 אִתְּכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם : (לא) וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ
 אֲשֶׁר נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּאֲשֶׁר יִשְׂאֵ-אִישׁ אֶת-בְּנוֹ בְּכָל-
 הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם עַד-בְּאֵמֶם עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה : (לב)
 וּבַדִּבְרֵי הַזֶּה אֵינֶכֶם מֵאֲמִינִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם : (לג) הִחֲלִיד
 לְפָנֵיכֶם בְּדֶרֶךְ לְתוֹר לָכֶם מְקוֹם לְחַנּוּתְכֶם כְּאִשׁוֹ לִילָה
 לְרֵאתְכֶם בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תִּלְכוּ-בָהּ וּבַעֲנֵן יוֹמָם : (לד) וַיִּשְׁמַע
 יְהוָה אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצַף וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר : (לה) אִם-
 יֵרְאֶה אִישׁ כְּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הַדִּוֵּר הֲרַע הָיָה אֵת הָאָרֶץ
 הַשּׁוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לְאַבְתִּיכֶם : (לו) וְזוֹלָתִי כָּלֵב
 כִּן-יִפְנֶה הוּא יִרְאֶנָּה וְלוֹ-אֶתֵּן אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבַּר-כָּה
 וּלְבָנָיו יַעַן אֲשֶׁר מָלֵא אַחֲרַי יְהוָה : (לז) גַּם-כִּי הִתְאַנַּף
 יְהוָה בְּגִלְלַתְכֶם לֵאמֹר גַּם-אֶתָּה לֹא-תִבְאֵ שֵׁם : (לח) יְהוֹשֻׁעַ
 בְּדִיּוֹן הָעַמֵּד לְפָנֶיךָ הוּא יִבֵּא שָׁמָּה אִתּוֹ חֹזֵק בִּיהוָה
 יַנְחִילָנָה אֶת-יִשְׂרָאֵל : רִבִּיעִי (לט) וְשִׁפְכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם
 לְבוֹ יְהוָה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וְרַע הִמָּה יִבֵּאוּ
 שָׁמָּה וְלָהֶם אֶתְנֶנָּה וְהֵם יִירְשׁוּהָ : (מ) וְאַתֶּם פָּנּוּ לָכֶם
 וְסַעּוּ הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם-סוּף : (מא) וַתַּעֲנוּ וַתֹּאמְרוּ אֵלַי
 חֲטָאנוּ לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלָה וְנִלְחַמְנוּ בְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וַתַּחֲנוּ אִישׁ אֶת-כִּלְיוֹ מִלְחַמָּתוֹ וַתַּהֲיֵנוּ לַעֲלֹת
 הַהָרָה : (מב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אָמַר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא-
 תִלְחַמוּ כִּי אֵינֶנִּי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגְּפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם : (מג)
 וְאַדְבָּר אֲלֵיכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וַתִּמְרוּ אֶת-פִּי יְהוָה וַתִּזְדוּ
 וַתַּעֲלוּ הַהָרָה : (מד) וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַהוּא
 לְקַבֵּאתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כִּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים וַיִּכְתוּ
 אֶתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד-חֲרָמָה : (מה) וַתִּשְׁבוּ וַתִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה

29. S én mondtam nektek: Ne ijedjete meg s ne féljete tőlök.

30. Az örökkévaló Istenetek, ki előttetek jár, fog értete küzdeni, mindaképpen, a mint veletek cselekedett Miczrájmban szemeteik előtt.

31. És a sivatagban, a hol láttad, hogy az örökkévaló Istened visz tégedet, mint az ember fiát viszi az egész úton, melyen jártatok, miglen e helyre érkezete.

32. Mindamellet nem hittete az örökkévaló Istenetekben.

33. Ki járt előttetek az úton, hogy nektek helyet kiszemeljen, a hol táboroztate; éjjel tűzben, hogy világítson nektek az úton, melyen jártate, s felhőben nappal.

34. És az örökkévaló meghallotta beszédeite szavát, s megharagudott és esküdött, mondván:

35. Egy sem fogja látni e férfiak közül, e gonosz nemzedékből, azt a jó országot, melyről esküdtem, hogy őseiteknek fogom adni.

36. Kivéven Kálévet, Jefunne fiát; ő majdan meglátja, s neki fogom adni azt az országot, melybe lépett, s fiainak, amiért teljesen ragaszkodott az örökkévalóhoz.

37. Én rám is neheztelt az örökkévaló miattate, mondván: Te sem fogsz oda bemenni.

38. Jehósua, Nun fia, ki előtted áll, ő fog oda bemenni; őtet bátorítsd, mert ő fogja Jiszráelnek birtokába adni.

39. És gyermekeite, kikről mondtate, hogy martalékul lesznek, és fiaitok, kik nem tudják még ma, mi jó, mi rossz: ők fognak oda bemenni, nekik fogom azt adni, s ők fogják birni.

40. Ti pedig forduljate meg, s induljate a sivatagba a nádas-tengerhez vezető úton.

41. És ti válaszoltate, mondván nekem: Vétkeztünk az örökkévaló ellen; mi felmegyünk és harezolunk azonképpen, mint az örökkévaló Istenünk nekünk megparancsolta. S kiki felkötötte hadi szerét és készek voltate a hegyre felmenni.

42. És az örökkévaló szólt hozzám: Mondd meg nekik: Ne menjete fel s ne harezoljate, mert én nem vagyok köztete, ne hogy megveressete ellenségeitektől.

43. Én szóltam hozzátok, de nem hallgattate, s ellenségtete az örökkévaló parancsának, s vakmerősködtete és felmentete a hegyre.

44. És kijött Emóri, ki ama hegyen lakik, ellenete, s üdöztete bennete, mint a méhek teszik, s megvertete bennete Széirben Chármáig.

45. És visszatérve sirtate az örökkévaló előtt; de az örökkévaló nem hallgatott szavatokra, s nem figyelt rátok.

וְלֹא-שָׁמַע יְהוָה בְּקִלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם : (מו) וַתִּשְׁכְּבוּ
בְּקֶדֶשׁ יָמִים רַבִּים בְּיָמִים אֲשֶׁר יֹשְׁבֹתֶם :

ב

(א) וַנִּפְּן וּנְסַע הַמִּדְבָּרָה דֶרֶךְ יַם-סוּף בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֵלַי וְנָסַב אֶת-הַר-שִׁעִיר יָמִים רַבִּים : ס חמישי (ב)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : (ג) רַב־לָכֶם סֹב אֶת-הָהָר הַזֶּה
פָּנּוּ לָכֶם צָפֹנָה : (ד) וְאֶת-הָעַם צִו לֵאמֹר אַתֶּם עֲבָרִים
בְּנֹבֵל אַחֵיכֶם בְּנִי-עֲשׂוּ הַיֹּשְׁבִים בְּשִׁעִיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם
וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד : (ה) אֶל-תִּתְּגְרוּ בָם כִּי לֹא-אַתֶּן לָכֶם
מֵאֲרָצִים עַד מִדְבָּר כַּף-רְגֵל כִּי-יִרְשֶׁה לַעֲשׂוֹ נָתַתִּי אֶת-הָהָר
שִׁעִיר : (ו) אֲכַל תִּשְׁכְּבוּ מֵאֲתָם בְּכֶסֶף וְאֲכַלְתֶּם וּגְסִמִּים
תִּכְרוּ מֵאֲתָם בְּכֶסֶף וּשְׁתִּיתֶם : (ז) כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ
כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ יִדַע לְכַתֹּב אֶת-הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה וְהָיָה
אַרְבָּעִים שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חִסְרֹת דְבָר : (ח)
וְנִעְבַר מֵאֵת אַחֵינוּ בְּנִי-עֲשׂוּ הַיֹּשְׁבִים בְּשִׁעִיר מִדְבָּר הָעֲרָבָה
מֵאִילַת וּמַעֲצֵינֵי נֹבֵר * ס וַנִּפְּן וְנִעְבַר דֶּרֶךְ מִדְבָּר מִזֹּאֵב :
(ט) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל-תִּצַר אֶת-מִזֹּאֵב וְאֶל-תִּתְּגַר בָּם
מִלְחָמָה כִּי לֹא-אַתֶּן לָךְ מֵאֲרָצוֹ יִרְשֶׁה כִּי לְבִנְי-לוֹשׁ נָתַתִּי
אֶת-עַר יִרְשֶׁה : (י) הָאֲמִים לִפְנֵים יִשְׁבוּ בָהּ עִם גְּדוֹל
וְרַב וְרַם בְּעֵנְקִים : (יא) רַפְּאִים יִחְשְׁבוּ אֶת-הֶם בְּעֵנְקִים
וְהַמֵּאֲבִים יִקְרָאוּ לָהֶם אֲמִים : (יב) וּבְשִׁעִיר יִשְׁבוּ הַחֲרִים
לִפְנֵים וּבְנֵי עֲשׂוֹ יִירְשׁוּם וַיִּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם
בְּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַרְעֵי יִרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה לָהֶם :
(יג) עֲתָה קָמוּ וְעָבְרוּ לָכֶם אֶת-גִּחַל זָרָד וְנִעְבַר אֶת-גִּחַל
זָרָד : (יד) וְהַיָּמִים אֲשֶׁר-הִלְכְּנוּ מִקְדֶּשׁ בְּרַנֵּעַ עַד אֲשֶׁר-
עָבְרָנוּ אֶת-גִּחַל זָרָד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד-תֶּם כָּל-הַדּוֹר
אֲנֹשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִקְרֵב הַמַּחְנֶה בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם :

46. És Kádésben maradtatok sok ideig, azon idő szerint, a meddig ott laktatok.

2. fejezet.

MÓSE A LEFOLYT ESEMÉNYEK EMLÉKÉT FELIDÉZI.

1. S megfordultunk és indultunk a sivatagba a nádas ten-
gerhez vezető úton, mint az örökkévaló hozzám szólott, s megke-
rültük Széir hegységét sok ideig.

2. És az örökkévaló mondá nekem ekképpen :

3. Eléggé kerülitek ezt a hegyet ; forduljatok észak felé.

4. A népnek pedig parancsolt meg, mondván : Ti átmentek
testvéreitek, Észáv fiainak, határába, kik Széirban laknak : s ők fél-
nek tőletek, de fölötte őrizkedjete.

5. Ne támadjátok meg őket, mert nem adok nektek orszá-
gukból egy talpalatnyi tért sem ; mert örökségül adtam Észávnak
Széir hegységét.

6. Ételért pénzéért vásároljatok tőlük, ha enni akartok, s a vizet
is pénzéért szerezzétek tőlük, ha inni akartok.

7. Mert az örökkévaló Istened megáldott tégedett kezdednek
minden művében ; ő ismeri jártadat e nagy sivatagban. Immár
negyven esztendeje, hogy az örökkévaló Istened veled van, nem
szükölködtél semmiben.

8. És elmentünk testvéreinktől, Észáv faitól, kik Széirben
laknak, a róna útjától, Élasztól és Ezzjón Gávertől, s megfordulván
elmentünk a Móáv sivatagához vezető úton.

9. És az örökkévaló mondá nekem : Ne szorongasd Móávot,
s ne támadd meg őtet haddal ; mert nem adok neked birtokot az
ő országából, mivel Lót fiainak adtam Árt birtokul.

10. Az Émek laktak benne annak előtte, nagy és számos
nép, s magas termetű mint az Anákok.

11. Az óriásokhoz számíttatnak ők is, mint az Anákok, s a
Móaviták nevezték őket Émeknek.

12. És Széirben laktak ennek előtte a Chóriak, s Észáv fiai
kiűzték őket és elpusztították maguk elől, s letelepedtek helyökön,
mint Jiszráel cselekedett birtokának országával, melyet az örökké-
való nekik adott.

13. Most keljete fel s menjete át Zered patakján ; s át-
mentünk Zered patakján.

14. És az idő, mióta elmentünk Kádés Barnéától, mig át-
mentünk Zered patakján, harmincznyolcz esztendő ; mig kimult a
hadfiak egész nemzedéke a táborból, mint az örökkévaló nekik
megesküdött vala.

(טו) וגם יד-יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד
 תמם: (טז) ויהי כאשר-תמו כל-אנשי המלחמה למות
 מקרב העם: (יז) וידבר יהוה אלי לאמר: (יח) אתה
 עבר היום את-גבול מואב את-ער: (יט) וקרבת מול
 בני עמון אל-תצרים ואל-תתגר בם כי לא-אתן מארץ
 בני-עמון לך ירשה כי לבני-לוט נתתיה ירשה: (כ) ארץ-
 רפאים תחשב אף-הוא רפאים ישכורכה לפנים והעמנים
 יקראו להם ומזמים: (כא) עם גדול ורב ורם בענקים
 וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם: (כב)
 כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את-
 חחרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום הנה: (כג)
 והעוים הישבים בחצרים עד-ענה בפתרים היצאים מפתח
 השמידם וישבו תחתם: (כד) קומו סעו ועברו את-נחל
 ארנו ראה נתתי בידך את-סיחון מלך-חשבון האמרי ואת-
 ארצו החל רש והתגר בו מלחמה: (כה) היום הנה אחל
 תת פחדך ויראתך על-פני העמים תחת כל-השמים
 אשר ישמעון שמעך ורגנו וחלו מפניך: (כו) ואשלח
 מלאכים ממדבר קדמות אל-סיחון מלך חשבון דברי
 שלום לאמר: (כז) אעברה בארצה בדרך בדרך אלך
 לא אסור ימין ושמאל: (כח) אבל בכסף תשברני
 ואכלתי ומים בכסף תתן-לי ושתיתי רק אעברה ברנלי:
 (כט) כאשר עשו-לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים
 הישבים בער עד אשר-אעבר את-הירדן אל-הארץ אשר-
 יהוה אלהינו נתן לנו: (ל) ולא אבה סיחון מלך חשבון
 העברנו בו כיהקשה יהוה אלהיך את-רוחו ואמץ את-
 לבבו למען תתו בידך כיום הנה: (לא) ששי ויאמר
 יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את-סיחון ואת-ארצו
 החל רש לרשת את-ארצו: (לב) ויצא סיחון לקראתנו

15. És az örökkévaló keze is volt ellenök, hogy elpusztítsa őket a táborból, míg ki nem multak.

16. És lőn: midőn mind a hadfiak halállal kimultak a nép közül:

17. És szóla az örökkévaló hozzám, mondván:

18. Te átmegy ma Móáv határán Ár felé.

19. És közeledvén Ammón fiai felé, ne szorongasd s ne támadd meg őket, mert nem adok neked Ammón fiainak országából birtokot; mert Lót fiainak adtam azt birtokul.

20. Az óriások országához számittatik az is; óriások laktak benne ezelőtt, s az Ammoniták nevezték őket Zamzumóknak.

21. Nagy, számos és magas termetű nép az, mint az Anákok, s az örökkévaló kipusztítá azokat előlük, s elűzték őket, hogy helyökön lakjanak.

22. Amint Észáv fiaival cselekedett, kik Széirben laknak, kik elől a Chórit kipusztította, s elűzték őket és helyökön letelepedtek e mai napig.

23. Az Avvokat, kik Chaczérimben laktak Azzáig, a Kaftóriak, kik Kaftórból kijönnek vala, pusztították el, s letelepedtek helyökön.

24. Keljete fel, induljatok s menjetek át Arnón patakján; lásd, én kezedbe adtam az Emórita Szichónt, Chesbón királyát országostól. Kezdd el a foglalást, s támadd meg haddal.

25. E napon kezdem rettegésedet és félelmedet mind a népekre adni, melyek az ég alatt vannak, amelyek híredet hallván, reszketni fognak és megrendülni előtted.

26. És követeket küldtem Kedémósz sivatagából Szichónhoz, Chesbón királyához, békés szavakkal, mondván:

27. Engedj átvonulnom országodon; csak az úton fogok menni, nem térek jobbra, vagy balra.

28. Ételt pénzért adj el nekem, hogy egyem, s vizet pénzért adj nekem, hogy igyam: csak engedj átvonulnom gyalogos néppemmel.

29. Amint Észáv fiai cselekedtek velem, kik Széirben laknak, és a Móáviták, kik Arban laknak, míg a Jordánon átkeltem azon országba, melyet az örökkévaló Istenünk ad minékünk.

30. És Szichón, Chesbón királya, nem akarta, hogy ott átvonuljunk; mert az örökkévaló Istened megkeményítette az ő szellemét, s átalkodottá tette szívét, hogy őt kezedbe adja, mint e napon történt.

31. És az örökkévaló mondá nekem: Lásd! én kezdtem előtted adni Szichónt és országát; kezdd el a foglalást és foglald el országát.

32. És Szichón kijött ellenünk, ő és egész népe harcra Jáhezába.

הוא וכל-עמו למלחמה יהצה: (א) ויתנהו יהוה אלהינו
 לפנינו ונד אתו ואת-בנו ואת-כל-עמו: (ב) ונלכד את-
 כל-ערינו בעת ההוא ונחרם את-כל-עיר מתם והנשים
 והמאן לא השארנו שריד: (ג) רק הבהמה בזונו לנו
 ושלל הערים אשר לכדנו: (ד) מערער אשר על-שפת-
 נחל ארנו והעיר אשר-בנחל ועד-הגלעד לא היתה קריה
 אשר שגבה ממנו את-הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: (ה)
 רק אל-ארץ בני-עמון לא קרבתם כל-יד נחל יבק וערי
 הקר וכל אשר-צנה יהוה אלהינו:

ג

(א) ונמן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך-הבשן לקראתנו
 הוא וכל-עמו למלחמה אדרעי: (ב) ויאמר יהוה אלי
 אל-תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת-כל-עמו ואת-ארצו
 ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב
 בחשבון: (ג) ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את-עוג מלך-
 הבשן ואת-כל-עמו ונכחו עד-בלתי השאיר-לו שריד:
 (ד) ונלכד את-כל-ערינו בעת ההוא לא היתה קריה אשר
 לא-לקחנו מאתם ששים עיר כל-חבל ארנב ממלכת עוג
 בבשן: (ה) כל-אלה ערים בצורת חומה גבהה דלתים
 ובריח לבד מערי הפרו הרבה מאד: (ו) ונחרם אותם
 כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון חחרם כל-עיר מתם
 הנשים והמאן: (ז) וכל-הבהמה ושלל הערים בזונו לנו:
 (ח) ונקה בעת ההוא את-הארץ מיד שני מלכי האמרי
 אשר בעבר הנהר מנחל ארנו עד-הר הרמון: (ט) צידנים
 יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו-לו שגיר: (י) כל
 ערי המישר וכל-הגלעד וכל-הבשן עד-סלכה ואדרעי
 ערי ממלכת עוג בבשן: (יא) כי רק-עוג מלך הבשן

33. És az örökkévaló Istenünk adta őt élénk, s megvertük őt és fiait egész népével.

34. S meghódítottuk mind a városait ez időben, s elpusztítottunk minden várost, férfiakat, nőket és gyermekeket, nem hagytunk meg semmi maradékot.

35. Csak a marhát zsákmányoltuk el magunknak, és a városok prédáját melyeket elfoglaltunk.

36. Aróértől kezdve, mely Arnón patakjának partján van, és a völgyben levő várostól fogva Giládig nem volt város, mely nálunk hatalmasabb lett volna; mindent adott az örökkévaló Istenünk élénk.

37. Csak Ammón fiainak országához nem közeledtél, Jabbók patakjának egész oldalán, a hegyi városokhoz és az egész tájhoz, melyet az örökkévaló Istenünk parancsolt.

3. fejezet.

MÓSE A LEFOLYT ESEMÉNYEK EMLÉKÉT FELIDÉZI.

1. És megfordultunk és mentünk a Básánba vezető úton, s kijött Óg, Básán királya, ellenünk egész népével harezra Edreibe.

2. És az örökkévaló azt mondta nekem: Ne félj tőle, mert kezedbe adom őt egész népével és országával, s cselekedjél vele, amint cselekedtél Szychóonnal, Emóri királyával, ki Chesbónban lakik.

3. És az örökkévaló Istenünk kezünkbe adta Ógot is, Básán királyát, egész népével, s megvertük őt, míg egy maradéka sem maradt.

4. És elfoglaltuk minden városait azon időben; nem volt város, melyet tőlük el ne vettünk volna: hatvan várost, Argór egész vidékét, Óg birodalmát Básánban.

5. Mindezek magas fallal, kapukkal és zárossal megerősített városok voltak, az igen számos nyílt városokon kívül.

6. És elpusztítottuk őket, a mint cselekedtünk Szychóonnal, Chesbón királyával, elpusztítva minden várost, férfiakat, asszonyokat és gyermekeket.

7. És minden barmot, úgyszinte a városok prédáját magunknak zsákmányoltuk.

8. És elvettük azon időben az országot Emóri két királyától, mely a Jordánon innen van, Arnón patakjától Chermón hegyéig.

9. A Czidóniak nevezték Chermónt Szirjónnak; az Emóri pedig nevezte Szenirnek.

10. A lapálynak minden városait, egész Giládot, egész Básánt Szalcháig és Edreig, Óg birodalmának városait Básánban.

11. Ugyancsak Óg, Básán királya, maradt volt meg az óriások.

נשאר מִיִּתְר הַרְפָּאִים הִנֵּה עָרְשׁוֹ עָרֵשׁ בְּרוּל הִלָּה הוּא
 בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן תִּשַׁע אֲמוֹת אַרְבֵּה וְאַרְבַּע אֲמוֹת רַחְבָּה
 בְּאֲמַת־אִישׁ : (יב) וְאֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת יִרְשׁוּ בְּעֵת הַהוּא
 מֵעַרְעָר אֲשֶׁר־עַל־נַחַל אַרְנוֹן וְחֲצֵי הַר־הַגִּלְעָד וְעָרָיו נָתַתִּי
 לְרֹאוּבֵנִי וְלַגָּדִי : (יג) וְיִתֵּר הַגִּלְעָד וְכָל־הַבָּשָׁן מִמְּלַכַת
 עוֹג נָתַתִּי לְחֲצֵי שֵׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה כָּל חֶבֶל הָאָרֶזֶב לְכָל־
 הַבָּשָׁן הַהוּא יִקְרָא אָרֶץ רַפָּאִים : (יד) יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
 לָקַח אֶת־כָּל־חֶבֶל אָרֶזֶב עַד־גְּבוּל הַנְּשׁוּרִי וְהַמְעַכְתִּי וַיִּקְרָא
 אֹתָם עַל־שְׁמוֹ אֶת־הַבָּשָׁן חֹת יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה : שְׁבִיעִי
 (טו) וְלַמְּכִיר נָתַתִּי אֶת־הַגִּלְעָד : (טז) וְלַרֹאוּבֵנִי וְלַגָּדִי
 נָתַתִּי מִן־הַגִּלְעָד וְעַד־נַחַל אַרְנוֹן תוֹךְ הַנַּחַל וְגִבְלָה וְעַד־יַבֵּק
 הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן : (יז) וְהָעֲרָבָה וְהַיַּרְדֵּן וְגִבְלֵי מִכְנֶזֶת
 וְעַד יַם הָעֲרָבָה יַם הַמֶּלַח תַּחַת אֲשֶׁרֶת הַפְּסָגָה מִזְרַחָה :
 וְאַצּוּ אֹתְכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם
 אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חִלּוּצִים תַּעֲבְרוּ לִפְנֵי אַחֵיכֶם
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־בְּנֵי־חֵיל : (יח) רַק גִּשְׁיֵיכֶם וּמִטְּפֵיכֶם וּמִקְנֵיכֶם
 יִדְעֵתִי כִּי־מִקְנֵה רַב לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם :
 מִפְּטִיר (יט) עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה לְאַחֵיכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּ גַם־
 הֵם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן
 וְשָׁבְתֶם אִישׁ לִירֻשָׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם : (כ) וְאֶת־יְהוֹשׁוּעַ
 צִוִּיתִי בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר עֵינֶיךָ הִרְאֵת אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשָׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה בְּךָ־יַעֲשֶׂה יְהוָה
 לְכָל־הַמְּלָכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה : (כא) לֹא תִירָאוּ
 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם :

ואתחנן

(כב) וְאֶת־חַנּוּן אֱלֹהֵיךָ בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר : (כג) אֲדַנֵּי יְהוָה
 אַתָּה הַחֲלֵתָ לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת־יְרֵדָה

maradékából, Ime ágya, egy vas ágy, Rabbában van, mely Ammón fiaié; kilencz sing hossza és négy sing szélessége egy férfiú könyöke szerint.

12. És ezt az országot, melyet elfoglaltunk azon időben, Aróertől kezdve, mely Arnón patakja mellett van, és Gilád hegyének felét városaival együtt, adtam Reuvén és Gád törzseinek.

13. És Gilád megmaradt részét az egész Básánnal, Ógnak birtalmát, adtam Menasse fél törzsének; Argóv egész vidéke az egész Básánnal neveztetett óriások országának.

14. Jáir, Menasse fia, vette el Argóv egész vidékét Gesúr és Maachá határig, s elnevezte azokat az ő nevére: Jáir falvainak, e mai napig.

15. És Máchirnak adtam Giládot.

16. És Reuvén és Gád törzseinek adtam Giládtól fogva Arnón patakjáig a völgy közepét és határát, Jabbók patakjáig Ammón fiainak határán.

17. És a rónát, a Jardént és határát Kinnóresztől a róna tengeréig, a sós tengerig, Piszgá vizesései alatt kelet felé.

18. És meghagytam nektek ezen időben mondván: Az örökkévaló Istenetek adta nektek ezt az országot birtokul. Fegyveresen járjatok testvéreitek, Jiszráel fiai előtt, minden bátor fiú.

19. Csak feleségeitek, gyermekeitek és nyájaitok — tudom, hogy sok nyájatok van — maradjanak városaitokban, melyeket nektek adtam.

20. Miglen az örökkévaló nyugalmat szerez testvéreiteknek, mint nektek, s ők is birni fogják azt az országot, melyet az örökkévaló Istenetek nekik ad a Járdénen túl: akkor visszatértek kiki birtokához, melyet nektek adtam.

21. És Jehósuának meghagytam azon időben, mondván: Sze-mejd látták mindazt, amit az örökkévaló Istenetek cselekedett e két királylyal; ilyképpen cselekszik majd az örökkévaló mindazon királyságokkal, hová te átkelsz.

22. Ne félj tőlük; mert az örökkévaló Istenetek az, ki értetek harezol.

VÁESZCHANNAN.

23. És könyörögtem az örökkévalóhoz azon időben, mondván:

24. Uram Istenem! Te kezdted mutatni szolgáltnak nagysá-

הַתּוֹקֵה אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
 כְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְגִבּוֹרֹתֶיךָ : (כ) אֶעֱבְרֶה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ
 הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַיָּדוּם הַטּוֹב הַזֶּה וְהִלְכֵנּוּ : (כא)
 וַיַּתְעִבֵר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 רַב־לֵךְ אֶל־תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה : (כב) עֲלֵה וּ
 רֹאשׁ הַפְּסָנָה וּשְׂא עֵינֶיךָ יָמָה וּצְפֹנָה וְתִימְנָה וּמוֹרֶחֶה
 וְרֹאה בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה : (כג) וְצֹנֵן
 אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקִיָּהוּ וְאִמְצָהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה
 וְהוּא יַגְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה : (כד) וַיֵּשֶׁב
 בְּנֵי־אֵל מוֹל בֵּית פְּעוֹר :

ד

(א) וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל־הַחֲקִים וְאֶל־הַמְּשַׁפְּטִים אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מַלְמֵד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּ וּבִאתֶם וַיִּרְשַׁתֶּם
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם : (ב) לֹא
 תִסְפוּ עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְדְּעוּ
 מִמֶּנּוּ לְשׂוֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה
 אֶתְכֶם : (ג) עֵינֵיכֶם הִרְאֵת אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה בְּכַעַל
 פְּעוֹר בִּי בַל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אַחֲרַי בְּעַל־פְּעוֹר הַשְּׂמִירָה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִקְרָבֶךָ : (ד) וְאַתֶּם הַדְּבִקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 חַיִּים בְּלָבָם הַיּוֹם : שְׁנֵי (ה) רֹאה וְלִמְדַתִּי אֶתְכֶם חֲקִים
 וּמְשַׁפְּטִים כַּאֲשֶׁר צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : (ו) וּשְׂמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם
 כִּי הוּא חֲכַמְתְּכֶם וּבִיַּתְּכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמַעוּ
 אֶת כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם־חֲכָם וְנָכוֹן הֵנּוּ
 הַגְּדוֹל הַזֶּה : (ז) כִּי מִי־נְוִי גְדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים
 אֵלָיו כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קְרָאֵנוּ אֵלָיו : (ח) וּמִי נְוִי גְדוֹל
 אֲשֶׁר־לוֹ חֲקִים וּמְשַׁפְּטִים צְדִיקִים כָּכֵל הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם : (ט) רַק הַשְּׂמֹר לְךָ וּשְׂמַר

godat és erős kezedet; mert hol van Isten az égben és a földön, a ki cselekednék a te cselekedeteid és hatalmad szerint?

25. Engedj átkelnem s látnom azt a jó földet, mely a Jardénen túl van, ama jó hegyet és a Levánont.

26. De az örökkévaló neheztelt rám miattatok, s nem hallgatott rám; s mondá az örökkévaló nekem: Elég! ne beszélj többé hozzám ezen ügyben.

27. Menj fel Piszgá tetejére, s emeld fel szemeidet nyugat, észak, dél és kelet felé és nézd meg szemeiddel; mert nem fogsz e Jardénen átkelni.

28. Parancsold meg Jehósuának, erősítsd és bátorítsd fel őt; mert ő fog e nép előtt járni, s ő adja nekik birtokuk alá az országot, melyet látsz.

29. És letelepedtünk a völgyben Bész-Peór átellenében.

4. fejezet.

INTELMEK ÉS OKTATÁSOK. MÓSE HÁROM MENEDÉK-HELYET JELÖL KI.

1. És most Jiszráel, hallgass azon törvényekre és ítéletekre, melyekre titeket tanítlak, hogy gyakoroljátok; hogy éljetez és bemenjetez, s meghódítsátok az országot, melyet az örökkévaló, őseitek Istene, tinektek ad.

2. Ne tegyetek azon dologhoz, melyet én nektek parancsolok, s ne vegyetek el belőle, hogy megőrizzéték az örökkévaló Istenetek parancsolatait, miket én nektek parancsolok.

3. Szemeitek látták, mit cselekedett az örökkévaló Baal-Peór ügyében; mert minden férfiút, ki Baal-Peór után járt, kipusztított az örökkévaló Istened kebeledből.

4. Ti pedig, kik ragaszkodtok az örökkévaló Istenetekhez, mindnyájan éltek e napon.

5. Lássátok! Én tanítottalak benneteket törvényekre és ítéletekre, melyeket az örökkévaló Istenem nekem megparancsolt, hogy ekképpen cselekedjetez azon országban, hová bementek, hogy meghódítsátok.

6. Őrizzéték meg tehát és gyakoroljátok azokat; mert ez bölcseségetek és értelmetek a népek szemei előtt, kik meghallván mind e törvényeket, azt fogják mondani: Ugyancsak bölcs és értelmes nép e nagy nemzet!

7. Mert melyik azon nagy nemzet, melyhez az istenek oly közel volnának, mint az örökkévaló Istenünk, valahányszor hozzá kiáltunk?

8. És melyik azon nagy nemzet, melynek oly igazságos törvényei és ítéletei volnának, mint ezen egész tanítás, melyet én ma elétek adok.

9. Csak őrizkedjél s óvd felette lelkedet, nehogy elfelejtsed

נִפְשֶׁךָ מֵאֵד פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ
וּפְרִיָסוּרוּ מִלְּבַבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבִנְיָךְ וּלְבִנֵי
בְנֶיךָ : (א) יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּחֲרַב
בְּאָמַר יְהוָה אֵלַי הִקְהַל־לִי אֶת־הָעָם וְאִשְׁמַעַם אֶת־דְּבָרֵי
אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לִירְאֵה אֹתִי כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־
הָאָדָמָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן : (א) וְהִתְקַרְבִּין וּתְעַמְדוּן
תַּחַת הַהָר וְהָהָר בְּעַר בָּאֵשׁ עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם חֲשׂוּ עֵנִי
וְעַרְפָּל : (ב) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים
אֲתֶם שָׁמַעִים וְתִמְוֶנָה אֵינְכֶם רֹאִים וְזוֹלָתִי קוֹל : (ג) וַיִּגַּד
לְכֶם אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֵׂרֵת הַדְּבָרִים
וַיִּכְתְּבֶם עַל־שְׁנֵי לְחוֹת אֲבָנִים : (ד) וְאֹתִי צִוָּה יְהוָה בְּעַת
הַהִיא לִלְמַד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂוֹתְכֶם אֲתֶם
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : (ה) וְנִשְׁמַרְתֶּם
מֵאֵד לְנַפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא רִאִיתֶם כָּל־תִּמְוֶנָה בַּיּוֹם דִּבֶּר
יְהוָה אֵלֵיכֶם בַּחֲרַב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : (ו) פֶּן־תִּשְׁחַתּוּן וַעֲשִׂיתֶם
לְכֶם פֶּסֶל תִּמְוֶנַת כָּל־סֶמֶל תִּבְנִית זָכָר אוֹ נִקְבָּה : (ז)
תִּבְנִית כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ תִּבְנִית כָּל־צְפוּר כִּנֹּף אֲשֶׁר
תִּעֹרֵף בַּשָּׁמַיִם : (ח) תִּבְנִית כָּל־רֶמֶשׂ בְּאָדָמָה תִּבְנִית
כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר־בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ : (ט) וּפְּנֵי־תִשָּׂא עֵינֶיךָ
הַשָּׁמַיְמָה וּרְאִיתָ אֶת־הַשָּׁמַשׁ וְאֶת־הַיָּרֵחַ וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל
צָבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדְחָתָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתֶּם אֲשֶׁר חָלַק
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲתֶם לְכָל הָעַמִּים תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם : (י)
וְאֲתֶכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבְּרִזִּל מִמִּצְרַיִם
לְהוֹיֹת לּוֹ לְעַם נַחְלָה בַּיּוֹם הַזֶּה : (יא) וַיְהוָה הַתְּאֵנָת־בִּי
עַל־דְּבָרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע לְבַלְתִּי עֲבָרִי אֶת־הַיָּרֵדִין וּלְבַלְתִּי־בֹא
אֶל־הָאָרֶץ הַשּׂוֹכָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ נַחְלָה : (יב)
כִּי אֲנֹכִי מֵת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת אֵינְנִי עֹבֵר אֶת־הַיָּרֵדִין וְאֲתֶם
עֹבְרִים וַיִּרְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ הַשּׂוֹכָה הַזֹּאת : (יג) הַשְּׁמְרוּ
לְכֶם פֶּן־תִּשְׁכַּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת

azon dolgokat, melyeket szemeid láttak, s ne távozzanak szivedből élted minden napjaiban, s tudasd azokat fiaiddal és unokáiddal.

10. Azt a napot, melyen örökkévaló Istened előtt álltál Chórénben, midőn az örökkévaló nekem mondá: Gyűjtsd egybe én-hozzám a népet, hogy hallgattassam vele parancsolataimat, hogy tanuljanak engemet félni mindazon napokon, melyeket ők a földön élnek, s fiaikat tanítsák azokra.

11. És közeledvén, megállapodtatok a hegy alján, s a hegy tűzben égett az ég közepéig, sötétség, felhő és köd között.

12. És az örökkévaló szólott hozzátok a tűz közül; szavak hangját hallottátok ti; de seminő alakot nem láttatok, csakis hangot.

13. És hirdette nektek frigyét, melyet nektek megparancsolt, hogy kövessétek a tiz parancsolatot, s felírta két kőtáblára.

14. Nekem pedig megparancsolta az örökkévaló azon időben, hogy tanítsalak benneteket törvényekre és ítéletekre, hogy cselekedjétek azokat azon országban, hová átkeltek, hogy meghódítsátok.

15. Őrizkedjétek tehát lelkeitekért; mert nem láttatok semminő alakot azon napon, melyen az örökkévaló hozzátok Chóréven szólott a tűz közül.

16. Nehogy elfajuljatok, esinálván magatoknak valamely képek faragott mintáját, férfiú vagy nő alakját.

17. Valamely barom alakját, mely a földön van, valamely szárnyas madár alakját, mely az égben repül.

18. Valamely földönmászónak alakját, valamely hal alakját, mely a vízben van a föld alatt.

19. Nehogy felemelvén szemedet ég felé, s látván a napot, holdat és csillagokat, az ég egész seregét, megtántorodjál s leborulván előttök, szolgáljad azokat, melyeket örökkévaló Istened mind a népeknek kiosztott, melyek az ég alatt vannak.

20. Titeket pedig vett az örökkévaló, s kihozott benneteket a vas kályhából, Miczrajimból, hogy örökös népévé legyetek neki, mint e napon történik.

21. És az örökkévaló haragudott rám miattatok és esküdött, hogy át nem fogok kelni a Jardénen, s hogy nem fogok bemenni ama jó országba, melyet az örökkévaló Istened ad neked örökségül.

22. Mert én meghalok ezen országban, nem kelek át a Jardénen; ti pedig átkeltek s elfoglaltátok azt a jó országot.

23. Őrizkedjétek, nehogy elfelejtvén az örökkévaló Istenetek

עִמְכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ: (כד) כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא אֵל קָנָא: פ
 (כה) בֵּית־וּלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשְׁנֹתֶם בְּאֶרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם
 וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְהַכְעִיסוֹ: (כו) הִעִירֹתִי בְכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הָאָרֶץ כִּי־אֲבִד תֵּאבְדוּן מִהָרַ מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
 עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־תֵאָרִיבֶן יָמִים עָלֶיהָ
 כִּי הַשָּׁמַר תִּשְׁמְדוּן: (כז) וְהִפִּיץ יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים
 וְנִשְׁאַרְתֶּם מִתֵּי מִסְפָּר בְּנוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אֶתְכֶם
 שָׁמָּה: (כח) וַעֲבַדְתֶּם־שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ
 וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֵאָכְלוּן וְלֹא יִרְיֻחוּ:
 (כט) וּבִקְשַׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ
 בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ: (ל) בַּצֹּר לֶךְ וּמִצְאוּךָ כָּל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וְשִׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְשִׁמְעֶתָ בְּקוֹלוֹ: (לא) כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ
 וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לָהֶם: (לב) כִּי שֹׂאֲלֵנָא לְיָמִים רֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ
 לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְלִמְקַצֵּה
 הַשָּׁמַיִם וְעַד־קִצֵּה הַשָּׁמַיִם הִנֵּהיָה בְּדַבַּר הַגְּדוֹל הַזֶּה אוֹ
 הַנִּשְׁמָע בְּמַהוֹ: (לג) הַשָּׁמָע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר
 מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ בְּאֲשֶׁר־שָׁמְעַתָּ אֶתָּה וַיְחִי: (לד) אוֹ הַנִּגְסָה
 אֱלֹהִים לָבוֹא לְקַחַת לֹו גֹי מִקֶּרֶב גֹּי בְּמִסְתֵּי בְּאֶתֶת
 וּבְמִזְפֹּתָיִם וּבְמִלְחָמָה וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעוֹ נְמוּיָה וּבְמִזְרָאִים
 גְּדֹלִים כָּכֵל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְוֹתָיִם
 לְעִיגֶיךָ: (לה) אַתָּה הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
 אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ: (לו) מִן־הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעָה אֶת־קוֹלוֹ
 לְיִסְרָךְ וְעַל־הָאָרֶץ הִרְאָה אֶת־אֲשׁוֹ הַגְּדוֹלָה וְדַבְּרוּ
 שָׁמְעַתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: (לז) וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת־אֲבֹתֶיךָ

frigyét, melyet veletek kötött, magatoknak valamely faragott mintát csináljatok, melyet az örökkévaló Istened megtiltott.

24. Mert égető tűz az örökkévaló Istened, féltékeny Isten.

25. Ha fiakat és unokákat fogsz nemzeni, s sokáig lakván az országban, elfajultok és gonoszat cselekedtek az örökkévaló Istenetek előtt, hogy őt bosszantsátok:

26. Tanukul hívom ma ellenetek az eget és a földet, hogy csakhamar el fogtok veszni azon országból, hová átkeltek a Jardenen azt meghódítandók; nem maradtok hosszú ideig azon, mert el fogtok pusztulni.

27. És az örökkévaló szét fog benneteket szórni a népek közé, s csak kevés számmal maradtok meg azon nemzetek közt, hová az örökkévaló elvezet benneteket.

28. Ott szolgálhattok isteneknek, melyek ember kezeinek művei, fából és kőből, melyek nem látnak, és nem hallanak, nem esznek és nem szagolnak.

29. És onnan kivánni fogod az örökkévaló Istenedet, s megtalálad, ha teljes szíved és lélekből keresed.

30. Ha majdan szorultságban leszel, s téged mind e dolgok érni fognak későbbi napokban, s visszatérsz az örökkévaló Istenedhez, s hallgatsz szavára.

31. Mert könyörületes Isten az örökkévaló Istened, nem hagy el tégedet, s el nem vesz, s nem felejtkezik meg őseiddel való frigyéről, melyet nekik esküdött.

32. Mert kérdezd meg az előbbi napokat, melyek előtted voltak, azon naptól kezdve, hogy Isten embert teremtett a földre, s az ég egyik végétől az ég másik végéig: vajjon történt-e ily nagy dolog? avagy hallottak-e hasonlót?

33. Vajjon hallotta-e egy nép Isten szavát beszélni a tűz közül, mint te hallottad s élt-e?

34. Avagy megkísértette-e Isten, hogy jöjjön és vegyen magának egy nemzetet más nemzet kebeléből, kísértésekkel, jelekkel, csodatételekkel és háborúval, erős kézzel, kinyújtott karral és nagy félelmes tettekkel mindazonképpen, mint az örökkévaló Istenetek értetek Miczrájmban tett szemeitek előtt?

35. Meg volt mutatva tenéked, hogy megismerjed, miképpen az örökkévaló ő az Isten, senki más kivüle.

36. Az égből hallatta veled szavát, hogy téged oktasson, s a földön mutatta neked nagy tűzét, s szavait hallottad a tűz közül.

37. És mivelhogy őseidet szerette, választotta magzatukat utánok s kihozott tégedet színe elé nagy erejével Miczrájimból.

וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיִּזְאַדְךָ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרַיִם :
 (לא) לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ מִפְּנֵיךָ לְהַבְיִיאֲךָ
 לְתַת־לָךְ אֶת־אַרְצָם נְחֻלָּה בְּיוֹם הַזֶּה : (לט) וַיִּדְעַתָּ הַיּוֹם
 וְהִשְׁכַּתָּ אֶל־לִבְבְּךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
 וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד : (מ) וְשִׁמְרַתָּ אֶת־חֻקָּיו וְאֶת־
 מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר יִטֵּב לָךְ וּלְבָנֶיךָ
 אַחֲרָיִךְ וּלְמַעַן תִּאָּרֶיךָ יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ כָּל־הַיָּמִים : פ שלישי

(מא) אִן יִבְדִּיל מִשָּׁה שְׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה
 שְׁמֶשׁ : (מב) לָנֶם שְׁמָה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת־רֵעֵהוּ בְּבִלְי־
 וְעַת וְהוּא לֹא־שָׂנֵא לוֹ מִתְּמַל שְׁלֹשִׁם וְנָם אֶל־אַחַת מִן
 הָעָרִים הָאֵל וְחִי : (מג) אֶת־כֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֵׁר
 לְרֹאשׁוֹנֵי וְאֶת־רְאֵמֶת בְּנִלְעָד לְגַדִּי וְאֶת־גּוֹלָן בְּבִשָּׁן לְמִנְשֵׁי :
 (מד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 (מה) אֱלֹהֵי הָעֵדֻת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם : (מו) בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 בְּנִיָּא מוֹל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחֹן מִלֶּךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב
 בְּחֻשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִבֵּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם :
 (מז) וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֶרְצוֹ וְאֶת־אֶרֶץ אֶעֱנֹג מִלֶּךְ־הַבָּשָׁן שְׁנֵי
 מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח שְׁמֶשׁ : (מח)
 מִעֲרַעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אֲרֵנָן וְעַד־הַר שִׂיאָן הוּא
 חֶרְמוֹן : (מט) וְכָל־הָעֲרֻבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה וְעַד יָם
 הָעֲרֻבָה תַּחַת אֲשֶׁרֶת הַפְּסָגָה : פ רביעי

ה

(א) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר
 בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וְשִׁמְרַתֶּם לַעֲשׂוֹתָם : (ב)

38. Hogy elűzzön náladnál nagyobb és hatalmasabb nemzeteket előled, hogy tégedet elvigyen, neked adja országukat örökségül, mint e napon történik.

39. Ismerd el tehát e napon s vedd szivedre, hogy az örökkévaló ő az Isten az égben fent és a földön alatt, senki többé.

40. Őrizd tehát törvényeit és parancsolatait, melyeket én ma neked parancsolok, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad, s hogy sokáig élj ama földön, melyet az örökkévaló Istened ad neked minden időre.

41. Akkor választott el Móse három várost a Járdénen innen, napkelet felé.

42. Hogy oda szökjék a gyilkos, ki felebarátját szándék nélkül megöli, s a ki tegnap-tegnapelőtt ellensége nem volt, hogy szökjék e városok egyikébe, s életben maradjon.

43. Beczert a sivatagban Reuvén sik földjén, és Rámósz Gí-ládban, mely Gád tulajdona, és Gólánt Básánban, mely Menasse tulajdona.

44. Ez tehát azon tanítás, melyet Móse Jiszráel fiai elébe tett.

45. Ezek a bizonyságok, törvények és ítéletek, melyeket Móse Jiszráel fiaihoz szólott, midőn Miczrájimból kimentek.

46. A Járdénen innen, a völgyben, Bész-Peór átellenében, Szychón, Emóri királyának országában, ki Chesbónban lakik vala, kit Móse és Jiszráel fiai megverték, midőn Miczrájimból kimentek.

47. És meghódították országát, és Óg, Básán királyának országát, Emóri két királyáét, kik a Járdénen innen laktak napkelet felől.

48. Aróértől kezdve, mely Arnón patakjának partján van, Szión hegyéig, azaz Chermónig.

49. És az egész rónát a Járdénen innen kelet felé, a róna tengeréig, Piszgá vizesései alatt.

5. fejezet.

MÓSE A TIZ PARANC SOLATOT ISMÉTELVE MEGHAGYJA.

1. És Móse hívá egész Jiszráelt, s mondá nekik: Hallgasd meg Jiszráel a törvényeket és ítéleteket, melyeket én ma füleitek előtt szólok, tanuljátok meg azokat, s őrizzétek meg, hogy azokat gyakoroljátok.

יהוה אלהינו פָּרַת עִמָּנוּ פְּרִית בְּחָרֵב : (ג) לֹא אֶת־
 אֲבֹתֵינוּ פָּרַת יְהוָה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֱלֹהֵי
 פֶּה הַיּוֹם כְּלָנוּ חַיִּים : (ד) פָּנִים | פָּנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם
 בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : (ה) אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בַּעַת
 הַהוּא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי יִרְאֶתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ
 וְלֹא־עֲלִיתֶם בְּהָר לֵאמֹר : (ו) אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים : (ז) לֹא־
 יְהוָה לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי : (ח) לֹא־תַעֲשֶׂה־לָּךְ
 פֶּסֶל | כִּרְתֻמוֹנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
 מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם | מִתַּחַת לָאָרֶץ : (ט) לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה
 לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַיָּא פֶקֶד עֵינַי
 אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רַבְעִים לְשָׁנָאֵי : (י)
 וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים לְאֲהָבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי : (יא)
 לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יִנְקָה יְהוָה
 אֶת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוּא : (יב) שְׁמֹר אֶת־
 יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּה | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : (יג) שֵׁשֶׁת
 יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלָאכְתְּךָ : (יד) וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שַׁבָּת | לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ
 וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל־בְּהֵמָתְךָ וְגֵרְךָ
 אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ כַּמִּוֶּזֶן : (טו)
 וְזָכַרְתָּ כִּי־עַבְדְּךָ הָיִיתָ | בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְכֹרֶע גְּמוּלָה עַל־כֵּן צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת : (טז) כִּפְדוּ אֶת־אֲבִיךָ
 וְאֶת־אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן | יֵאָרִיבוּ יָמֶיךָ
 וּלְמַעַן יִיטַב לָךְ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ :
 (יז) לֹא תִרְצָח : (יח) וְלֹא תִנְאַף : (יט) וְלֹא תִגְנֹב :
 (כ) וְלֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֶךָ עַד שְׂוֵא : (כא) וְלֹא תִחַמֵּד אִשְׁתֵּי
 רֵעֶךָ | וְלֹא תִתְאוֹהַב בֵּית רֵעֶךָ שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ שׁוֹרְוֹ

2. Az örökkévaló Istenünk kötött velünk frigyét Chóréven.

3. Nemcsak apáinkkal kötötte az örökkévaló ezt a frigyét, hanem velünk is, kik e napon itt vagyunk, s kik mindnyájan élünk.

4. Szinről sinre szólott az örökkévaló veletek a hegyen a tűz közül.

5. Én álltam az örökkévaló és tikóztetek az időben, hogy elmondjam nektek az örökkévaló parancsát, mert ti féltetek a tűztől, s nem mentetek fel a hegyre, midőn mondá:

6. Én vagyok az örökkévaló Istened, a ki kihoztalak Miezrájim országából, a szolgák házából.

7. Ne legyenek neked idegen isteneid szinem előtt.

8. Ne csinálj magadnak faragványt vagy bármely alakot arról, mi az égben fent, vagy a földön alant, vagy a vízben a föld alatt van.

9. Ne borulj le előttök s ne szolgálj azokat; mert én vagyok az örökkévaló Istened, egy féltékeny Isten. Megtorolja az atyák bűnét a fiakon, a harmadik és negyedik izen azoknál, kik engem gyűlölnék.

10. És kegyességet cselekszik ezred iziglen azokkal, kik engemet szeretnek és parancsolataimat megtartják.

11. Ne ejtsd ki az örökkévaló Istenednek nevéd hamisságra; mert az örökkévaló nem hagyja büntetés nélkül, a ki nevé hamisságra kiejti.

12. Őrizd meg a szombatnapot, hogy azt megszentelj, a mint az örökkévaló Istened neked megparancsolta.

13. Hat napon dolgozzál és végezd minden munkádat.

14. És a hetedik nap az örökkévaló Istenednek szombatja legyen; ne tégy azon semmi munkát, sem te, sem fiad vagy leányod, sem szolgáló vagy szolgáló, sem ökröd, sem szamarad s minden barmod, sem idegened, ki kapuid közt van: hogy nyugodjék szolgáló és szolgáló, mint tennenmagad.

15. És gondold meg, hogy szolga voltál Miezrájim országában, s kihozott tégedet onnan az örökkévaló Istened erős kézzel, és kinyújtott karral. Azért parancsolta néked az örökkévaló Istened, hogy a szombatnapot megtartsad.

16. Tiszteld atyádat és anyádat, a mint az örökkévaló Istened neked megparancsolta, hogy életnapjaid meghosszabbodjanak, s hogy jó dolgod legyen ama földön, melyet az örökkévaló Istened ad tenéked.

17. Ne öl! — Ne törj házasságot! — Ne lopj! — Ne vallj felebarátod ellen, mint hamis tanu!

18. S ne kívánd felebarátodnak feleségét; s ne vágyakozzál felebarátodnak házára, szántóföldjére; szolgájára vagy szolgálójára, ökrére és szamarára, s mindarra, mi felebarátodé!

וְחָמְרוּ וְכָל־אֲשֶׁר לְרַעְיָךְ : ס חֲמִישִׁי (יט) אֶת־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל־כָּל־קְהֵלְכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
 הָעֲנָן וְהֶעֱרַף־לָךְ קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יָסַף וַיִּכְתַּבְכֶם עַל־שְׁנֵי
 לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֶּנֶם אֵלַי : ט (ט) וַיְהִי כִשְׁמַעְכֶם אֶת־הַקּוֹל
 מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בִּיעַר בְּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל־רְאִשֵׁי
 שְׁבִיטֵיכֶם וּזְקֵנֵיכֶם : כא) וַתֹּאמְרוּ הֵן הִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֶת־כְּבוֹדוֹ וְאֶת־גְּדֻלּוֹ וְאֶת־קִלּוֹ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם
 הַזֶּה רָאִינוּ כִּי־יִדְבֵר אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַחֲוִי : כב) וְעַתָּה
 לָמָּה נָמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת אִם־יִסְפְּיִם
 אֲנַחְנוּ לְשָׁמַע אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמָתְנוּ : כג)
 כִּי מִי כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מִדְּבַר
 מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כָּמֵנוּ וַחֲוִי : כד) קָרַב אַתָּה וּשְׁמַע אֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה תִּדְבַר אֵלֵינוּ אֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ : כה)
 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדַבְּרֶכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵלַי שָׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ
 אֵלַיךָ הֵיטִיבוּ כָּל־אֲשֶׁר דִּבְרוּ : כו) מִי־יִתֵּן וְהִירָה לְבַבְכֶם
 זֶה לָהֶם לִירְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־הַיָּמִים
 לְמַעַן יִיטַב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם : כז) לָךְ אָמַר לָהֶם
 שׁוּבוּ לָכֶם לְאֶהְלִיכֶם : כח) וְאַתָּה פָּדֵה עַמְּדִי
 וְאִדְבַּרְהָ אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר
 תִּלְמַדְהֶם וְעָשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ : כט)
 וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתָכֶם לֹא
 תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל : ל) בְּכָל־הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲתָכֶם תֵּלְכוּ לְמַעַן תַּחֲיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהֶאֱרַכְתֶּם
 יָמִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן :

19. Ezen szavakat beszélte az örökkévaló egész gyülekezete-
tekhez a hegyen a tűz, felhő és köd közül hangos szóval, s többet
nem; s felírta azokat két kőtáblára, s átadta azokat nekem.

20. És lőn: midőn a szót a sötétség közül hallottátok, s a
hegy tűzben égett, közeledtetek hozzám törzseitek minden fejei és
véneitek.

21. És mondtátok: Ime, az örökkévaló Istenünk láttatta
velünk az ő dicsőségét és nagyságát, s szavát hallottuk a tűz
közül. E napon láttuk, hogy Isten beszélt az emberrel, s ez élve
maradt.

22. Most pedig, miért haljunk meg? Mert megemészt ben-
nünket ez a nagy tűz, ha még tovább is hallgatjuk az örökkévaló
Istenünk szavát, meghalunk.

23. Mert ki van olyan húsból teremtve, a ki hallotta volna
Isten szavát beszélni a tűz közül, mint mi, s élve maradt?

24. Közeledjél te s hallgasd meg mindazt, a mit az örökké-
való Istenünk mondani fog, s te beszéld el nekünk mindazt, a mit
az örökkévaló Istenünk hozzád szólni fog; s meghallgatjuk és cse-
lekedjük.

25. És az örökkévaló meghallotta beszédetek szavát, melyet
hozzám szóltatok; s az örökkévaló mondá nekem: Hallottam e nép
beszédének szavát, melyet hozzád szóltak, mindenképpen jól be-
széltek.

26. Ki adná, hogy e szívök nekik megmaradna, hogy enge-
met félnének s parancsolataimat megőriznék minden időben, hogy
nekik jó dolguk legyen és fiaiknak örökké.

27. Menj! mondd nekik: TérjeteK vissza sátoraitokba.

28. Te pedig maradj itt nálam, s megmondom néked mind
a parancsolatokat, törvényeket és ítéleteket, melyekre őket ta-
nítsad, hogy cselekedjék azon országban, melyet én nekik birto-
kul adok.

29. ŐrizzéteK meg, hogy cselekedjeteK, amint az örökkévaló
Istenetek nekteK parancsolt; ne térjeteK jobbra, vagy balra.

30. Azon egész úton, melyet az örökkévaló Istenetek nekteK
megparancsolt, járjateK, hogy éljeteK és jó dolgoteK legyen, és
hosszu ideig legyeteK azon országban, melyet birtokba veszteK.

1

(א) וְנָתַתְּ הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: (ב) לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֹתָהּ וּבְנֶה וּבְדַבְּרֶה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְגֵן יְמֶיךָ: (ג) וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרַתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִטַּב לְךָ וְאֲשֶׁר תִּרְפוּן מֵאֵד בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ:

פ

(ד) שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד: (ה) וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכָל־לִבְּךָ וּכְכָל־נַפְשֶׁךָ וּכְכָל־מְאֹדֶךָ: (ו) וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: (ז) וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: (ח) וְקִשְׁרַתָּם לְאֵת עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: (ט) וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: ס שֵׁשִׁי (י) וְהָיָה כִּי־בִיאָתָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׁבַע בְּאֲבֹתֶיךָ לְאֲבֹרָהֶם לֵיֶצֶק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לְךָ עָרִים גְּדֹלֹת וְטֹבֹת אֲשֶׁר לֹא־בְנִיתָ: (יא) וּכְתִים מְלֵאִים כָּל־טוֹב אֲשֶׁר לֹא־מְלֵאתָ וּבִרְתָּ הַצּוֹבִים אֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ כְּרָמִים וְוַיִּתִּים אֲשֶׁר לֹא־נִטְעַתָּה וְאֲכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ: (יב) הַשְּׁמֹר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָתָּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: (יג) אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע: (יד) לֹא תִלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם: (טו) כִּי אֵל מִנְּאֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ פֶּן־יִחַרָה אַף־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה: ס (טז) לֹא תִנְסוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בַּמָּסָה: (יז) שְׁמֹר תִּשְׁמְרוּן

6. fejezet.

JISZRÁEL HITVALLÁSA. INTELMEK ÉS OKTATÁSOK.

1. És ez azon parancs, a törvények és ítéletek, melyeket az örökkévaló Istenetek parancsolt, hogy benneteket rájuk tanítsalak, hogy cselekedjétek azon országban, hová ti átkeltek azt meghódítandók.

2. Hogy féljed az örökkévaló Istenedet, s minden törvényeit és parancsolatait megőrizzed, melyeket én neked parancsolok, te, és fiad, és unokád élted minden napjain, hogy meghosszabbodjanak a te napjaid.

3. Hallgasd meg tehát Jiszáel s őrizd meg, hogy cselekedjed, hogy jó dolgod legyen és igen elszaporodjatok, amint az örökkévaló, őseid Istene hozzád szólott, azon országban, mely tejjel-mézzel folyik.

4. Halljad Jiszáel: Az örökkévaló a mi Istenünk, az örökkévaló: Egy,

5. És szeresd az örökkévaló Istenedet egész sziveddel, s egész vagyonoddal.

6. És legyenek ezen szavak, melyeket én ma neked parancsolok, szjveden.

7. És tanítsd rájuk fiaidat, s beszélj róluk, midőn házadban ülsz, s az úton mégy, s midőn lefekszel és midőn felkelsz.

8. És kösd azokat jelül kezedre, s legyenek homlokkötésül szemeid közt.

9. És ird azokat házad ajtófeleire és kapuidra.

10. És lészen: ha majdan elvisz tégedet az örökkévaló Istened azon országba, melyet odaesküdött őseidnek, Ávráhámnak, Jiczháknak és Jákóvnak, hogy azt neked adja: nagy és szép városokat, melyeket nem építettél.

11. És házakat tele minden jóval, melyeket nem te töltöttél meg; s kivágott kútakat, melyeket nem te vágtál ki; szőlőket és olajfákat, melyeket nem te ültettél; s enni fogsz és jóllakni:

12. Őrizkedjél, nehogy elfelejtsed az örökkévalót, ki tégedet Miczrájim országából kihozott, a szolgák házából.

13. Az örökkévaló Istenedet féljed, s őtet szolgálj és nevében esküdjél.

14. Ne járjatok idegen istenek után, azon népek istenei közül, melyek körülöttetek vannak.

15. Mert féltékeny Isten az örökkévaló Istened közötted; nehogy felgerjedjen az örökkévaló Istened haragja ellened, s elpusztítson tégedet a föld színéről.

16. Ne kísértésék meg az örökkévaló Isteneteket, amint Masszában megkísértették.

17. Őrizzétek meg az örökkévaló Istenetek parancsolatait, s bizonyosságait és törvényeit, melyeket neked parancsolt.

18. És tedd azt, ami helyes és jó, az örökkévaló szemeiben, hogy jó dolgod legyen, s bemenj és elfoglald azt a jó országot, melyet az örökkévaló őseidnek odaesküdött.

19. Hogy kiüzze előled minden ellenségeidet, amint az örökkévaló beszélt.

20. Ha fiad tégedet valamikor kérdezni fog, mondván: Mi csodák ezen bizonyságok, törvények és ítéletek, melyeket az örökkévaló Istenetek nektek parancsolt?

21. És mondd fiadnak: Szolgák voltunk Fáreónak Miczrájimbam, s kihozott az örökkévaló Miczrájimból erős kézzel.

22. És az örökkévaló nagy és vészes jeleket és csodákat tett Miczrájimbam Fáreón és egész háza népén szemeink előtt.

23. S minket kihozott onnan, hogy elvigyen bennünket s adjá nekünk azt az országot, melyet őseinknek odaesküdött.

24. És az örökkévaló megparancsolta nekünk, hogy gyakoroljuk mindezen törvényeket, hogy féljük az örökkévaló Istenünket, hogy jó dolgunk legyen minden időben, s életben megtartsion minket, mint e napon történik.

25. És erényül lesz az nekünk, ha megőrizzük és gyakoroljuk ezen egész parancsolatot az örökkévaló Istenünk előtt, amint nekünk megparancsolta.

7. fejezet. — JISZRÁEL VÁLASZTATÁSA.

1. Mert elvisz tégedet az örökkévaló Istened az országba, hová elmégy azt elfoglalandó, s számos nemzeteket fog előled elüzni: a Chittit, Girgásit, Emórit, Kenáánit, Perizit, Chivvit és Jevúszit, hét számosabb és hatalmasabb nemzetet náladnál.

2. És az örökkévaló Istened eléd fogja őket adni, s verd meg őket, teljesen elpusztítván azokat; ne köss velök frigyet és meg ne szánd őket.

3. És ne házasodjál össze velök; leányodat ne add fiának, és leányát ne vedd fiadnak.

4. Mert eltéríti fiadat tőlem, hogy idegen isteneknek szolgáljon, s az örökkévaló haragja fel fog ellenetek gerjedni, s csakhamar el fog tégedet pusztítani.

5. Hanem úgy cselekedjél velök: oltáraikat zúzzátok szét, s szobraikat törjétek el, s szentelt ligeteiket vágjátok le, és faragványaitok égessétek el a tűzben.

6. Mert szent népe vagy te az örökkévaló Istenednek, tégedet választott az örökkévaló Istened, hogy kegyelt népévé légy mind a népek közül, melyek a föld színén vannak.

לא מִרְבָּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים חֲשֵׁק יְהוָה בְּכֶם וַיִּכְתֹּר בְּכֶם
 כִּי־אַתֶּם הִמְעַט מִכָּל־הָעַמִּים : (ח) כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה
 אֲתֶכֶם וּמִשְׁמְרוֹ אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם הוֹצֵיא
 יְהוָה אֶתְכֶם בְּיַד חֲזָקָה וַיִּפְדֶּךָ מִבְּיַת עַבְדִּים מִיַּד פְּרַעֲה
 מִלְּדַ־מִּצְרַיִם : מִפְּטוּר (ט) וַיִּנְדַּעַת כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא
 הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבָיו
 וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָו לְאַלְף דָּוָר : (י) וּמִשְׁלָם לְשֹׁנְאָיו אֶל־
 פְּנֵיו לְהֵאבִירוֹ לֹא יֵאָחֵר לְשֹׁנְאוֹ אֶל־פְּנֵיו יִשְׁלָם־לוֹ : (יא)
 וְשֹׁמְרַת אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֲקִנִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם : פ

עקב

(יב) וַדָּנָה אֶעֱקֹב תִּשְׁמַעֲנִי אֵת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֹהִים וְשֹׁמְרַתָּם
 וְעֲשִׂיתָם אִתָּם וְשֹׁמֵר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־
 הַחֲסֵד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם : (יג) וְאַהֲבָךָ וּבִרְכָךָ וְהִרְבֶּךָ
 וּבִנְךָ פְּרִי־בִטְנֶךָ וּפְרִי־אֲדָמְתֶךָ הַגִּנֶּךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהָרְךָ
 שְׁנֵר־אֶלְפִיךָ וְעֲשִׂיתָרַת צִאֲנֶךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע
 לְאַבְרָהָם לָתֵת לְךָ : (יד) בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־
 יְהִי בְךָ עָקֹר וְעֵקֶרָה וּבְבִהֶמְתֶּךָ : (טו) וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ
 כָּל־חֲלוֹי וְכָל־מְדוּי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יַדְעַת לֹא יִשְׁיִמֶם
 בְּךָ וּנְתַנֶּם בְּכָל־שְׁנְאֵיךָ : (טז) וְאָכַלְתָּ אֶת־כָּל־הָעַמִּים
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא־תַחֲוֶם עֵינֶךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא
 תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא לְךָ : (יז) כִּי
 תֹאמֵר בְּלִבְבְּךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֹהִים מִמֶּנִּי אֵיכָה אוֹכַל
 לְהוֹרִישָׁם : (יח) לֹא תִירָא מֵהֶם זָכַר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר־
 עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפְרַעֲה וּלְכָל־מִצְרַיִם : (יט) חַמְסַת
 הַגְּדֹלַת אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֵתֶר וְהַמִּפְתִּים וְתִיַד הַחֲזָקָה
 וְהַזְרַע הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־עָשָׂה יְהוָה

7. Nem, mintha számosabbak volnátok mind a többi népeknél, kedvelt meg benneteket az örökkévaló, s választott ki benneteket; mert ti legkevesebben vagytok mind a népek között.

8. Hanem, mivel az örökkévaló titeket szeret, s mivel megtartja azon esküt, melyet őseiteknek esküdött, hozott ki az örökkévaló Istenetek erős kézzel, s megszabadított tégedet a szolgák házából, Fáraónak, Miczrájim királyának kezéből.

9. Ismerd meg hát, hogy az örökkévaló Istened ő az Isten, az igazságos Isten, ki megőrzi a frigyét és a kegyet azoknak, kik őt szeretik és parancsolatait megtartják, az ezredizig.

10. És megfizet gyűlölőinek színe előtt, hogy elvesze őket. Nem késik gyűlölőjével szemben; színe előtt fizet meg neki.

11. Őrizd meg tehát a parancsolatot, s a törvényeket, s az ítéleteket, melyeket én ma neked parancsolok, hogy azokat gyakoroljad.

É K E V.

12. És léssen: ha hallgatni fogtok ezen ítéletekre, s megőrzitek és gyakoroljátok azokat, akkor megőrzi az örökkévaló Istened neked a frigyét és a kegyet, melyet őseiteknek esküdött.

13. És szeretni, áldani és sokasítani fog tégedet, s megáldja tested gyümölcsét és földed gyümölcsét, gabonádat, mustodat és olajodat; barmod fajzatát és juhaid tenyészetét ama földön, melyet őseiteknek odaesküdött, hogy neked adja.

14. Áldott leszel mind a népek közt, nem lesz közted magtalan férfiú vagy magtalan nő, sem barmod közt.

15. És az örökkévaló el fog tőled minden betegséget távolítani, s Miczrájim minden gonosz járványait, melyeket ismersz, nem fogja rád bocsátani, s tenni fogja minden gyűlölődre.

16. És meg fogod emésztetni mind a népeket, melyeket az örökkévaló Istened odaad néked; szemed ne sajnálkozzék rajtok, s ne szolgálj isteneiket; mert botlásul lenne az neked.

17. Ha netalán azt fogod szivedben mondani: Számosabbak ama nemzetek nálamnál, hogyan birnám őket elűzni?

18. Ne félj tőlük; emlékezzél arról, amit az örökkévaló Istened cselekedett Fáraóval s mind a miczrájmiakkal.

19. A nagy kísértetekről, melyeket szemeid láttak, s a jelekről és csodákról, s az erős kézről, s a kinyújtott karról, melyekkel az örökkévaló Istened kihozott; ekképpen fog az örökkévaló Istened cselekedni mind a népekkel, melyektől te félsz.

אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־אַתָּה יָרָא מִפְּנֵיהֶם : (ט) וְגַם
 אֶת־הַצִּרְעָה יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֲבֹד הַנַּשְׂאָרִים
 וְהַנִּסְתָּרִים מִפְּנֵיךָ : (כא) לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי־יְהוּהוּ
 אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא : (כב) וְנִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵל מִפְּנֵיךָ מַעַט מַעַט לֹא תֹכַל כַּלְתָּם מִהֵרָ
 פֶּן־תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה : (כג) וְנִתְּנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְפָנֶיךָ וְהָמָס מִהוּמָה גְדֹלָה עַד הַשָּׁמַדִּים : (כד) וְנִתְּן
 מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ וְהֶאֱבַדְתָּ אֶת־שֵׁמֶם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא־
 יִתְצַב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הַשָּׁמַדִּים אַתֶּם : (כה) פְּסִילֵי
 אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ לֹא־תִחַמְדוּ כֶסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם
 וְלִקְחַתְּ לָךְ פֶּן תִּוְקַשׁ בּוֹ כִּי תֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא :
 (כו) וְלֹא־תִבְיֵא תֹעֲבָה אֶל־בֵּיתְךָ וְהָיִיתָ חָרָם בְּמַהוּ שִׁקְץ
 וְתִשְׁקָצְנוּ וְתַעֲב וְתִתְעַבְנוּ כִּי־חָרָם הוּא : פ

ח

(א) כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת
 לְמַעַן תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם וּבֵאתֶם וּירְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיבָם : (ב) וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדְּרֹךְ אֲשֶׁר
 הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָ אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן
 עִנִּיתְךָ לְנִסְתָּךָ לְדַעַת אֶת־אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ הַתְּשֹׁמֵר מִצְוֹתַי
 אִם־לֹא : (ג) וַיַּעֲנֶה וַיִּרְעַבְךָ וַיֹּאכַלְךָ אֶת־הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא־
 יָדַעְתָּ וְלֹא יָדַעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֶךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם
 לִבְדוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצֵא פִי־יְהוּהוּ יַחֲיֶה הָאָדָם :
 (ד) שְׁמַלְתְּךָ לֹא בָלַתָּה מֵעָלֶיךָ וּרְגַלְךָ לֹא בָצָקָה וְהָ
 אַרְבָּעִים שָׁנָה : (ה) וַיִּדַעְתָּ עִם־לִבְבְּךָ כִּי כֹאֲשֶׁר יִיפֹר
 אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרָךָ : (ו) וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹת
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלָכֶת בְּדַרְכָּיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ : (ז) כִּי יְהוּהוּ
 אֱלֹהֶיךָ מִבִּיאָךְ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ גְּחָלֵי מַיִם עִנִּיתָ

20. A darázst is fogja az örökkévaló Istened ellenök bocsátani, míg el nem vesztette azokat, kik megmaradtak és elrejtöztek előled.

21. Ne ijedj meg tőlük, mert az örökkévaló Istened közötted van, a nagy és félelmes Isten.

22. És az örökkévaló Istened el fogja üzni e népeket előled, lassan-lassan; nem bírod majd őket gyorsan elpusztítani, nehogy sokasodjék rád a mező vada.

23. És az örökkévaló fogja őket eléd adni, s megzavarja őket nagy zavarral, miglen kiirtja őket.

24. És királyait kezedbe fogja adni, s pusztítsd el nevöket az ég alól; egy sem fog előtted megállni, miglen kiirtottad őket.

25. Isteneik faragványait égessétek el tűzben; meg ne kívánd a rajtuk levő ezüstöt és aranyat, hogy magadnak vegyed, nehogy általa megbukjál, mert az örökkévaló Istenednek utálata az.

26. És ne vigy utálatot házadba, hogy átokká ne légy mint ő; hanem undorodjál tőle s utáld meg, mert átok az.

8. fejezet. — INTELMEK ÉS OKTATÁSOK.

1. Minden parancsolatot, melyet én ma neked megparancsolok, őrizetek meg, hogy gyakoroljátok; hogy éljetez és sokasodjatok, s bemenjetez, s birjátok azt az országot, melyet az örökkévaló őseiteknek odaesküdött.

2. És emlékezzél azon egész útra, melyen az örökkévaló Istened vezetett ime negyven esztendőn át a sivatagban, hogy kinozzon s megkisértsen tégedet, megtudandó, mi van szivedben; vajjon megőrzöd-e parancsolatait, vagy nem?

3. És megkínzott és éheztetett tégedet, s mánnal étetett tégedet, melyet nem ismertél, s őseid sem ismertek, hogy tudassa veled, hogy nemesak kenyérrel egyedül él az ember, hanem mindennel, mi az örökkévaló parancsára terem, élhet az ember.

4. Ruhád le nem kopott rólad, és lábad meg nem dagadt e negyven esztendő alatt.

5. Ismerd el tehát szivedben, hogy mint az ember fiát oktatja, úgy oktatott tégedet az örökkévaló Istened.

6. És őrizd meg az örökkévaló Istened parancsolatait, hogy az ő útjain járj, és őt féljed.

7. Mert az örökkévaló Istened elvisz tégedet egy jó országba; egy országba, melyben vizpatakok, források és vizárok fakadnak völgyön és hegyen.

וְתִהְיֶה יְצֵאִים בְּבִקְעָה וּבְהָרָה : (ח) אֶרֶץ חֲטָה וּשְׁעָרָה
וְנֶפֶן וְתֹאנָה וּרְמוֹן אֶרֶץ־נֹיֹת שֶׁמֶן וְדָבָשׁ : (ט) אֶרֶץ אֲשֶׁר
לֹא בְּמִסְפַּנֵּת תֹּאכַל־בָּהּ לֶחֶם לֹא־תִחַסֵּר כָּל־בָּהּ אֶרֶץ
אֲשֶׁר אֲבִינָהּ בְּרוּל וּמִהַרְרֵיהָ תִּחְצַב נְהַשֵּׁת : (י) וְאָכַלְתָּ
וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַּתְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַשְּׂבֵבָה אֲשֶׁר
נָתַתְּ לָךְ : שְׁנֵי (יא) הַשָּׁמַר לָךְ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְבַלְתִּי שָׁמַר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה
הַיּוֹם : (יב) פֶּן־תֹּאכַל וּשְׁבַעְתָּ וּבַתִּים טֹבִים תִּבְנֶנּוּ
וַיִּשְׁבַּתְתָּ : (יג) וּבִקְרָה וּצְאֻנָּה יִרְבִּין וּגְסָה וְזָהָב יִרְבֶּה־לָּךְ
וְכָל־אֲשֶׁר־לָּךְ יִרְבֶּה : (יד) וְרָם לְבַבְךָ וּשְׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים : (טו)
הַמּוֹלִיכְךָ בַּמִּדְבָּר וְהַגִּדְל וְהַנּוֹרָא נָחַשׁ וְשָׂרָף וְעַקְרָב
וְצִמְאוֹן אֲשֶׁר אִין־מַיִם הַמוֹצִיא לָךְ מַיִם מִצּוֹר הַחֲלָמִישׁ :
(טז) הַמֵּאֲבִלְךָ מִן־בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן
עֲנִתְךָ וּלְמַעַן נִסְתָּךְ לְהִיטְבֶּךָ בְּאַחֲרִיתְךָ : (יז) וְאָמַרְתָּ
בְּלִבְבְּךָ כַּחַי וְעַצְם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־חֵיל הַזֶּה : (יח)
וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הֵנִיחַ לָּךְ כַּח לַעֲשׂוֹת
חֵיל לְמַעַן הַקִּים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
בַּיּוֹם הַזֶּה :

פ

(יט) וְהָיָה אִם־שָׁכַח תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ
אֲחֵרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הִעַרְתִּי
בְּכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֵד תֹּאבְדוּן : (כ) בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה
מֵאֲבִיר מִפְּנִיכֶם בֶּן־תֹּאבְדוּן עֲקֹב לֹא תִשְׁמַעוּן בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם :

פ

ט

(א) שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶתְּה עֲבַר הַיּוֹם אֶת־הַגִּדְלוֹן לְבֹא לְרִשְׁתָּ
גוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמוֹת מִמֶּךָ עָרִים גְּדֹלֹת וּבִצְרַת בְּשָׁמַיִם :
(ב) עַם־גְּדוֹל וְרָם בְּגֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אֶתְּה יָדַעְתָּ וְאֶתְּה

8. Egy országba, melyben búza, és árpa, és szőlő, és fige, és gránátalma terem; az olajfa és méz országába.

9. Egy országba, hol nem szegénységben fogsz kenyeret enni, hol semmiben nem fogsz szükölködni; egy országba, melynek köve vas, s melynek hegyeiből rezet vághatsz.

10. És ha ettél s jóllaktál, akkor áldjad az örökkévaló Istenedet azon jó országért, melyet neked adott.

11. Őrizkedjél, nehogy elfelejtse az örökkévaló Istenedet, hogy nem tartanád parancsolatait, s ítéleteit és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok.

12. Nehogy egyél és jóllakjál, s szép házakat építs és lakozál bennök.

13. És barmod s juhaid megsaporodjanak, s ezüst és arany nálad megsaporodjék, s minden, mi a tied, megsaporodjék.

14. Azután felemelkedik szived, s elfelejted az örökkévaló Istenedet, ki kihozott tégedet Miczrajim országából, a szolgálk házából.

15. Ki tégedet a nagy és félelmes sivatagban vezetett, hol kigyó, sikló, és skorpió, és szomjúság van, melyben víz nincsen; ki vizet hozott ki neked a kemény szirtből.

16. Ki mánnal étetett tégedet a sivatagban, melyet őseid nem ismertek; hogy tégedet megkinozzon, s kísértsen tégedet, hogy végtére jót tegyen veled.

17. És azt fogod szivedben mondani: Erőm és kezem hatalma szerezte nekem ezt a vagyont.

18. Hanem emlékezzél meg az örökkévaló Istenedről; mert ő az, ki neked erőt ad vagyont szerezni, hogy fentartsa frigyét, melyet őseidnek esküdött, mint e napon történik.

19. És léssen: ha elfelejted az örökkévaló Istenedet és idegen istenek után fogsz jární, s azokat szolgálod és előttök leborulsz: bizonyságot teszek ma ellenetek, hogy el fogtok veszni.

20. Mint ama népek, melyeket az örökkévaló elveszt előletek, úgy fogtok elveszni, mivel nem hallgattatok az örökkévaló Isteneitek szavára.

9. fejezet.

MÓSE FELBÁTORITJA A NÉPET A HON ELFOGLALÁSÁRA, S A MULT ESEMÉNYEKET FELEMLITI.

1. Halljad Jiszráel! Te átkelsz ma a Jardénen, hogy bemenj és náladnál nagyobb és hatalmasabb népeket meghódíts, nagy és évig megerősített városokat.

2. Nagy és magastermetű népet, Anák fiait, kiket ismersz, s kikről hallottál, ki állhat meg Anák fiai előtt?

שְׁמַעְתָּ מִי יִתְצַב לִפְנֵי בְנֵי עֲנָק׃ (א) וַיִּדְעַת הַיּוֹם כִּי יְהוָה
אֱלֹהֵיךָ הוּא הָעֹבֵר לִפְנֵיךָ אֲשֶׁר אֵלֶּה הוּא יִשְׁמִדֵם וְהוּא
יִכְנִיעֵם לִפְנֵיךָ וְהוֹרֵשְׁתֶם וְהָאֲבֹדְתֶם מִהֵרָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה לְךָ׃ שְׁלִישִׁי (ה) אֶל־תֹּאמַר בְּלִבְכֶם בְּהִרְףֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיךָ אַתֶּם מִלִּפְנֵיךָ לֵאמֹר בְּצַדִּיקְתִּי הִבִּיאֵנִי יְהוָה
לְרִשְׁתָּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה
מִוְרִישָׁם מִפְּנֵיךָ׃ (ה) לֹא בְצַדִּיקְתְּךָ וּבִישׁוֹר לִבְכֶם אַתֶּם
בָּא לְרִשְׁתָּ אֶת־אֶרֶץ כִּי בְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה
אֱלֹהֵיךָ מִוְרִישָׁם מִפְּנֵיךָ וְלִמְעַן הִקְנִים אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב׃ (ו) וַיִּדְעַת
כִּי לֹא בְצַדִּיקְתְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַשְּׂוֹבֵה
הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עִם־קִשְׁה־עֲרַף אַתֶּם׃ (ז) זָכַר אֶל־
תִּשְׁבַּח אֶת אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בַּמִּדְבָּר לְמַד
הַיּוֹם אֲשֶׁר־יֵצְאָתָּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בְּאֵכֶם עַד־הַמָּקוֹם
הַזֶּה מִמְרַיִם הַיִּיתֶם עִם־יְהוָה׃ (ח) וּבַחֲרֹב הִקְצַפְתֶּם
אֶת־יְהוָה וַיִּתְאַנֶּף יְהוָה בְּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ (ט) בַּעֲלַתִּי
הַהֲרָה לָקַחְתָּ לִוְחֹת הָאֲבָנִים לִוְחֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַת
יְהוָה עִמָּכֶם וְאֲשַׁב בְּהָר אֲרָבָעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם
לֹא אָבַלְתִּי וַיְמִים לֹא שְׁתִּיתִי׃ (י) וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי
לִוְחֹת הָאֲבָנִים פְּתוּכִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וַעֲלִיהֶם כְּכֹל־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם
הַקִּהָל׃ (יא) וַיְהִי מִקֶּץ אֲרָבָעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה נָתַן
יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לִחֹת הָאֲבָנִים לִחֹת הַבְּרִית׃ (יב)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד מִהֵרָ מִזֶּה כִּי שַׁחַת עָמַדְתָּ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם סָרוּ מִהֵרָ מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ
לָהֶם מִסָּבָה׃ (יג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רְאִיתִי אֶת־
הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־קִשְׁה־עֲרַף הוּא׃ (יד) הֲרַף מִמֶּנִּי
וְאֲשְׁמִדֵם וְאִמְתַּח אֶת־שָׁמַם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ

3. Tudd meg e napon, hogy az örökkévaló Istened ő az, ki előtted jár, mint az emésztő tűz; ő kiirtja őket, s ő megalázza őket előtted, hogy meghódítsad és hamar elveszítsd őket, mint az örökkévaló hozzád szólott.

4. Ne mondd szivedben, midőn az örökkévaló elkergeti őket előled, ekképpen: Erényemért hozott engem az örökkévaló, hogy ezt az országot elfoglaljam, holott e nemzetek gonoszságáért az örökkévaló őket elüzi előled.

5. Nem erényedért és szived igaz voltáért mégy te be, hogy országukat elfoglaljad, hanem e nemzetek gonoszsága folytán üzi el őket előled az örökkévaló Istened, s hogy fentartsa azon szót, mellyel az örökkévaló megesküdött őseidnek, Avrahámnak, Jiczcháknak és Jákóvnak.

6. Tudd meg tehát, hogy nem erényedért adja neked az örökkévaló Istened ezt a jó országot, hogy azt birjad; mert te makacsnyaku nép vagy.

7. Emlékezzél s ne felelj el, hogyan bősitetted fel az örökkévaló Istenedet a sivatagban; azon naptól fogva, melyen Miczrájim országából kimentél, miglen e helyre jutottatok, engedetlenek voltatok az örökkévaló ellen.

8. És Chórév mellett felbősítettétek az örökkévalót, s megharagudott az örökkévaló rátok, hogy kiirtson benneteket.

9. Midőn fölmentem a hegyre, hogy átvegyem a kőtáblákat, a frigy tábláit, melyet az örökkévaló veletek kötött, a hegyen maradtam negyven nap és negyven éjjel. Kenyeret nem ettem s vizet nem ittam.

10. És az örökkévaló átadta nekem a két kőtáblát, irva Isten ujjával, s azokon mind a parancsok voltak, melyeket az örökkévaló a hegyen hozzátok szólt a tűz közül a gyűlés napján.

11. És lőn: negyven nap és negyven éj végén átadta az örökkévaló nekem a két kőtáblát, a frigy tábláit.

12. És az örökkévaló mondá nekem: Kelj fel, menj hamar innen, mert megromlott a te néped, melyet Miczrájimból kihoztál; hamar eltértek azon útról, melyet nekik parancsoltam: csináltak maguknak öntött bálványt.

13. És az örökkévaló mondá nekem ekképpen: Láttam ezt a népet, s ime, makacsnyaku nép az.

14. Hadd irtsam ki őket, s eltörülöm nevöket az ég alól, tégedet pedig tenni foglak nálánál számosabb és hatalmasabb nemzeté-

לְגוֹי־עֲצוּם וְרַב מִמֶּנּוּ : (ט) וְאִפֵּן וְאָרֶד מִן־הָהָר וְהָהָר
 בָּעֵר בָּאֵשׁ וְשָׁנִי לֹחֶת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדָי : (טז) וְאֵרָא
 וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֹגֵל מִסֶּכֶה
 סָרְתֶם מִהָר מִן־הָהָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם : (יז)
 וְאֶתְפֹּשׂ בְּשָׁנֵי הַלַּחַת וְאֶשְׁלַכְכֶם מֵעַל שְׁתֵּי יָדָי וְאֶשְׁבַּרְכֶם
 לְעֵינֵיכֶם : (יח) וְאֶתְנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה כְּרֹאשְׁנָה אַרְבָּעִים
 יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שְׁתִּיתִי עַל־
 כָּל־חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הַרְעָ בְּעֵינֵי יְהוָה
 לַהֲכַעֲסוֹ : (יט) כִּי יִזְרַתִּי מִפְּנֵי הָאָרֶץ וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קָצַף
 יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם
 הַהוּא : (כ) וּבְאֶהְרֹן הַתַּאֲנֵף יְהוָה מָאֵד לְהַשְׁמִידוֹ
 וְאֶתְפַּלֵּל גַּם־בְּעַד אֶהְרֹן בְּעַת הַהוּא : (כא) וְאֶת־חַטָּאתְכֶם
 אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֹגֵל לְקַחְתִּי וְאֶשְׂרַף אֹתוֹ וּבָאֵשׁ וְאָכַת
 אֹתוֹ טָחוֹן הַיֵּטֵב עַד אֲשֶׁר־דָּק לְעָפָר וְאֶשְׁלַף אֶת־עַפְרוֹ
 אֶל־הַנַּחַל הַיָּרֵד מִן־הָהָר : (כב) וּבַתְּבַעֲרָה וּבְמִסְפָּה וּבְקִבְרֹת
 הַתְּאוּהָ מִקְצָפִים הֵייתֶם אֶת־יְהוָה : (כג) וּבִשְׁלַח יְהוָה
 אֶתְכֶם מִקְדָּשׁ בְּרִנֵּעַ לֵאמֹר עָלוּ וְרִשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לָכֶם וּתְמַרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֵאֱמַנְתֶּם
 לוֹ וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ : (כד) מִמְרִים הֵייתֶם עִם־יְהוָה
 מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם : (כה) וְאֶתְנַפֵּל לִפְנֵי יְהוָה אֶת אַרְבָּעִים
 הַיּוֹם וְאֶת־אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפַּלְתִּי כִּי־אָמַר יְהוָה
 לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם : (כו) וְאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וְאָמַר אֲדַנִּי
 יְהוָה אֶל־תִּשְׁחַת עַמּוֹ וְנַחֲלֹתָי אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגֹדְלֶךָ
 אֲשֶׁר־הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה : (כז) זָכַר לְעַבְדֶּיךָ
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְעִקֵּב וְאֶל־תִּפֵּן אֶל־קְשֵׁי הָעַם
 הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ : (כח) פְּנִי־אֲמַרו הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם מִבְּלִי יִכְלַת יְהוָה לְהַבְיֵאֵם אֶל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־דִּבַּר לָהֶם וּמִשְׁנֵאתוֹ אוֹתָם הוֹצִיאֵם לְהַמְתֵּם

15. S megfordulván lementem a hegyről, s a hegy tűzben éggett, s a frigy két táblája két kezemben volt.

16. És láttam, s ime vétkeztetek az örökkévaló Istenetek ellen, csinálván magatoknak egy öntött borjut. Hamar eltértetek azon útról, melyet az örökkévaló nektek megparancsolt.

17. És megragadtam a két táblát, s ellöktem azokat két kezemről, s összetörtem szemeitek előtt.

18. És leborultam az örökkévaló előtt, mint az első izben negyven nap és negyven éjjel; kenyeret nem ettem, s vizet nem ittam, minden bűnötökért, melyet elkövettetek, gonoszat cselekedvén az örökkévaló szemei előtt, hogy őt boszantsátok.

19. Mert tartottam a haragtól és dühtől, mellyel az örökkévaló felbőszült ellenetek, hogy kiirtson benneteket, s az örökkévaló hallgatott rám ezúttal is.

20. Áháronra is igen megharagudott az örökkévaló, hogy őt kiirtsa, s imádkoztam Áháronért is ez időben.

21. És bűnműveteket, melyet csináltatok, a borjut, elvételtem, s elégettem a tűzben, s összezúztam jól megőrölve, miglen finom porrá lett, s porát a patakba vettem, mely a hegyről alászáll.

22. És Tavérában, s Masszában, s Kivrósz-Hataavában felbőszítettétek az örökkévalót.

23. És midőn az örökkévaló Kádes-Barneából elküldött benneteket, mondván: Menjetek fel és hódítsátok meg azt az országot, melyet nektek adok, ti ellenszegültetek az örökkévaló Istenetek parancsának, s nem hívének neki, nem hallgattatok szavára.

24. Ellenszegülők voltatok az örökkévaló irányában azon naptól fogva, hogy titeket megismertelek.

25. És leborultam az örökkévaló előtt azon negyven nap és negyven éjjel, melyeken leborúltam; mert az örökkévaló azt mondá, hogy kiirt benneteket.

26. S imádkoztam az örökkévalóhoz, mondván: Uram! örökkévaló! Ne rongold meg népedet és örökségedet, melyet nagyságodban megváltottál, melyet Miczrájimból erős kézzel kihoztál.

27. Emlékezzél szolgálóidra, Ávráámra, Jiezhákra és Jákóvrá; ne fordulj e nép macacssága, gonoszsága és bűne felé.

28. Nehogy mondják azon ország lakosai, honnan minket kihoztál: Mivel nem bírta az örökkévaló őket bevinni azon országba, melyet nekik mondott, s irántuk való gyűlöletéből hozta ki őket, hogy a sivatagban megölje.

במדבר : (כט) והם עמדו ונחלתה אשר הוצאת בקהן
 הגדל ובירעה הנמונה : פ רביעי

(א) בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל-לך שני-לוחות אבנים
 כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ : (ב)
 ואתב על-הלחת את-הדברים אשר היו על-הלחת
 הראשנים אשר שברת ושמתם בארון : (ג) ואעש ארון
 עצי שטים ואפסל שני-לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה
 ושני הלחת בידי : (ד) ויכתב על-הלחת כמכתב
 הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
 בזה מתוך האש ביום הקהל ויתגם יהוה אלי : (ה) ואפן
 וארד מן-ההר ואשים את-הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו
 שם באשר צוני יהוה : (ו) ובני ישראל נסעו מבארת
 בני-יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויבטן אלעזר
 בנו פתחו : (ז) משם נסעו הגדידה ומן-הגדידה יטבתה
 ארץ נחלי-מים : (ח) בעת ההוא הבדיל יהוה את-שבט
 הלוי לשאת את-ארון ברית-יהוה לעמד לפני יהוה
 לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה : (ט) על-כן לא-
 היה ללוי חלק ונחלה עם-אתנו יהוה הוא נחלתו כאשר
 דבר יהוה אליהו לו : (י) ואנכי עמדתי בהר פימים
 הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי
 גם בפעם ההוא לא-אבה יהוה השחיתך : (יא) ויאמר
 יהוה אלי קום לך למפע לפני העם ויבאו וירשו את-
 הארץ אשר-נשבעתי לאבתם לתת להם : פ חמישי
 (יב) ועתה ישראל מה יהוה אליהו שאל מעמד כי אם-
 ליראה את-יהוה אליהו ללכת בכל-דרכיו ולאבה
 אתו ולעבד את-יהוה אליהו בכל-לבבך ובכל-נפשך :

29. Ők pedig a te néped és örökséged, melyet nagy erőddel és kinyújtott karoddal kihoztál.

10. fejezet. — OKTATÁSOK.

1. Az időben mondá az örökkévaló nekem: Faragj ki magadnak két kőtáblát, minők az elsőek voltak, s jöjj fel hozzám a hegyre; s csinálj magadnak egy faládát.

2. S fel fogom írni a táblákra azon szavakat, melyek az előbbi táblákon voltak, melyeket összetörtél, s tedd azokat a ládába.

3. És csináltam egy ládát sittimfából, s kifaragtam két kőtáblát, minők az elsőek voltak; s felmentem a hegyre és a két tábla kezemben volt.

4. S felírta a táblára az elsőhöz hasonló irással a tiz parancsolatot, melyet az örökkévaló a hegyen hozzátok szólott a tűz közül, a gyülekezet napján, s az örökkévaló átadta azokat nekem.

5. S megfordultam és lementem a hegyről, s a táblákat a ládába tettem, melyet készítettem, s ott maradtak, mint az örökkévaló nekem meghagyta.

6. És Jiszáel fiai elindultak Beérosz-bené-Jákónból Mószerába. Ott halt meg Áháron, s ott temettetett el, s fia Elázár lett helyette pappá.

7. Onnan indultak Gudgódába, s Gudgódából Jatvába, egy patakvizzel bővelkedő országba.

8. Az időben választotta el az örökkévaló Lévi törzsét, hogy az örökkévaló frigyládáját hordja, hogy álljon az örökkévaló színe előtt őt szolgálándó, s hogy nevében áldjon e mai napig.

9. Azért nem lett Lévinek osztálya és öröksége testvéreivel: az örökkévaló az ő öröksége, mint az örökkévaló Istened hozzá szólott.

10. S én a hegyen állottam, mint az első időben negyven nap és negyven éjjel, s az örökkévaló hallgatott rám ezúttal is; nem akart az örökkévaló tégedet megrontani.

11. És az örökkévaló azt mondá nekem: Kelj fel, menj indulóra e nép előtt, hogy bemenjenek s elfoglalják azt az országot, melyet őseiknek odaesküdtem, hogy nekik adjam.

12. És most, Jiszáel! mit kíván az örökkévaló Istened tőled, hanem hogy féljed az örökkévaló Istenedet, hogy mind az ő útjain járj, s hogy szeressed őt, s szolgáljad az örökkévaló Istenedet teljes sziveddel és teljes lelkeddel?

(י) לשמר את-מצות יהוה ואת-חקתיו אשר אנכי מצוה
היום לשוב לך: (יד) הן ליהוה אלהיך השמים ושמי
השמים הארץ וכל-אשר-בה: (טו) רק באבתיך חשק
יהוה לאהבה אותם ויבחר בורעם אחריהם בכם מכל
העמים כיום הזה: (טז) ומלתם את ערלת לבבכם
וערפכם לא תקשו עוד: (יז) כי יהוה אלהיכם הוא
אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא
אשר לא-ישא פנים ולא יקח שחד: (יח) עשה משפט
יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: (יט)
ואהבתם את-הגר כייגרים הייתם בארץ מצרים: (כ)
את-יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו
תשבוע: (כא) הוא תהלתך והוא אלהיך אשר-עשה אתך
את-הגדלת ואת-הנוראת האלה אשר ראו עיניך: (כב)
בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה
אלהיך כבודכי השמים לרב:

ששי

יא

(א) ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
ומשפטיו ומצותיו כלהימים: (ב) וידעתם היום כי
לא את-בניכם אשר לא-ידעו ואשר לא-ראו את-מוסר
יהוה אלהיכם את-גדלו את-ידו החזקה וזרעו הנטויה
(ג) ואת-אתיו ואת-מעשיו אשר עשה בתוך מצרים
לפרעה מלך-מצרים ולכל-ארצו: (ד) ואשר עשה לחיל
מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הצוף את-מי ים-סוף על-
פניהם בדרךם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: (ה)
ואשר עשה לכם במדבר עד-באכם עד-המקום הזה: (ו)
ואשר עשה לדתו ולאבירם בני אליאב בן-ראובן אשר
פצתה הארץ את-פיה ותבלעם ואת-בתיהם ואת-

13. Hogy megőrizd az örökkévaló parancsolatait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok, hogy jó dolgod legyen.

14. Ime az örökkévaló Istenedé az ég és az egek ege, a föld s minden, ami rajta van.

15. Azonban csak őseidet kedvelte meg az örökkévaló, hogy őket szeresse, s magzatukat választá ki utánok, benneteket, mind a népek közül, mint e napon történt.

16. Vádjátok el tehát szivetek kérgét, s nyakatokat ne keményítsétek meg többé.

17. Mért az örökkévaló Istenetek ő az istenek Istene és az urak Ura, egy nagy, mindenható és félelmes Isten, ki nem ismer tekintélyt, s nem fogad el megvesztegetést.

18. Az árvának és özvegynek itéletet szerezz, s szereti az idegent, hogy neki kenyeret és ruhát adjon.

19. És szeressétek az idegent; mert idegenek voltatok Miczrájim országában.

20. Az örökkévaló Istenedet féljed, őtet szolgálj, hozzá ragaszkodjál, s az ő nevében esküdjél.

21. Ő a te dicsőséged, s ő a te Istened, ki e nagy és félelmes dolgokat cselekedte, melyeket szemeid láttak.

22. Hetven személylyel mentek le őseid Miczrájimba, s most hasonlóná tett tégedet az örökkévaló Istened az ég csillagaihoz sokaságra nézve.

II. fejezet. — OKTATÁSOK ÉS INTELMEK.

1. Szeresd tehát az örökkévaló Istenedet, s őrizd meg szabályzatát s törvényeit, s ítéleteit és parancsait minden időn.

2. S ismerjétek meg ma, mert nem fiaitokhoz szólok, kik nem ismerik és nem látták az örökkévaló Istenetek oktatását, nagyságát, erős kezét s kinyújtott karját.

3. S jeleit és cselekedeteit, melyeket Miczrájim közepén cselekedett Fáreóval, Miczrájim királyával, s egész országával.

4. És a mit cselekedett Miczrájim hadával, lovaival és hadi szekereivel, mint árasztotta rájuk a nádas tenger vizeit, midőn titeket üldöztek, s elvesztette őket az örökkévaló e mai napig.

5. S mit tett értetek a sivatagban, miglen e helyre jutottatok.

6. És mit cselekedett Dászánnal és Avirámmal, Reuvén fiának Eliávnak fiaival, mint nyitotta fel a föld száját s elnyelte őket és háznépeiket sátraikkal s mindazon lényekkel, kik őket követték, egész Jiszárel kebeléből.

אֱהִיֶהֶם וְאֵת כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל־
 יִשְׂרָאֵל: (י) כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאִיתֶם אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל
 אֲשֶׁר עָשָׂה: (י) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 מִצְוֶה הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ וּבִאתֶם וּירְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: (ט) וּלְמַעַן תִּאָּרְכוּ יָמִים
 עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיבָם לָתֵת לָהֶם
 וּלְזֶרְעָם אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וְדָבָשׁ: (י) שְׁבִיעִי (י) כִּי
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בֹא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הוּא אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ
 בְּרַגְלֶךָ בְּגֹן הַיָּרֵק: (יא) וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבִקְעֹת לְמַטֵּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּהֲמִים:
 (יב) אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הִרְשָׁה אֶתָּה תָמִיד עֵינֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה: (יג) וְיָ
 וְהָיָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם
 לֵאמֹר אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ כְּכֹל־לְבַבְכֶם וּכְכֹל־
 נַפְשְׁכֶם: (יד) וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ
 וְאִסְפַּתְי הַגֵּזֶה וְתִירֶשֶׁף וַיִּצְתְּרֶךָ: (טו) וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךָ
 לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִכְלָתָּ וּשְׁבַעְתָּ: (טז) הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פִּי־יִפְתָּה
 לְבַבְכֶם וּסְרֹתֶם וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: (יז) וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־
 יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְכוּלָּהּ וְאַבְדְּתֶם מְהֵרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: (יח) וּשְׁמַתֶּם
 אֶת־דְּבָרֵי אִגֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֶתֶּם
 לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: (יט) וּלְמַדְתֶּם
 אֶתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכֶדְךָ וּבְקוֹמְךָ: (כ) וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: (כא) לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיבָם לָתֵת לָהֶם כִּי־יִ

7. Mert szemeitek látták az örökkévaló minden nagy cselekedetét, melyet cselekedett.

8. Őrizzétek meg tehát mindazon parancsolatokat, melyeket én ma nektek meghagyok, hogy erősödjete, s bemenjete és elfoglaljátok azt az országot, a hová átkeltek azt elfoglalandók.

9. És hogy hosszú ideig éljete ama földön, melyet az örökkévaló odaesküdött őseiteknek, hogy nekik és magzatuknak adja, egy tejjel-mézszel folyó országot.

10. Mert az ország, a hová bemégy azt elfoglalandó, nem olyan, mint Miczrájim országa, honnan kijöttete, a hol magodat elvetted és lábaddal öntözted, mint egy zöldséges kertet.

11. Hanem az ország, a hová átkeltek, hogy elfoglaljátok, hegyes-völgyes ország, s az ég esőjéből iszik vizet.

12. Egy ország, melyet az örökkévaló Istened folyton gondoz, az örökkévaló Istened szemei rajta vannak az év kezdetétől az év végéig.

13. És léssen: ha hallgatni fogtok parancsolataimra, melyeket én ma nektek parancsolok, hogy szeretni fogjátok az örökkévaló Istenedet, s szolgálai fogjátok teljes szivetekkel és teljes lelketekkel.

14. Akkor adni fogom országotok esőjét az ő idején, tavaszai és őszi esőt; s be fogod takarni gabonádat, mustodat és olajodat.

15. És füvet fogok meződön adni barmodnak, s enni fogsz és jóllakni.

16. Őrizzedjete, nehogy szivete könnyelmű lévén eltérjete és szolgáljate idegen isteneknek, s leboruljate előttök.

17. És az örökkévaló haragja fel fog ellenete gerjedni, s el fogja zárni az eget, hogy eső ne legyen, s a föld nem adja majd termését; s csakhamar el fogtok pusztulni azon jó országból, melyet az örökkévaló ad tinete.

18. Vegyéte tehát ezen szavaimat sziveteke s lelleteke, s kösséte azokat jelül kezeteke, s legyenek homlokkötésül szemeteke közt.

19. És tanítsáte fiaitokat azokra, hogy róluk beszéljenek, mikor házadban ülsz, s az úton mégy, s mikor lefekszel, s mikor felkelsz.

20. És írjátok azokat házad ajtófeleire és kapuidra.

21. Hogy sokasodjanak napjaitok s fiaitok napjai ama földön, melyet az örökkévaló őseiteknek odaesküdött, hogy nekik adja, mig az ég a föld fölött lesz.

השמים על-הארץ : ס מפטיר (כב) כי אם-שמר תשמרון
את-כל-המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה
לאהבה את-יהוה אלהיכם ללכת בכל-דרכיו ולדבקה-
בו : (כג) והוריש יהוה את-כל-הגוים האלה מפניכם
וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם : (כד) כל-המקום
אשר תדרוך בפי-רגלכם בו לכם יהיה מן-המדבר
והלבוץ מן-הנחר נחר-פרת ועד הים האחרון יהיה
גבולכם : (כה) לא-יתיצב איש בפניכם פחדכם ומראכם
יתן ויהנה אלהיכם על-פני כל-הארץ אשר תדרכו-בה
באשר דבר לכם : ס

ראה

(כו) ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה : (כו)
את-הברכה אשר תשמעו אל-מצות יהוה אלהיכם אשר
אנכי מצוה אתכם היום : (כח) ונתקלה אם-לא תשמעו
אל-מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן-הדרך אשר אנכי
מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא-
ידעתם : ס (כט) ויהי כי יביא יהוה אלהיך אל-
הארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה ונתתה את-
הברכה על-תר גרזים ואת-הקללה על-תר עיבל : (ל)
הלא-המה בעבר תדרון אחרי דרך מבוא השמש בארץ
הפגעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה : (לא)
כי אתם עברים את-הנהר לבא לרשת את-הארץ אשר-
יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם-בה : (לב)
ושמרתם לעשות את כל-החקים ואת-המשפטים אשר
אנכי נתן לפניכם היום :

יב

(א) אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ

22. Hanem őriztétek meg ezen egész parancsolatot, melyet én nektek parancsolok, hogy a szerint cselekedjétek, hogy szeresétek az örökkévaló Isteneteket, hogy minden útjain járjatok, s hozzá ragaszkodjatok.

23. És az örökkévaló el fogja üzni előled mind e nemzeteket, s nálatok nagyobb és hatalmasabb nemzeteket fogtok meghódítani.

24. Minden hely, melyre lábatok talpa lépni fog, tietek lesz: a sivatagtól a Levánónig, a folyamtól, Perász folyamától, a hátsó tengerig lészen határotok.

25. Senki sem fog előttetek megállni, rettegésteket és félelmeteket fogja az örökkévaló Istenetek azon egész országra adni, melyre léptek, a mint hozzátok szólt.

R E É.

26. Lásd, én ma elétek teszek áldást és átkot.

27. Az áldást, ha az örökkévaló Istenetek parancsolataira hallgattok, melyeket én ma nektek meghagyok.

28. És az átkot, ha nem hallgattok az örökkévaló Istenetek parancsolataira, s eltértek azon útról, melyet én ma nektek meghagyok, járván idegen Istenek után, kiket nem ismertek.

29. És lészen: ha majdan elvisz tégedet az örökkévaló Istened azon országba, a hová bemégy azt elfoglalandó: akkor add az áldást Gerizim hegyére, s az átkot Éval hegyére.

30. Ime, a Jardénen túl vannak, hátul naplemenet irányában Kenááni országában, ki a rónán lakik, szemben Gilgállal, Móre ligete mellett.

31. Mert ti átkeltek a Jardénen, hogy bemenjétek elfoglalni azon országot, melyet az örökkévaló Istenetek ad tinektek, s el fogjátok azt foglalni, hogy benne lakjatok.

32. Őriztétek meg tehát, hogy gyakoroljátok mind a törvényeket és ítéleteket, melyeket én ma elétek adok.

12. fejezet.

INTÉSEK A BÁLVÁNYIMÁDÁS ELLEN.

1. Ezek azon törvények és ítéletek, melyeket megőriztetek, hogy azon országban cselekedjétek, melyet az örökkévaló, őseid Is-

אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים
אֲשֶׁר־אַתָּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה : (ב) אַבְדַּת הַתְּאֵבֹדֹן אֶת־
כָּל־הַמְּקֹמֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ־שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּם יְרֻשִׁים
אַתָּם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הַהָרִים הַרְּמִים וְעַל־הַגְּבֻעוֹת וְתַחַת
כָּל־עֵץ רַעְעֵן : (ג) וּנְתַצְתֶּם אֶת־מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבְרֹתֶם אֶת־
מִצְבְּחֹתָם וְאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן
וְאַבְדֹתֶם אֶת־שָׁמַם מִן־הַמְּקֹום הַהוּא : (ד) לֹא־תַעֲשׂוּן
כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם : (ה) כִּי אִם־אֶל־הַמְּקֹום אֲשֶׁר־יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם לְשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם
לְשַׁכְּנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה : (ו) וְהִבַּאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם
וּזְבָחֵיכֶם וְאֵת מַעֲשְׂרֹתֵיכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יָדְכֶם וְגִדְרֵיכֶם
וְגִדְבַחֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקָרְכֶם וְצֹאנְכֶם : (ז) וְאָכַלְתֶּם־שָׁם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מַשְׁלַח יָדְכֶם אַתָּם
וּבְתֵיכֶם אֲשֶׁר בְּרִכְתָּהּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ : (ח) לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל
אֲשֶׁר אָנַחְנוּ עֲשׂוֹים פֶּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו : (ט)
כִּי לֹא־בַאתֶם עַד־עֵתָה אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ : (י) וְעִבְרֹתֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְיִשְׁבַּתֶּם
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם וְהָיִיתָ לָכֶם
מִכָּל־אֲיִבֵיכֶם מִסָּבִיב וְיִשְׁבַּתֶּם־בְּטַח : שְׁנֵי (יא) וְהָיְתָה
הַמְּקֹום אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם
שָׁמָּה תָּבִיאוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עֹלֹתֵיכֶם
וּזְבָחֵיכֶם מַעֲשְׂרֹתֵיכֶם וְתְרוּמַת יָדְכֶם וְכֹל מִבְּחַר גִּדְרֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּדְרוּ לַיהוָה : (יב) וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אַתָּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם וְאִמְהֹתֵיכֶם וְהַלְוִי אֲשֶׁר
בְּשַׁעְרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וּנְחִלָּה אֶתְכֶם : (יג) הַשְּׁמֹר
לָךְ בְּדַתְעֲלָה עֲלֵתֶיךָ בְּכָל־מְקֹום אֲשֶׁר תֵּרְאֶה : (יד) כִּי
אִם־בְּמְקֹום אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שִׁבְטֵיךָ שָׁם תַּעֲלֶה
עֲלֵתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כֹל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה : (טו) רַק
בְּכָל־אוֹת גִּפְשֶׁךָ תִּזְבַּח וְאָכַלְתָּ בָשָׂר כְּבַרְכַּת יְהוָה

tene ad tenéked, hogy azt birjad mindazon időn, melyen a földön élni fogtok.

2. Pusztítsátok el mindazon helyeket, a hol szolgálták a nemzetek, melyeket elüzni fogtok, isteneiket; a magas hegyeken és a halmokon, s minden zöld fa alatt.

3. És zúzzátok össze oltáraikat, s törjétek el szobraikat, s ligeteiket égessétek el tüzben, s faragott isteneiket vágjátok szét, s pusztítsátok el neveiket azon helyről.

4. Ne cselekedjetez ilyenképpen az örökkévaló Istenetekkel.

5. Hanem azon helyre, melyet az örökkévaló Istenetek minden törzseitek közül ki fog választani, hogy nevét odategye; az ő lakó helyéhez zárandokoljatok, s oda jöjjetek.]

6. S oda vigyétek egész áldozataitokat, s vágó áldozataitokat, s tizedeiteket, s kezetek adományát, s fogadalmaitokat, s ajándékaitokat, s marhátok és juhok első fajzatait.

7. És költsétek el az örökkévaló Istenetek előtt, s örüljetez kezetek minden szerzeményének, ti és háznépetek, mellyel megáldott tégedet az örökkévaló Istened.

8. Ne cselekedjetez azonképpen, mint ma itten cselekszünk, kiki amint tetszik szemei előtt.

9. Mert nem jöttetek ekkoráig azon nyugvó helyre és örökségre, melyet az örökkévaló Istened ad tenéked.

10. Ha majdan átkeltek a Jardénen, s lakni fogtok azon országban, melyet az örökkévaló Istenetek nektez örökségül ad, s nyugalmat szerez nektez minden ellenségeitektől köröskörül, hogy bátorságban fogtok lakni:

11. Akkor legyen: ama helyre, melyet az örökkévaló Istenetek fog választani, hogy neve ott lakjék, oda vigyétek mindazt, a mit én nektez parancsolok: egész áldozataitokat, és vágó áldozataitokat, tizedeiteket és kezetek adományát, s válogatott fogadalmaitokat, melyeket az örökkévalónak fogadni fogtok.

12. S örvendjetez az örökkévaló Istenetek előtt, ti és fiaitok, s leányaitok, s szolgálitok, s szolgálitok, és a Levita, ki kapuitok közt lakik, mert neki nincs osztálya és öröksége nálatok.

13. Őrizkedjél, nehogy bemutasd egész áldozatodat akármi-lyen helyen, melyet látni fogsz.

14. Hanem azon helyen, melyet az örökkévaló törzseid egyikében választani fog, ott mutasd be egész áldozatodat, s ott tedd mindazt, amit én neked parancsolok.

15. Azonban lelked teljes vágya szerint vághatsz és ehetsz húst, az örökkévaló Istened áldása szerint, melyet neked adott,

אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ בְּכָל־שַׁעֲרֶיךָ הַטֶּמֶא וְהַטְּהוֹר וְאִכְלָנוּ
 בְּצִבִּי וּבְאֵיל : (טז) רַק הַדָּם לֹא תֹאכְלוּ עַל־הָאָרֶץ
 תִּשְׁפְּכֶנּוּ בַּמַּיִם : (יז) לֹא־תֹכַל לֶאֱכַל בְּשַׁעֲרֶיךָ מֵעֵשֶׂר
 הַגִּנֵּה וְתִירֹשֶׁה וְיִצְהָרֶה וּבְכֹרֶת בְּקֹרֶה וְצֹאנֶה וּבְלִנְדֹרֶיךָ
 אֲשֶׁר תִּדְרֹג וְגִדְבָתֶיךָ וְתִרְוַמַת יָדֶךָ : (יח) כִּי אִם־לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלָנוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ
 אַתָּה וּבְנֶה וּבְתֶךָ וְעַבְדֶּךָ וְאִמְתֶּךָ וְהִנְיִי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ
 וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מִשְׁלַח יָדֶךָ : (יט) הַשָּׁמֶר
 לְךָ בְּדַתְעֹזֵב אֶת־הַלֵּוִי כָּל־יְמֵיךָ עַל־אֲדָמְתֶךָ : ס (כ)
 כִּי־יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְךָ וְאָמַרְתָּ
 אֲכַלְהָ בָשָׂר כִּי־תֵאָוֶה נַפְשֶׁךָ לֶאֱכַל בָּשָׂר בְּכָל־אֹתֹת נַפְשֶׁךָ
 תֹאכַל בָּשָׂר : (כא) כִּי־יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שָׁם וּזְבַחְתָּ מִבְּקָרֶךָ וּמִצֹּאנֶיךָ
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ וְאִכַּלְתָּ בְּשַׁעֲרֶיךָ בְּכָל
 אֹתֹת נַפְשֶׁךָ : (כב) אֵךְ כַּאֲשֶׁר יֹאכַל אֶת־הַצִּבִּי וְאֶת־הָאֵיל
 בֵּן תֹאכְלָנוּ הַטֶּמֶא וְהַטְּהוֹר יַחְדָּו וְאִכְלָנוּ : (כג) רַק חֹק
 לְבִלְתִּי אֲכַל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא־תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ
 עִם־הַבָּשָׂר : (כד) לֹא תֹאכְלָנוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ בַּמַּיִם :
 (כה) לֹא תֹאכְלָנוּ לְמַעַן יִיטַב לְךָ וּלְבִנְיָךָ אַחֲרֶיךָ כִּי־תַעֲשֶׂה
 הַיִּשָּׂר בְּעֵינֵי יְהוָה : (כו) רַק קִדְשֶׁיךָ אֲשֶׁר־יְהִי לְךָ
 וְגִדְרֶיךָ תִּשָּׂא וּבֵאתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה : (כז)
 וְעִשִׂיתָ עֲלֵיתֶךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְכִסִּי־וּבָחֶיךָ יִשָּׂף עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר
 תֹאכַל : (כח) שָׁמֶר וְשִׁמַּחְתָּ אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ לְמַעַן יִיטַב לְךָ וּלְבִנְיָךָ אַחֲרֶיךָ עַד־עוֹלָם
 כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיִּשָּׂר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : ס שְׁלִישִׁי
 (כט) כִּי־יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָּא־
 שָׂמָה לְרִשְׁתָּ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ וַיְרִשְׁתָּ אֹתָם וַיִּשְׁבַּת בְּאַרְצָם :

minden kapuid közt. A tisztátlan és a tiszta eheti, mint az őzet és a szarvast.

16. Vérért azonban ne egyétek: a földre öntsd ki, mint a vizet.

17. Nem költheted el kapuid közt gabonádnak, s mustodnak, s olajodnak, s marhádnak és juhodnak tizedét, s minden fogadalmadat, melyeket fogadni fogsz, s ajándékaidat és kezéd adományát.

18. Hanem az örökkévaló Istened előtt költsd el ama helyen, melyet az örökkévaló Istened választani fog, te és fiad, s leányod, s szolgálád, s szolgálód, és a Levita, ki kapuid közt lakik, s örvendj az örökkévaló Istened előtt, kezéd minden szerzeményének.

19. Őrizkedjél, nehogy elhagyjad a Levitát egész éltedben a te földeden.

20. Ha az örökkévaló Istened határodát ki fogja tágitani a mint hozzád szólott s azt fogod mondani: Húst ehetném! mert lelked vágyakozik húst enni: lelked teljes vágya szerint ehetel húst.

21. Ha messze lesz tőled azon hely, melyet az örökkévaló Istened választani fog, hogy nevét oda helyezze, akkor vágj le marhádból és juhodból, melyet az örökkévaló neked adott, a mint neked parancsoltam, s egyél kapuid közt lelked teljes vágya szerint.

22. Csak mint az őzet és szarvast eszik, úgy eheted azt; a tisztátlan és a tiszta együtt ehetik.

23. Azonban állhatatos légy, hogy a vért ne edd; mert a vér az az élet, s te ne edd az életet a hússal együtt.

24. Meg ne edd; a földre öntsd ki, mint a vizet.

25. Meg ne edd; hogy jó dolgod legyen és fiaidnak utánad, ha azt teszed, a mi helyes az örökkévaló szemei előtt.

26. Azonban szentségeidet, melyek tieid lesznek, s fogadalmadat vedd fel és menj be azon helyre, melyet az örökkévaló választani fog.

27. És készítsd egész áldozatodat, a húst és a vért, az örökkévaló Istened oltárán; s vágó áldozataid vére ontassék az örökkévaló Istened oltárára; a húst pedig megeheted.

28. Őrizd meg, s hallgass mindazon szavakra, melyeket én neked parancsolok, hogy jó dolgod legyen, s fiaidnak utánad mindörökké, ha azt teszed, mi jó és helyes az örökkévaló Istened szemei előtt.

29. Mert az örökkévaló Istened ki fogja a nemzeteket irtani, ahová bemegy, hogy azokat előled elűzzed és országukban lakjál.

(ל) השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמרם מפניך
 ופך תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה
 את אלהיהם ואעשה-כן גם-אני : (לא) לא-תעשה
 כן ליהוה אלהיך כי כל-תועבת יהוה אשר שנית עשו
 לאלהיהם כי גם את-בניהם ואת-בנותיהם ישרפו באש
 לאלהיהם :

יג

(א) את כל-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו
 לעשות לא-תסר עליו ולא תגרע ממנו : פ
 (ב) כִּי-יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נְבִיא או חֵלֶם חִלּוֹם ונתן אֱלֹהִים אוֹת
 או מוֹפֵת : (ג) וּבֹא הָאוֹת וְהַמוֹפֵת אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֱלֹהִים
 לֵאמֹר גִּלְכָּה אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרַי אֲשֶׁר לֹא-יִדְעֶתֶם
 וְנִעַבְדֶם : (ד) לֹא תִשְׁמַע אֱלֹהֵי-דְבָרֵי הַנְּבִיא הַהוּא או אֶל-
 חוֹלֵם הַחִלּוֹם הַהוּא כִּי מִנְסֶה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לְדַעַת
 הַיֹּשְׁבִים אֲהַבִּים אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכֹל-לִבְבְּכֶם וּבְכֹל-
 נַפְשְׁכֶם : (ה) אַחֲרַי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ וְאִתּוֹ תִירָאוּ
 וְאֶת-מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ וְאִתּוֹ תַעֲבֹדוּ וְכוּ
 תִדְבַקוּן : (ו) וְהַנְּבִיא הַהוּא או חֵלֶם הַחִלּוֹם הַהוּא יֹמֵר
 כִּי דְבַר-סָרָה עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְהַפָּדָה מִבֵּית עַבְדִּים לְהַדְיָחָה מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבַעֲרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ : ס
 (ז) כִּי יִסִּיתֶךָ אֲחִיךָ בְּדֹאמָה או-בְנֶה או-בִתֶּךָ או אִשְׁתְּ
 חִיקֶךָ או רֵעֶךָ אֲשֶׁר בְּנַפְשֶׁךָ בִּסְתֵר לֵאמֹר גִּלְכָה וְנִעַבְדָּה
 אֱלֹהִים אַחֲרַי אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶת אַתָּה וְאֲבֹתֶיךָ : (ח) מֵאֱלֹהֵי
 הָעַמּוֹת אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם הַקְּרִבִּים אֵלֶיךָ או הָרְחֻקִּים
 מִמֶּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד-קְצֵה הָאָרֶץ : (ט) לֹא-תֹאכֶה לוֹ
 וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא-תַחֹס עֵינֶךָ עָלָיו וְלֹא-תַחְמַל וְלֹא-

30. Őrizkedjél, nehogy utánok botoljál miután kipusztúltak előled, s nehogy tudakozzál isteneik felől, mondván: Hogyan szolgálták e nemzetek isteneiket? majd én is úgy cselekszem.

31. Ne cselekedjél ekképpen az örökkévaló Isteneddel; mert az örökkévalónak minden utálatát, melyet gyűlöl, cselekedték isteneiknek; mert még fiaikat és leányaikat is elégették isteneiknek.

13. fejezet.

INTELMEK A HAMIS TANOK TERJESZTŐI ELLEN.

1. Minden szót, melyet én nektek parancsolok, őriztetek meg, hogy cselekedjétek: ne tegyetek hozzá és ne vegyetek el belőle.

2. Ha támadni fog kebeledben próféta vagy álomlátó, s jelt ad neked, vagy csodát.

3. És bekövetkezvén a jel vagy a csoda, melyet neked mondott, szólni fog: Menjünk idegen istenek után, kiket nem ismeretek, s szolgáljuk azokat.

4. Ne hallgass ezen próféta szavaira, vagy az álomlátóra; mert az örökkévaló Istenetek megkisért titeket megtudandó: vajjon szeretitek-e az örökkévaló Istenteket teljes szivetekkel és teljes lelketekkel.

5. Az örökkévaló Istenetek után járjatok, őt féljétek, s parancsolatait őriztétek, s szavára hallgassatok, s őt szolgáljátok és hozzá ragaszkodjatok.

6. És ama próféta, vagy amaz álomlátó haljon meg, mert hamisságot hirdetett az örökkévaló Istenetek ellen, aki titeket Micszrajim országából kihozott, s megszabadított tégedet a szolgálak házából, hogy tégedet azon útról elcsábítson, melyet az örökkévaló Istened parancsolt, hogy azon járj; s töröld el a gonoszt kebeledből.

7. Ha csábítani fog tégedet testvéred, anyádnak fia, vagy fiad, vagy leányod, vagy szeretett feleséged, vagy barátod, kit mint lelkedet szeretsz, alattomban mondván: Menjünk és szolgáljunk idegen isteneket, kiket nem ismertél, te és őseid:

8. Azon népek istenei közül, melyek körületek vannak, melyek közel vannak hozzád, vagy távol tőled, a földnek egyik végétől a földnek másik végéig:

9. Ne engedj neki s ne hallgass rá, s szemed ne sajnálja őt, s ne kiméld, el ne takard kedveért.

תבסֵּה עֲלוּיֹ: (י) כִּי הֲרֹג תִּהְיֶנּוּ יָדָי תִּהְיֶהֱבוּ בְּרֵאשׁוֹנָה
 לְהַמִּיתוֹ וְיָגַד כָּל־הָעַם בְּאַחֲרֵיָהּ: (יא) וּמִקִּלְתּוֹ בְּאַבְנִים
 וְנִמַּת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדְיֹחַ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: (יב) וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ
 וְלֹא־יוֹסֵפוּ לַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הָרַע הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ: ס (יג)
 כִּי־תִשְׁמַע בְּאַחַת עֲרִיף אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתָּן לָךְ לְשִׁבְתָּ
 שָׁם לֵאמֹר: (יד) יֵצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי־כְלִיעַל מִקִּרְבְּךָ וַיְדַיְחוּ
 אֶת־יֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נִלְכָּה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר
 לֹא־יַדְעֶתֶם: (טו) וְדַרְשֵׁת וְחִרְרֵת וּשְׂאֵלֶת הֵיטֵב וְהִנֵּה
 אָמַת נָכוֹן הַדְּבַר נַעֲשֵׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ: (טז)
 הִבֵּה תִבָּה אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא לְפִי־חֶרֶב חֶרֶם אֲתָהּ
 וְאֶת־כָּר־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־בְּהֵמָתָהּ לְפִי־חֶרֶב: (יז) וְאֶת־
 כָּל־שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל־תּוֹךְ רֹחֲבָהּ וּשְׂרַפְתָּ בְּאֵשׁ אֶת־
 הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיתָהּ
 תַּל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה עוֹד: (יח) וְלֹא־יִדְבַק בְּיָדְךָ
 מֵאוֹמֵר מִן־הַחֶרֶם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מִחֲרוֹן אַפּוֹ
 וְנָתַן לָךְ רַחֲמִים וְרַחֲמֹךָ וְהִרְבֵּךְ בְּאֲשֶׁר גִּשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ:
 (יט) כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמֹּר אֶת־
 כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיָּשׁוּר בְּעֵינֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ס רביעי

יד

(א) בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְדוּ וְלֹא־תִשְׂמִי
 קָרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לָמֶת: (ב) כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וּבָךְ בָּחַר יְהוָה לְהֵיוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים
 אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ: ס (ג) לֹא תֹאכַל כָּל־תּוֹעֵבָה:
 (ד) וְאֶת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ שׂוֹר עֵה כְּשֹׁבִים וְשֵׂה
 עֲזִים: (ה) אֵיל וְצִבִי וְיַחֲמֹר וְאַקוֹ וְדִישָׁן וְתֵאוֹ וְנֹמֵר: (ו)
 וְכָל־בְּהֵמָה מִפְּרִסֵּת פְּרִסָּה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת שְׁתֵּי פְרָסוֹת

10. Hanem öld meg őt; kezed első legyen rajta, hogy megöljed, és a nép keze azután.

11. És kövezd meg őt kövekkel, hogy meghaljon, mivel el akart tégedet esábitani az örökkévaló Istenedtől, ki kihozott tégedet Miczrájim országából.

12. És mind az izraeliták hallják és félemedjenek meg, s ne tegyenek többé ily gonosz dolgot kebeledben.

13. Ha hallani fogod városaid egyikében, melyeket az örökkévaló Istened ad neked, hogy ottan lakjál, hogy mondják:

14. Kimentek alávaló emberek kebeledből, s elcsábitották városuk lakóit, mondván: Menjünk és szolgáljunk idegen isteneket, kiket nem ismertetek.

15. Akkor tudakozzál, vizsgálj és kérdezősködjél jól, s ha ime a dolog bebizonyult, s ezen utálatosság megtörtént kebeledben:

16. Vágd le e város lakóit kard élével; pusztítsd el azt s mindent, mi benne van, és barmát kard élével.

17. És minden zsákmányát gyűjtsd össze piacának közepére, s égesd el a várost és minden zsákmányát végképpen az örökkévaló Istenednek, s legyen örökös rom; ne épüljön fel többé.

18. És ne ragadjon kezedhez semmi az átokból, hogy az örökkévaló megtérjen lobogó haragjától, s neked irgalmat adjon, s irgalmazzon tenéked, s megszaporitson tégedet, a mint őseidnek megesküdött.

19. Ha hallgatni fogsz az örökkévaló Istened szavára, hogy megőrizzed minden parancsolatait, melyeket én ma neked parancsolok, hogy teszed, a mi helyes az örökkévaló Istened szeméi előtt.

14. fejezet.

A TISZTA ÉS TISZTÁTLAN ÁLLATOK MEGNEVEZÉSE.

1. Gyermekei vagytok az örökkévaló Isteneteknek; meg ne sértsétek magatokat, s kopasztságot ne csináljatok szemeitek közt valamely halottért.

2. Mert te szent népe vagy az örökkévaló Istenednek, s tégedet választott, hogy kedvelt népe légy mind a népek közül, melyek a föld színén vannak.

3. Ne egyél semmiféle utálatosságot.

4. Ez azon barom, melyet megehettek: a tulkot, a bárányt és kecskegödölyét.

5. Szarvast, s őzet, s dámszarvast, s vadkecskét, s gazellát, s bölényt és zsiráfot.

6. És minden hasadt-esülkü barmot, ha lába két esülökben válik szét, a kérődzőt a barom közül, azt ehettek.

מַעֲלֵת גֵּרָה בְּבִהְמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ : (ו) אַךְ אֶת־זֶה לֹא
תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמִּפְרִי־הַפְּרָסָה הַשְּׂסוּעָה אֶת־
הַנָּמֶל וְאֶת־הָאֲרֵנֶבֶת וְאֶת־הַשָּׁפָן כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הֵמָּה
וּפְרָסָה לֹא הַפְּרִיסוּ טְמֵאִים הֵם לָכֶם : (ח) וְאֶת־הַחֹזִיר
כִּי־מִפְרִי־פְרָסָה הוּא וְלֹא גֵרָה טְמֵא הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם
לֹא תֹאכְלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִנְעוּ : ס (ט) אֶת־זֶה
תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בְּמַיִם כָּל אֲשֶׁר־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת
תֹאכְלוּ : (י) וְכָל אֲשֶׁר אֵיזִילוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת לֹא
תֹאכְלוּ טְמֵא הוּא לָכֶם : ס (יא) כָּל־צִפּוֹר טְהוֹרָה
תֹאכְלוּ : (יב) וְזֶה אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלוּ מֵהֶם הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס
וְהַעֲזוּנִיה : (יג) וְהָרָאָה וְאֶת־הָאֵיָה וְהַדִּיָּה לְמִינָהּ : (יד)
וְאֵת כָּל־עֶרֶב לְמִינֹו : (טו) וְאֵת בֵּת הַיַּעֲנָה וְאֶת־הַתַּחְמָם
וְאֶת־הַשֹּׁחַף וְאֶת־הַנֶּגֶז לְמִינֵהוּ : (טז) אֶת־הַבּוֹם וְאֶת־
הַיִּנְשׁוּף וְהַתְּנַשְׂמַת : (יז) וְהַקָּאֵת וְאֶת־הַרְחֵמָה וְאֶת־הַשִּׁלְדָּה :
(יח) וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוּכִיפַת וְהַעֲטָלָף : (יט) וְכָל
שָׂרֵץ הָעוֹף טְמֵא הוּא לָכֶם לֹא יֹאכְלוּ : (כ) כָּל־עוֹף
טְהוֹר תֹאכְלוּ : (כא) לֹא תֹאכְלוּ כָּל־נְבִלָה לְגֵר אֲשֶׁר־
בְּשַׁעֲרֵיךָ תִתְּנֶנָּה וְאֲכָלָהּ אוֹ מָכַר לְנֹכְרִי כִּי עִם קְדוֹשׁ אֹתָהּ
לִיהְוֶה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ : פ חֲמִישִׁי
(כב) עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֵת כָּל־תְּבוּאֹת וְרֵעֵד הַיָּצָא הַשְּׂדֵה
שָׁנָה שָׁנָה : (כג) וְאֲכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשִׁבְן שְׂמוֹ שֵׁם מַעֲשֶׂר הַגֵּנֶזֶד תִּירֹשֶׁת וַיִּצְהַרְךָ
וּבְכֹרֶת בְּקֶרֶךְ וַצֹּאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים : (כד) וְכִי־יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדָּרָךְ כִּי לֹא
תוּכַל שְׂאתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׂמוֹ שֵׁם כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : (כה)
וְנִתְּתָה בַּכֶּסֶף וְצִרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ : (כו) וְנִתְּתָה הַכֶּסֶף בְּכָל אֲשֶׁר־
תֵּאוֹה גִפְשָׁד בְּבֶקֶר וּבַצֹּאן וּבַיִּין וּבַשֵּׂכַר וּבְכָל אֲשֶׁר

7. Hanem ezt ne egyétek a kérődzők közül és a szétvált, hasadt csülkűek közül: a tevét, s a nyulat, s a tengeri nyulat, ámbár kérődzők ezek, de a csülök nem hasadt; tisztátlanok legyenek azok tinektek.

8. És a disznót, bár hasadt csülkü az, de nem kérődzik; tisztátlan legyen az tinektek. Húsokból ne egyetek, s dögükhöz ne nyúljatok.

9. Ezt ehetitek mindazok közül, melyek a vízben élnek: mind azt, a minek uszószárnya és pikkelye van, ehetitek.

10. És mindazt, minek nincs uszószárnya és pikkelye, ne egyétek; tisztátlan legyen az nektek.

11. Minden tiszta madarat megehettek.

12. És ezt ne egyétek közülök: a sast, a csonttörő sast és a fekete sast.

13. A keselyüt, s az ölyvet és a saskeselyüt.

14. És minden varjút az ő nemével.

15. És a struczmadarat, s a sólymot, s a kakukot és a karvalyt az ő nemével.

16. A suholyt, s a baglyot és a denevért.

17. És a gödényt, s a harkályt és a gémet.

18. És a gólyát, s a szajkót az ő nemével, s a bankát és a fecskét.

19. És minden csuszómászó madár tisztátlan legyen nektek; meg ne egyétek.

20. Minden tiszta madarat megehettek.

21. Ne egyetek semmiféle dögöt; az idegennek, ki kapuid közt tartózkodik, adjátok, hogy egye; vagy adjátok el a külföldinek, mert szent népe vagy te az örökkévaló Istenednek. — Ne főzz gödölyét anyja tejében.

22. Tizedeld meg vetőmagod jövedelmét, mely a mezőn terem, évről évre.

23. És költsd el az örökkévaló Istened színe előtt, ama helyen, melyet választani fog, hogy neve ott nyugodjék; gabonád, mustod és olajod tizedét, s marhád és juhod első fajzatát, hogy megtanuld az örökkévaló Istenedet félni minden időben.

24. És ha messze lesz neked az út, hogy el nem bírod azt vinni; mert távol lesz tőled azon hely, melyet az örökkévaló Istened választani fog, hogy neve ott nyugodjék; mert az örökkévaló Istened meg fog tégedet áldani:

25. Akkor add meg pénzben; s kösd a pénzt kezedbe és menj azon helyre, melyet az örökkévaló Istened választani fog.

26. És add a pénzt mindenért, mire lelked vágyik, marháért, juhért és borért, s szeszes italért, s mindenért, mit lelked kíván, s költsd el ott az örökkévaló Istened előtt; s vigadj te és háznéped.

תשאִלְךָ נִפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ שֵׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמַּחְתָּ
 אֹתָהּ וּבִיתְךָ : (כו) וְהִלְוִי אֲשֶׁר-בְּשַׁעְרֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנוּ כִּי
 אֵין לּוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ : ׀ (כז) מִקְצֵה ׀ שְׁלֹשׁ
 שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׂנָה הַהִוא
 וְהַנְּחִתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ : (כט) וּבֹא הַלְוִי כִּי אֵין-לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה
 עִמָּךְ וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְאָכְלוּ
 וְשָׂבְעוּ לְמַעַן יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֵׂה יָדֶךָ אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה : ׀ שִׁשׁ

טו

(א) מִקֵּץ שִׁבְע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה : (ב) וְזֶה דְבַר
 הַשְּׁמִטָּה שָׁמוּט כָּל-בְּעַל מִשְׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יִשֶׁה בְּרַעְיוֹ לֹא-
 יִגַּשׁ אֶת-רַעְיוֹ וְאֶת-אֲחִיו כִּי-קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה : (ג)
 אֶת-הַנֶּכְרִי תִגַּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ אֶת-אֲחִיךָ תִשְׁמַט יָדֶךָ :
 (ד) אִפְסִים כִּי לֹא יִהְיֶה-כֶּסֶף אֲבִיוֹן כִּי-בָרַךְ יְבָרְכֶךָ יְהוָה
 בְּאָרְץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן-לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ : (ה)
 רֶבֶק אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת
 אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם : (ו) כִּי-
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּרַךְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר-לָךְ וְהִעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים
 וְאֹתָהּ לֹא תַעֲבֹט וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָךְ לֹא יִמְשְׁלוּ :
 ׀ (ז) כִּי-יְהִי כֶסֶף אֲבִיוֹן מֵאֲחֵד אֲחִיךָ כַּאֲחֵד שַׁעְרֶיךָ בְּאָרְצְךָ
 אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא תֹאמַץ אֶת-לִבְּךָ וְלֹא
 תִקַּפֵּץ אֶת-יָדֶךָ מֵאֲחִיךָ הָאֲבִיוֹן : (ח) כִּי-פָתַח תִּפְתַּח
 אֶת-יָדֶךָ לּוֹ וְהִעֲבַט תַּעֲבִיטֵנוּ דִּי מִחֲסָרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֵר לּוֹ :
 (ט) הַשֹּׁמֵר לָךְ פְּתִיחָהּ דְבַר עִם-לִבְּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר
 קָרְבָה שְׁנַת-הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעַה עֵינֶךָ בְּאֲחִיךָ
 הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לּוֹ וּקְרָא עֲלֶיךָ אֶל-יְהוָה וְהָיָה כֶסֶף חֲטָא :
 (י) נָתַן תִּתֵּן לּוֹ וְלֹא-יִבַע לִבְּךָ בַתְּתִתָּ לּוֹ כִּי בְּגִלְלָה
 הִדְבַר תִּזְוֶה יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֶׂה וּבְכָל מִשְׁלַח

27. És a Levitát, ki kapuid közt lakik, el ne hagyd; mert nincs neki osztálya és öröksége nálad.

28. Három év végével hozd el jövedelmednek minden tizedét azon esztendőben, s tedd le kapuid közt.

29. És jöjjön el a Levita, mert nincs neki osztálya és öröksége nálad, s az idegen, s az árva, s az özvegyasszony, kik kapuid közt laknak, hogy egyenek és jóllakjanak; hogy megáldjon tégedet az örökkévaló Istened kezdednek minden művében, melyet cselekedni fogsz.

15. fejezet.

AZ ELENGEDÉS ESZTENDEJE.

1. Hét esztendő végén rendelj elengedést.

2. S ez az elengedés értelme: engedje el minden hitelező fél vagyonát, melyet felebarátjának kölcsönzött; ne sürgesse felebarátját és atyjafiát, mert elengedést hirdettek az örökkévalónak.

3. A külföldit sürgetheted; de a mid lesz atyádfiánál, engedje el kezded.

4. Ámbár nem lesz közted szükölködő; mert meg fog tégedet az örökkévaló áldani azon országban, melyet az örökkévaló Istened neked örökségül ad, hogy azt birjad.

5. De csak, ha hallgatni fogsz az örökkévaló Istened szavára, hogy megőrzöd s teljesited ezen egész parancsolatot, melyet én ma neked parancsolok.

6. Mert az örökévaló Istened meg fog tégedet áldani, amint szólott hozzád, s kölcsönözni fogsz sok nemzetnek, s te nem fogsz kölcsönt venni; s uralkodni fogsz számos nemzetben, s te rajtad nem fognak uralkodni.

7. Ha lészen közötted szükölködő, valaki atyádfiai közül kapuid egyikében, azon országodban, melyet az örökkévaló Istened ad tenéked: meg ne keményítsd szivedet, s ne fogd be kezdedet szükölködő atyádfia elől.

8. Hanem nyisd meg kezdedet neki, s kölcsönözz neki szükségéhez képest, melyben szükölködni fog.

9. Őrizkedjél, nehogy alávaló gondolat legyen szivedben, mondván: Közeledik a hetedik esztendő, az elengedés esztendeje, s szemed irigykedni fog szükölködő atyádfiára, s nem fogsz neki adni; s ha miattad az örökkévalóhoz kiáltani fog, akkor bűn fog rajtad lenni.

10. Hanem adj neki, s ne irigykedjék szived midőn neki adsz; mert e dologért meg fog tégedet az örökkévaló Istened áldani minden munkádban, s kezdednek minden szerzeményében.

יָדָהּ : (יא) כִּי לֹא־יִחַדֵּל אֲבוֹנֵי מִקְרַב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אֲנֹכִי
 מִצִּדָּה לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתָּח אֶת־יָדָהּ לְאֶחָדָה לְעַנְיָהּ וּלְאֲבוֹנֶיהָ
 בְּאַרְצָהּ : ס (יב) כִּי־יִמְכַר לָהּ אֶחָדָה הָעֵבְרִי אוֹ הָעֵבְרִיָּה
 וְעִבְדָה שָׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִית תִּשְׁלַחַנּוּ חֲפָשִׁי
 מֵעִמָּךְ : (יג) וְכִי־תִשְׁלַחַנּוּ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תִשְׁלַחַנּוּ
 רִיקָם : (יד) הָעֵנִיק תִּעְנִיק לוֹ מִצֹּאֲנָהּ וּמִנֶּרְנָהּ וּמִיִּקְבָּהּ
 אֲשֶׁר בִּרְכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִתֶּן־לוֹ : (טו) וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד
 הָיִיתָ בְּאַרְצָ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מִצִּדָּה
 אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם : (טז) וְהָיָה כִּי־יֹאמֶר אֱלֹהֶיךָ לֹא אֵצֵא
 מֵעִמָּךְ כִּי אֶהְבֶּךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ : (יז) וְלָקַחְתָּ
 אֶת־הַמָּרָצֵעַ וְנִתְתָּהּ בְּאוֹנוֹ וּבִדְלַת וְהָיָה לָהּ עֶבֶד עוֹלָם
 וְאִף לְאִמָּתְךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן : (יח) לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשִׁלְחָהּ
 אֹתוֹ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֵה שָׂכָר שָׂכִיר עִבְדָה שָׁשׁ שָׁנִים
 וּבִרְכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה : פ שְׁבִיעִי
 (יט) בְּלִי־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָהּ וּבְצֹאֲנָהּ הַזָּכָר תִּקְדֶּיֶשׁ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבִכּוֹר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגֹּד בְּכוֹר
 צֹאֲנָהּ : (כ) לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שְׁנֵה בְּשָׁנָה
 בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֹתָהּ וּבֵיתְךָ : (כא) וְכִי־יְהִי בּוֹ
 מוֹם פֶּסַח אוֹ עוֹר בַּל מוֹם רַע לֹא תִזְבְּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ :
 (כב) בְּשַׁעֲרֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ הַשֶּׁמֶן וְהַשְּׁהוֹר יִחַדּוּ כַּצִּבִּי וְכֹאֵל :
 (כג) רַק אֶת־דָּמּוֹ לֹא תֹאכַל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפֹּכֶנּוּ בַּמַּיִם : פ

טז

(א) שְׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָזִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָזִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לַיְלָה :
 (ב) וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבִקְרָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר יְהוָה לְשָׁבֶן שְׁמוֹ שֵׁם : (ג) לֹא־תֹאכַל עָלָיו חֶמֶץ
 שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל־עָלָיו מִצּוֹת לֶחֶם עֵנִי כִּי בַחֲפוּזִי יֵצֵאת
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

11. Mert nem fog hiányozni a szükölködő az ország kebelében; azért parancsolom én neked, mondván: Nyisd meg kezedet a te atyádfiának, szegényednek és szükölködődnek a te országodban.

12. Ha pénzen adják el neked héber atyádfiát, vagy a héber nőt, akkor szolgáljon neked hat esztendeig, s a hetedik esztendőben bocsásd szabadon tőled.

13. És ha szabadon bocsátod magadtól, el ne bocsásd üresen.

14. Ajándékozz neki juhodból, csürödből és pajtádból; a mivel az örökkévaló Istened tégedet megáldott, abból adj neki.

15. És emlékezzél, hogy szolga voltál Miczrájim országában, s megváltott tégedet az örökkévaló Istened; azért parancsolom neked ma ezt a dolgot.

16. És léssen: ha azt mondja neked: Nem megyek el tőled; mivel szeret tégedet és háznépedet, mert jó dolga van nálad:

17. Akkor vedd az árt, s tedd fülébe és az ajtóféltre, s léssen örökre a te szolgád; s szolgálóddal is úgy cselekedjél.

18. Ne essék nehezen szemeid előtt, midőn őt tőled szabadon bocsátod, hogy kettős bérért szolgált nálad hat esztendeig; mert meg fog tégedet az örökkévaló Istened áldani mindenben, a mit cselekszel.

19. Minden elsőfajzatot, melyet marhád és juhod elleni fog, a himet szenteld az örökkévaló Istenednek. Ne dolgozzál tulkod elsőfajzatával, s meg ne nyírd juhod elsőfajzatát.

20. Az örökkévaló Istened előtt költsd el évről-évre, azon helyen, melyet az örökkévaló választani fog, te és háznéped.

21. Ha fogyatkozás lesz rajta, sánta vagy vak, vagy egyéb rossz fogyatkozása léssen, ne áldozd az örökkévaló Istenednek.

22. Kapuid közt költsd el, a tisztátlan és a tiszta egyetemben, mint az őzet és a szarvast.

23. Hanem véréne edd; a földre öntsd ki, mint a vizet.

16. fejezet. — A HÁROM FŐÜNNEP.

1. Őrizd meg a tavasz hónapját, s üld meg a peszách ünnepet az örökkévaló Istenednek; mert a tavasz hóban hozott ki tégedet az örökkévaló Istened Miczrájimból éjjel.

2. És áldozz peszácháldozatot az örökkévaló Istenednek, juhót és marhát ama helyen, melyet az örökkévaló választani fog, hogy neve ott lakjék.

3. Ne egyél mellette savanyítottat; hét napon egyél mellette kovásztalant, nyomoruság kenyerét; mert sietséggel mentél ki Miczrájim országából. Azért megemlékezzél ama napról, melyen Miczrájimból kimentél, élted minden napjaiban.

כל ימי חייך : (ה) ולא יראה לך שאר בכל יבולך
 שבעת ימים ולא ילין מז הבשר אשר תזבח בערב
 ביום הראשון לבקר : (ה) לא תוכל לזבח את-
 הפסח באחד שעריך אשר יהיה אלהיך נתן לך : (ו)
 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
 שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד
 צאתך ממצרים : (ו) ובשלת ואכלת במקום אשר
 יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך :
 (ה) ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת
 ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה : (ט) שבעה
 שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר
 שבעה שבעות : (י) ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך
 מפת גרבת ידך אשר תתן כאשר יברכה יהוה אלהיך : (יא)
 ושמת לפניו יהוה אלהיך אתה ובנה ובתך ועבדך
 ואמתך וכלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר
 בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו
 שם : (יב) וזכרת כיעבד היות במצרים ושמת ועשית
 את החקים האלה : פ מפטיר
 חג הפסח תעשה לך שבעת ימים באספך מחרנה
 ומיקבך : (יד) ושמת בחגך אתה ובנה ובתך ועבדך
 ואמתך וכלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך :
 (טז) שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
 ידך והיית אך שמח : (יז) שלוש פעמים בשנה יראה
 כל יכורך את פניו יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג
 המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא יראה את פני
 יהוה ריקם : (יח) איש כמתנת ידו כזכרת יהוה אלהיך
 אשר נתן לך : ס

4. És ne lássanak nálad kovászt egész határodon hét napig, s ne maradjon éjjelen át a húsból, melyet az első nap estéjén áldozol, reggelig.

5. Nem áldozhatod a peszácháldozatot kapuid egyikében, melyet az örökkévaló Istened ad tenéked.

6. Hanem ama helyen, melyet az örökkévaló Istened választani fog, hogy neve ott lakjék, áldozd a peszácháldozatot, este naplementekor, azon időben, midőn Miczrájimból kimentél.

7. És főzd meg s költsd el ama helyen, melyet az örökkévaló Istened választani fog; s reggel fordulj meg és menj hajlékodba.

8. Hat napon egyél kovásztalant, s a hetedik napon az örökkévaló Istenednek zárünnepe legyen; ne tégy semmiféle munkát.

9. Hét hetet számlálj magadnak; attól fogva, hogy a sarló megkezdzi a gabonát, kezdj számlálni hét hetet.

10. És üld meg a hetek ünnepét az örökkévaló Istenednek, kezed adománya szerint, melyet adni fogsz, a mint az örökkévaló Istened tégedet meg fog áldani.

11. És örvendj az örökkévaló Istened előtt, te és fiad, és leányod, és szolgálád, és szolgálód, és a Levita, ki kapuid közt tartózkodik; és az idegen, és az árva, és az özvegyasszony, ki kebledben lakik, ama helyen, melyet az örökkévaló Istened választani fog, hogy neve ott lakjék.

12. És gondold meg, hogy szolgálta voltál Miczrájimból, őrizd meg tehát és gyakorold ezen törvényeket.

13. A sátoros-ünnepet üld meg hét napig, midőn begyűjtsz esürödből és pajtádból.

14. És örvendj ünnepeden, te és fiad, és leányod, és szolgálád, és szolgálód, és a Levita, és az idegen, és az árva, és az özvegyasszony, ki kapuid közt lakik.

15. Hét napig ünnepelj az örökkévaló Istenednek ama helyen, melyet az örökkévaló választani fog; mert az örökkévaló Istened meg fog tégedet áldani minden jövedelmedben, és kezdednek minden munkájában, s te csak vig léssz.

16. Háromszor egy esztendőben jelenjen meg minden férfiad az örökkévaló Istened színe előtt ama helyen, melyet választani fog; a kovásztalan lepény ünnepén, s a hetek ünnepén és a sátorok ünnepén; s ne jelenjenek meg az örökkévaló színe előtt üresen.

17. Kiki kezének adománya szerint az örökkévaló Istened áldásához képest, melyet neked adott.

שפטים

(יח) שפטים ושטרים תתן לך בכל־שעריך אשר יהיה
 אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את־העם משפט־צדק ;
 (יט) לא־תטה משפט לא תכיר פנים ולא־תקח שחד כי
 השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדקים ; (כ) צדק
 צדק תרדף למען תחיה וברשת את־הארץ אשר־יהיה
 אלהיך נתן לך ; ס (כא) לא־תטע לך אשרה כל־עץ
 אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה־לך ; (כב) ולא־
 תקים לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך ; ס

יז

(א) לא־תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהנה בו מום
 כל דבר רע כי תזעבת יהוה אלהיך הוא ; ס (ב) כי־
 ימצא בקרבך באחד שעריך אשר־יהוה אלהיך נתן לך
 איש או־אשה אשר יעשה את־הרע בעיני יהוה־אלהיך
 לעבר בריתו ; (ג) וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו
 להם ולשמש | או לזרה או לכל־צבא השמים אשר לא־
 צויתי ; (ד) והגד־לך ושמעת וברשת היטב והנה אמת
 גבון הדבר געשתה תזעבה הזאת בישראל ; (ה) והוצאת
 את־האיש החוא או את־האשה החוא אשר עשו את־
 הדבר הרע הזה אל־שעריך את־האיש או את־האשה
 וסקלתם באבנים ומתו ; (ו) על־פי | שנים עדים או
 שלשה עדים יומת המת לא יומת על־פי עד אחד ; (ז)
 יד העדים תהוה־בו בראשנה להמיתו ויד כל־העם
 באחרנה ובערת הרע מקרבך ; פ
 (ח) כי יפלא ממך דבר למשפט ביודים | לדם ביודין
 לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית
 אל־המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ; (ט) ובאת אל־

S Ó F E T I M.

18. Birákat és felügyelőket rendelj magadnak minden kapuidban, melyeket az örökkévaló Istened ad tenéked törzseid szerint, hogy bírálják a népet igazságos ítélettel.

19. Ne ferdítsd el az ítéletet, ne ismerj tekintélyt, s ne fogadj el megvesztegetést; mert a megvesztegetés megvakítja a bölések szemeit, s megfordítja az igazak szavait.

20. Csak igazság után törekedjél, hogy élj és birjad azt az országot, melyet az örökkévaló Istened ad tenéked.

21. Ne ültess magadnak ligetet, vagy valamely fát az örökkévaló Istened oltára mellé, melyet magadnak csinálni fogsz.

22. És ne állíts magadnak szobrot, melyet az örökkévaló Istened gyűlöl.

17. fejezet.

INTÉSEK A BÁLVÁNYIMÁDÁS ELLEN.

1. Ne áldozzál az örökkévaló Istenednek ökröt vagy juhót, melyen valami hiba van, valamely rossz dolog; mert az örökkévaló Istenednek utálata az.

2. Ha kebeledben találkozni fog kapuid egyikében, melyet az örökkévaló Istened neked adni fog, egy férfiú vagy asszony, ki azt fogja cselekedni, a mi rossz az örökkévaló Istened szemei előtt, hogy áthágja frigyét.

3. S elment és szolgált idegen isteneket, s leborult előttök, vagy a nap előtt, vagy a hold előtt, vagy az ég egész serege előtt, a mit nem parancsoltam:

4. S bejelentetvén neked, hallgasd meg és nyomozd jól; s ha ime igaz, a dolog bebizonyodott, ezen utálatosság megtörtént Jiszráelben:

5. Akkor hozd ki ama férfiút, vagy amaz asszonyt, kik e gonosz dolgot cselekedték, kapuidhoz, a férfiút vagy az asszonyt, s kövezzétek meg kövekkel, hogy meghaljanak.

6. Két tanu vallomására, vagy hároméra ölessék meg a halálra ítélt; ne öljk meg egy tanu vallomására.

7. A tanuk keze első legyen rajta, hogy őt megöljék, s a nép keze azután, s törüld el a gonoszt kebeledből.

8. Ha valamely dolog rejtve lesz előtted az ítéletben, vér és vér közt, szabály és szabály közt, sérülés és sérülés közt, peres ügyekben kapuid közt: akkor kelj fel s menj ama helyre, melyet az örökkévaló Istened választani fog.

9. És ha eljössz a papokhoz, kik a Levitáktól származnak,

vagy a bíróhoz, ki azon időben lenni fog, s megkérdezted, s ők megmondták az ítélet szavát:

10. Akkor cselekedjél azon szó szerint, melyet neked ama helyről mondtak, melyet az örökkévaló választani fog, s őrizd meg, hogy cselekedjél mindazonképpen, a mint téged tanítani fognak.

11. Azon tanítás szerint, melyre tégedet tanítani fognak, s azon ítélet szerint, melyet neked mondanak, cselekedjél: ne térj el azon szótól, melyet neked mondani fognak, jobbra vagy balra.

12. És azon férfiú, ki vakmerően cselekedni fog, hogy nem hallgatna a papra, ki ott áll, hogy szolgálja az örökkévaló Istenedet, vagy a bíróra: azon férfiú haljon meg, s töröld el a gonoszt Jiszraélből.

13. És az egész nép hallja, s féljen, és ne vakmerősködjék többé.

14. Ha be fogsz menni azon országba, melyet az örökkévaló Istened ad tenéked, s birtokba veszed, és lakol benne; s azt fogod mondani: Királyt fogok fölém rendelni, mint mind a nemzetek, melyek körülöttem vannak.

15. Rendelhetsz királyt magad fölé; a kit az örökkévaló Istened atyádfiai közül választani fog, rendeld föléd királlyá. Nem tehetsz föléd külföldi férfiút, ki nem atyádfia.

16. Csak ne szerezzen magának sok lovat, s ne térítse vissza a népet Miczrájimba, hogy sok lovat beszeressen; holott az örökkévaló nektek azt mondá: Ne térjetez többé vissza ezen az úton.

17. S ne vegyen magának sok feleséget, hogy szive meg ne tántorodjék, s ezüstöt és aranyat se szerezzen felette sokat magának.

18. És léssen: ha ülni fog birodalmi székén, írja le magának ezen tanítás másolatát egy könyvbe, a Levitáktól származó papok előtt,

19. És maradjon nála, hogy olvasson benne élte minden napjaiban, hogy tanulja meg félni az örökkévaló Istenét, hogy őrizze e tanításnak minden szavait, és ezen törvényeket, hogy azokat gyakorolja.

20. Hogy szive ne emelkedjék atyjafiai fölé, s hogy el ne térjen azon parancsolattól jobbra vagy balra; hogy sokáig uralkodjék birodalma fölött, ő és fiai Jiszraél kebelében.

18. fejezet.

A PAPOK ILLETMÉNYE. INTÉSEK A BOSZORKÁNSÁG ELLEN.

1. Ne legyen a Levitáktól származó papoknak Lévi egész törzsének, osztálya és öröksége Jiszraéllal egyetemben. Az örökkévaló tűzáldozatait és örökségét egyék.

עַם־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ יֹאכְלוּן : (ט) וְנַחֲלָה לֹא־
 יִהְיֶה־לּוֹ בְּקֶרֶב אֶחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ :
 ס (י) וְזֶה יְהוָה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעַם מֵאֵת זִבְחֵי
 הַזֹּבֵחַ אִם־שׂוֹר אִם־שֶׁה וְנִתַּן לַכֹּהֵן הַזֹּרֵעַ וְהַלְחִיטִים
 וְהַקֹּבֵה : (י) רֵאשִׁית דְּגַנְךָ תִּירֹשֶׁת וַיִּצְהַרְךָ וּרְאשִׁית גֵּז
 צֹאנֶךָ תִּתֵּן־לוֹ : (י) כִּי כֹּו בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל־
 שְׂבִטֶיךָ לְעַמֵּד לְשֶׁרֶת בְּשֵׁם־יְהוָה הוּא וּבְנָיו כָּל־הַיָּמִים :
 ס רַבִּיעִי (י) וְכִי־יָבֹא הַלְוִי מֵאַחַד שַׁעֲרֵיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
 הוּא נָר שָׁם וּבָא בְּכָל־אוֹת נַפְשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
 יְהוָה : (י) וְשֶׁרֶת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו כָּכֹל־אֶחָיו הַלְוִיִּם
 הָעֹמְדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה : (י) חֶלֶק כְּחֶלֶק יֹאכְלוּ לֶבֶד
 מִמִּכְרֵיו עַל־הָאֲבוֹת : ס (י) כִּי אָתָּה בָּא אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֵבֹת
 הַגּוֹיִם הָהֵם : (י) לֹא־יִמָּצֵא בְּךָ מַעֲבִיר בְּנוֹזְבוֹתוֹ כַּאֲשֶׁ
 קִסֵּם קִסְמִים מַעֲוֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף : (יא) וְחָבַר חָבַר
 וְשָׁאֵל אוֹב וַיִּדְעֵנִי וְדַרְשׁ אֶל־הַמְּתִים : (יב) כִּי־תוֹעֵבֹת
 יְהוָה כָּל־עֲשֵׂה אֵלֶּה וּבִגְלַל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ : (יג) תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :
 (יד) כִּי | הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל־מַעֲנֵנִים
 וְאֶל־קִסְמִים יִשְׁמְעוּ וְאָתָּה לֹא כֵן נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :
 (טו) נָבִיא מִקֶּרֶבְךָ מֵאֲחֵיךָ כַּמֶּנִּי יָקִים לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אִלָּיו תִּשְׁמָעוּן : (טז) כָּכֹל אֲשֶׁר־שָׁאַלְתָּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּחָרֵב בְּיּוֹם הַקֶּקֶל לֵאמֹר לֹא אִסַּף לִשְׁמַע אֶת־קוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֵי וְאֶת־הָאֵשׁ הַגֹּדֵלָה הַזֹּאת לֹא־אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא
 אֶמּוֹת : (יז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבְרוּ : (יח)
 נָבִיא אָקִים לָהֶם מִקֶּרֶב אֲחֵיהֶם כַּמּוֹד וְנִתְּנִי דִבְרֵי בְּפִיו
 וְדָבַר אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְנֶנּוּ : (יט) וְהָיָה הָאִישׁ
 אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע אֶל־דִּבְרֵי אֲשֶׁר יִדְבַר בְּשִׁמִּי אֲנִכִּי אֶדְרֹשׁ

2. És öröksége ne legyen neki testvérei közt: az örökkévaló az öröksége, amint hozzá szólott.

3. És ez legyen a papoknak illetménye a néptől, az áldozatot hozóktól: akár tulok, akár juh, adja a papnak a lapoczkát, s az állkapesokat és a gyomrot.

4. Gabonád, mustod és olajod elejét, s juhod nyirátának elejét neki add.

5. Mert őt választotta az örökkévaló Istened minden törzseid közül, hogy álljon, s szolgálatot tegyen az örökkévaló nevében, ő és fiai minden időben.

6. És ha eljön a Levita kapuid egyikéből egész Jiszáelből, ahol tartózkodik, eljöhet lelkének teljes kívánsága szerint ama helyre, melyet az örökkévaló választani fog.

7. Hogy szolgáljon az örökkévaló Istenének nevében, mint a többi testvérei, a Leviták, kik ott állnak az örökkévaló előtt.

8. Egyenlő részeket élvezzenek az ősök hagyatékából eladottakon kívül.

9. Ha bemegy azon országba, melyet az örökkévaló Istened ad tenéked, ne tanulj cselekedni, e nemzetek utálatosságai szerint.

10. Ne találkozzék közted, ki fiát vagy leányát a tűzön keresztül viszi, igéző, felhőből jósló, kigyóbüvölő és boszorka.

11. És varázsló, s halottidéző, s jelmagyarázó, és holtakat kérdező.

12. Mert az örökkévalónak utálatata mindaz, ki ezeket cselekszi, s ezen utálatosságokért üzi el őket az örökkévaló Istened előled.

13. Tökéletes légy az örökkévaló Isteneddel.

14. Mert e nemzetek, melyeket te elűzöl, felhőkérdezőkre és igézőkre hallgattak, s neked nem ilyent adott az örökkévaló Istened.

15. Prófétát a te kebledből, atyádfiai közül, mint én vagyok, fog az örökkévaló Istened neked támasztani: arra hallgassatok.

16. Mindazonképpen, amint kérted az örökkévaló Istenedtől Chóréven a gyülekezés napján, mondván: Nem hallgathatom többé az örökkévaló Istenem szavát, s a nagy tüzet nem láthatom tovább, úgy hogy meg ne haljak.

17. És az örökkévaló mondá nekem: Helyes az, a mit beszéltek.

18. Prófétát fogok nekik támasztani atyjukfiai közül, mint te vagy, s szavaimat szájába teszem, hogy beszélje el nekik mindazt, amit parancsolok neki.

19. És ha lészen férfiú, ki nem fog szavaimra hallgatni, melyeket nevemben szólni fog, attól követelni fogom.

מַעֲמוֹ : (ב) אֵךְ הִנְבִּיאַ אֲשֶׁר יוֹדֵ לְדַבֵּר דְּבַר בְּשֵׁמִי
 אֵת אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וְאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וּמֵת הִנְבִּיאַ הַהוּא : (כא) וְכִי תֹאמַר בְּלִבְבְּךָ
 אֵיכָה גִדַּע אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְרוּ יְהוָה : (כב) אֲשֶׁר
 יְדַבֵּר הִנְבִּיאַ בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא־יְהִי הַדְּבָר וְלֹא יָבֵא
 הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְרוּ יְהוָה בְּדוֹן דִּבְרוּ הִנְבִּיאַ לֹא
 תִגּוֹר מִמֶּנּוּ :
 ם

יט

(א) כִּי־יִכְרִית יְהוָה אֶלְהֵיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ אֶת־אֶרֶצָם וְיִרְשָׁתָם וַיִּשְׁכַּת בְּעָרֵיהֶם וּבְכַתִּיבָם :
 (ב) שְׁלוֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ אֶרֶצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ : (ג) תִּכְנֶן לָךְ הַדֶּרֶךְ וּשְׁלֹשֶׁת
 אֶת־גְּבוּל אֶרֶצְךָ אֲשֶׁר יִנְחִילֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לְגוֹם
 שְׂמָה כָּל־רֹצֵחַ : (ד) וְהָיָה דְבַר הַרְצָח אֲשֶׁר־יָגוּם שְׂמָה
 וְחָי אֲשֶׁר יָבֵה אֶת־רַעְיוֹ בְּכַל־יַדְעַת וְהוּא לֹא־שָׂנֵא לוֹ
 מִתְּמֹל שְׁלֹשָׁם : (ה) וְאֲשֶׁר יָבֵא אֶת־רַעְיוֹ בִּיעַר לְחַטֵּב
 עֵצִים וּגְדָחָה יָדוֹ בַּגְּרוֹן לְכַרֵּת הָעֵץ וּנְשַׁל הַבְּרוּל מִן־הָעֵץ
 וּמִצָּא אֶת־רַעְיוֹ וּמֵת הוּא יָגוּם אֶל־אֶחָת הָעָרִים־הָאֵלֶּה
 וְחָי : (ו) פְּדוּיֶדֶךָ גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הַרְצָח כִּי יָחַם לְבָבוֹ
 וְהָשִׁיגוּ כִּי־יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ וְהִכְרוּ נַפְשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט־מִוֶּת
 כִּי לֹא שָׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמֹל שְׁלֹשׁוֹם : (ז) עַל־כֵּן אֲנֹכִי
 מְצוּךְ לֵאמֹר שְׁלֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לָךְ : (ח) וְאִם־יִרְחִיב
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבוּלֶךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךָ וְנָתַן לָךְ
 אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבַּר לָתֵת לְאַבְתָּיִךָ : (ט) כִּי־תִשְׁמַר
 אֶת־כָּל־הַמְצוּהָ הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצוּךְ הַיּוֹם
 לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְלַבֵּת בְּדַרְכָּיו כָּל־הַיָּמִים
 וְנִסְפַתָּ לָךְ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשְּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה : (י) וְלֹא

20. Hanem azon próféta, ki vakmerősködik oly szót szólani nevemben, melyet nem parancsoltam neki, hogy azt szólja, s aki idegen istenek nevében szól: azon próféta haljon meg.

21. És ha azt mondod szivedben: Hogyan ismerjük meg azt a szót, melyet az örökkévaló nem szólott?

22. A mely próféta Isten nevében fog szólani, s a dolog meg nem lesz, s be nem teljesedik: az azon szó, melyet az örökkévaló nem szólott; vakmerőséggel szólt azon próféta, ne tarts tőle.

19. fejezet.

A MENEDÉKJOG SZABÁLYOZÁSA. A BÜNTETŐ ELJÁRÁS MÓDOZATA.

1. Ha az örökkévaló Istened ki fogja irtani a nemzeteket, melyeknek országát az örökkévaló Istened neked adja, s elüzöd őket, s lakni fogsz városaikban és házaikban.

2. Akkor válassz külön magadnak három várost országod közepén, melyet az örökkévaló Istened ad neked, hogy azt birjad.

3. Egyengesd magadnak az útát, s három részre oszd országodat, melyet az örökkévaló Istened ad neked örökségül, hogy legyen hová minden gyilkos meneküljön.

4. És ez a gyilkos szabályzata, a ki oda menekülni fog, hogy életben maradjon: A ki felebarátját szándék nélkül agyonüti, s ő nem volt neki ellensége tegnap-tegnapelőttől fogva.

5. Vagy ha felebarátjával az erdőbe megy fát vágni, s keze a baltával odasuhint, hogy a fát levágja, és a vas lecsúszik a nyélről, s felebarátját találja, hogy meghal: az meneküljön a városok egyikébe, hogy életben maradjon.

6. Nehogy a vérboszuló a gyilkos után iramodván, mivel szive felhevült, utólérje, mivel az út messze volt, s agyonüsse őt; holott őt halálos ítélet nem illette, minthogy nem volt neki ellensége tegnap-tegnapelőttől fogva.

7. Azért parancsolom neked, mondván: Három várost válassz ki magadnak.

8. És ha az örökkévaló Istened határodát ki fogja tágitani, a mint megesküdött őseidnek, s neked fogja adni az egész országot, melyről szólott, hogy őseidnek adja.

9. Hogyha megőrzöd ezen egész parancsolatot, hogy azt cselekszed, amit én ma neked parancsolok, hogy szeretni fogod az örökkévaló Istenedet, s útjain fogsz járni minden időben: akkor tégy magadnak még három várost e három mellé.

וְשֹׁפֵךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 נִחַלְתָּ וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים : פ
 (א) וְכִי־יְהִי אִישׁ שֹׂנֵא לְרַעְיוֹ וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכְהוּ
 נַפְשׁוֹ וְנָמַת וְנָם אֶל־אֶחָת הָעָרִים הָאֵלֶּה : (ב) וְשָׁלְחוּ וְקִנְיָ
 עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֲלֵי הַדָּם וְנָמַת :
 (ג) לֹא־תָחוּס עֵינֶךָ עָלָיו וּבְעֵרַת דַּם־הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב
 לָךְ : ס שְׂשִׁי (ד) לֹא תִסֵּינָה גְבוּל רֵעֶךָ אֲשֶׁר גְּבֻלוֹ
 רֵאשִׁינִים בְּנִחַלְתְּךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ : ס (טו) לֹא־יָקוּם עַד אֶחָד בְּאִישׁ
 לְכַל־עֵז וְלְכַל־חַטָּאת בְּכַל־חַטָּא אֲשֶׁר יַחַטָּא עַל־
 פִּי אֲשֶׁר עָדִים אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשֶׁה־עָדִים יָקוּם דָּבָר : (טז)
 כִּי־יָקוּם עַד־חָמֵס בְּאִישׁ לַעֲנֹת בּוֹ סָרָה : (יז) וְעָמְדוּ
 שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַפְּתָנִים
 וְהַשְּׂפָטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיָּמִים הָהֵם : (יח) וְרָרְשׁוּ הַשְּׂפָטִים
 הַיָּטֵב וְהַיָּהֵב עַד־שֶׁקֶר הָעַד שֶׁקֶר עָנָה בְּאֶחָיו : (יט) וְעִשְׂתֶּם
 לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאֶחָיו וּבְעֵרַת הָרַע מִקֶּרְבְּךָ :
 (כ) וְהַנְּשָׂאִים יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ וְלֹא־יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד כַּדָּבָר
 הָרַע הַזֶּה בְּקֶרְבְּךָ : (כא) וְלֹא תָחוּס עֵינֶךָ נַפְשׁ בְּנַפְשׁ
 עֵין בְּעֵין שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֵגֶל בְּרֵגֶל : ס

ב

(א) כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אִיְבֹךָ וְרָאִיתָ סוּס וְרֶכֶב עִם
 רַב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : (ב) וְהָיָה בְּקֶרְבְּכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וּנְנַשׁ
 הַכֹּהֵן וְדָבָר אֶל־הָעָם : (ג) וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 אַתֶּם קְרָבִים הַיּוֹם לְמִלְחָמָה עַל־אִיְבֵיכֶם אֲל־יִבְרַךְ לְבַבְכֶם
 אֲל־תִּירְאוּ וְאֲל־תַּחֲפוּזוּ וְאֲל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם : (ד) כִּי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם קָהֵלְךָ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אִיְבֵיכֶם

10. És ne ontassék ártatlan vér országodban, melyet az örökkévaló Istened ad neked örökségül, úgy hogy vérbűn szállna rád.

11. És ha valaki ellensége lesz felebarátjának, s leleskedvén rá, megtámadja és agyonüti, hogy meghal; s ha menekül e városok egyikébe:

12. Akkor küldjenek oda városának vénei, s hozzák el onnan, s adják a vérboszuló kezébe, hogy meghaljon.

13. Szemed ne sajnálja őt, s törüld el az ártatlan vérontást Jiszráelből, hogy jó dolgod legyen.

14. El ne mozdítsd felebarátod határát, melyet az elődök raktak örökségben, melyet amaz országban örökölni fogsz, melyet az örökkévaló Istened ad neked birnod.

15. Egy tanu meg ne álljon egy ember ellen bármely bűnben, s bármely vétekben, minden vétségben, melyet elkövet. Két tanu vallomásán, vagy három tanu vallomásán, álljon meg a dolog.

16. Ha álnok tanu fog valaki ellen kelni, hogy ellene hamis-ságot valljon:

17. Akkor álljon a két férfiú, kik közt a per van, az örökkévaló elé, a papok és a birák elé, kik az időben lesznek.

18. És a birák nyomozzák jól, s ha ime a tanu hazug tanu; hazugságot vallott atyjafia ellen.

19. Akkor cselekedjete ő vele, amint gondolta, hogy atyjafiával fog cselekedni; s törüld el a rosszat kebeledből.

20. És a többiek hallják és féljenek, s ne cselekedjenek többé ily rossz dolgot kebeledben.

21. És szemed ne kiméljen: életet életért, szemet szemért, fogat fogért, kezét kézért, lábat lábért.

20. fejezet. — A HADI TÖRVÉNY.

1. Ha háboruba mégy ellenséged ellen, s lovat és hadiszekeret fogsz látni, náladnál számosabb népet: ne félj tőlük, mert az örökkévaló Istened van veled, ki felhozott tégedet Miczrájim országából.

2. És lészen: ha csatára közeledtek, lépjen elő a pap és beszéljen a néphez.

3. És mondja nekik: Halljad Jiszráel! Ti csatára közeledtek ma ellenségeitekhez; szívetek meg ne lágyljon, ne féljete, s ne csüggedjete, s ne rettegjete tőlük.

4. Mert az örökkévaló Istenetek az, ki veletek mégy, hogy küzdjön értetek ellenségeitekkel, nektek segitendő.

לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם : (ה) וְדַבְּרוּ הַשְּׁטָרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר
 מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיַּת־חֹדֶשׁ וְלֹא חָנְכוּ יָלְדוֹ וַיָּשֶׁב
 לְבֵיתוֹ פְּרִי־יָמוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יַחְנְכֵנוּ : (ו) וּמִי־
 הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָלְלוֹ יָלְדוֹ וַיָּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּרִי־
 יָמוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יַחְלְלֵנוּ (ז) וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר
 אָרַשׂ אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ יָלְדוֹ וַיָּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּרִי־יָמוֹת
 בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקַּחנָה : (ח) וַיִּסְפוּ הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר
 אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַיָּרָא וְרַךְ הַלֵּבב יָלְדוֹ וַיָּשֶׁב
 לְבֵיתוֹ וְלֹא יָמַס אֶת־לֵבב אָחִיו כְּלֵבָבוֹ : (ט) וְהָיָה כִּכְלַת
 הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפָקְדוֹ שְׁרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ
 הָעָם : ס שְׁבִיעִי (י) כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם
 עָלֶיהָ וּקְרֹאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם : (יא) וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶנּוּ
 וּפְתַחְתָּהּ לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנֹּמְצֵא־בָהּ יִהְיוּ לָךְ לְמַס
 וְעַבְדוֹךָ : (יב) וְאִם־לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשִׂיתָ עִמָּךְ
 מִלְחָמָה וְצָרָתָ עָלֶיהָ : (יג) וּנְתַנָּהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ
 וְהַכִּיתָ אֶת־כָּל־זִכְוֹרָהּ לְפִי־חָרֶב : (יד) רַק הַנְּשִׁים וְהַטַּף
 וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר כְּלִי־שִׁלָּה תָבוֹ לָךְ
 וְאָכַלְתָּ אֶת־שִׁלָּל אֵיבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ : (טו)
 בֶּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֹקֹת מִמָּךְ מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־
 מַעֲרִי הַגּוֹיִם־הָאֵלֶּה הֵנָּה : (טז) רַק מַעֲרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לֹא תַחֲזֶה כְּלִי־נִשְׁמָה :
 (יז) כִּי־תַחֲרֹם תַּחֲרִימִם הַחֲתִי וְהָאֹמְרֵי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִי
 הַחִתִּי וְהַיְבוּסִי כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : (יח) לְמַעַן
 אֲשֶׁר לֹא־יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל תּוֹעֵבַתְכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ
 לְאֱלֹהֵיהֶם וַחֲטֹאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם : ס (יט) כִּי־
 תִצְוֹר אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לֹא־
 תִשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לַגִּדָּח עָלָיו גִּרְזֹן בִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאִתּוֹ
 לֹא תִקְרַת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לִכְבֹּא מִפְּנֵיךָ בַּמָּצוֹר :
 (כ) רַק עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְרַע כִּי לֹא־עֵץ מֵאֲכָל הוּא אִתּוֹ תִשְׁחִית

5. És szóljanak a felügyelők a néphez, mondván: Ki azon férfiú, ki új házat épített és azt be nem szentelte? Az menjen és térjen házához; nehogy a csatában meghaljon, s más férfiú azt beszentelje.

6. És ki azon férfiú, ki szőlőt ültetett, s le nem szedte? Az menjen és térjen házához, nehogy a csatában meghaljon s más férfiú azt leszedje.

7. És ki azon férfiú, ki asszonyt eljegyzett, s azt el nem vette? Az menjen és térjen házához; nehogy meghaljon a csatában, s más férfiú azt elvegye.

8. És a felügyelők beszéljenek tovább a néphez, s mondják: Ki azon férfiú, a ki fél és lágyszivü? Az menjen és térjen házához, hogy el ne olvassa atyjafianak szívét, mint az ő szívét.

9. És lészen: ha a felügyelők bevégezték beszédöket a néphez, akkor számlálják meg a hadak vezérei a nép élén.

10. Ha közeledel valamely városhoz, hogy ellene küzdj, akkor szólítsd fel békére.

11. És ha lészen, hogy békével felel neked, s előtted megnyilik: legyen mind a benne található nép neked adózód, s szolgáljon neked.

12. És ha nem békül ki veled, s háborút készít ellened, akkor támadd meg.

13. És ha az örökkévaló Istened kezébe adja, vágd le minden férfi személyét a kard élével.

14. Azonban az asszonyokat, a gyermekeket és a barmot, s mindazt, mi a városban lesz, minden zsákmányát magadnak foglalhatod, s élvezheted ellenségeid zsákmányát, melyet az örökkévaló Istened neked adott.

15. Úgy cselekedjél mindazon városokkal, melyek tőled igen távol vannak, melyek nem e nemzetek városaiból valók.

16. Azonban a népek városaiból, melyeket az örökkévaló Istened ad neked örökségül, egy lelket se hagyj életben.

17. Hanem pusztítsd el őket, a Chittit és Emórit, Kenáánit és Perizit, a Chivvit és a Jevúzit, a mint az örökkévaló Istened neked parancsolta.

18. Nehogy titeket megtanítsanak cselekedni mind az ő utálatosságaik szerint, melyeket isteneiknek cselekedtek, s vétkeztek az örökkévaló Istenetek ellen.

19. Ha egy várost sok ideig megtámadsz, hogy ellene küzdvén azt elfoglaljad, ne rontsd el fáját, úgy hogy ellene baltát suhintasz; mert róla ehetsz, s azt ki ne irtsd, mert a mező fája hasonló-e az emberhez, hogy előled erősségbe menjen?

20. Hanem azon fát, melyről tudod, hogy az nem eledelter-

וְכָרַת וּבָנִיתָ מְצֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ
מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ ; פ

כא

(א) כִּי־יִמָּצֵא חָלָל בְּאֶדְמָה אֲשֶׁר יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
לְרִשְׁתָּהּ נֶפֶל בַּשָּׂדֶה לֹא נֹדַע מִי הִכְהוּ ; (ב) וַיִּצְאוּ
זִמְנֶיךָ וּשְׂפִטֶיךָ וּמִדְרוֹ אֶל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחָלָל ;
(ג) וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל־הַחָלָל וּלְקָחוּ וּקְנֵי הָעִיר הַהוּא
עֹנֵת בְּקָר אֲשֶׁר לֹא־עִבַד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא־מִשְׁכָּה בְּעַל ;
(ד) וְהוֹרְדוּ וּקְנֵי הָעִיר הַהוּא אֶת־הָעֹנֵה אֶל־נַחַל אֵיתָן
אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעָרְפוּ־שֵׁם אֶת־הָעֹנֵה
בְּנַחַל ; (ה) וּנְנָשׁוּ הַכֹּהֲנִים בָּנֵי לְוִי כִּי בָם בָּחַר יְהוּה
אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתּוֹ וּלְבָרְךָ בְּשֵׁם יְהוּה וְעַל־פִּיהֶם יְהוּה כָּל־
רִיב וּכְל־נִנְעֵ ; (ו) וְכָל וּקְנֵי הָעִיר הַהוּא הַקְּרֹבִים אֶל־
הַחָלָל יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הָעֹנֵה הָעָרֹפֶה בְּנַחַל ;
מִפִּטּוֹר (ז) וְעָנּוּ וְאָמְרוּ יָדֵינוּ לֹא שָׁפְכָה אֶת־הַדָּם הַזֶּה
וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ ; (ח) כִּפָּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ
יְהוּה וְאֶל־תִּתֵּן דָּם גִּבּוֹר בְּקָרֵב עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וּנְכַפֵּר לָהֶם
הַדָּם ; (ט) וְאַתָּה תִּבְעַר הַדָּם הַזֶּה בַּגִּבּוֹר מִקְרָבָךְ כִּי־תַעֲשֶׂה
הַיִּשָּׂר בְּעֵינֵי יְהוּה ; ס

כִּי־תִצֵּא

(י) כִּי־תִצֵּא לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וּנְתַנּוּ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ
וּשְׂבִיט שִׁבּוּי ; (יא) וְרֵאִיתָ בַּשָּׂבִיבָה אֲשֶׁר יִפְתַּח־תָּאֵר
וְחִשְׁקֶתָ בָּהּ וּלְקַחְתָּ לָּךְ לְאִשָּׁה ; (יב) וְהִבֵּאתָ אֶל־תּוֹךְ
בֵּיתְךָ וּנְגַלְתָּ אֶת־רֵאשִׁיךָ וְעָשִׂתָּ אֶת־צַפְרֹנֶיךָ ; (יג)
וְהִסִּירָה אֶת־שְׂמֹלֹת שְׂבִיבָה מֵעֲלֶיךָ וּשְׂבָה בְּבֵיתְךָ וּבְכַתֵּבָה
אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמָּה יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיךָ

mő fa, azt elronthatod, s kivághatod, s építhetsz erősséget a város ellen, mely ellened háborút készít, miglen legyőzted.

21. fejezet.

ENGESZTELŐ ÁLDOZAT AZ ISMERETLEN TETTESTŐL ELKÖVETETT GYLKOSSÁGNÁL.

1. Ha holtat fognak találni ama földön, melyet az örökkévaló Istened ad neked birtokul, a mezőn elesve; nem tudják, ki ütötte agyon.

2. Akkor menjenek ki véneid és biráid, s menjenek azon városokig, melyek a holt körül vannak.

3. És léssen: a város, mely a holthoz legközelebb, azon város vénei vegyenek egy tulokborjut, melyen nem dolgoztak, mely még igában nem vont.

4. És vigyék le e város vénei a borjut Észán völgyébe, mely sem nem munkáltatott, sem nem vettetett be, s szegjék ott a borjunak nyakát a völgyben.

5. És közeledjenek a papok, Lévi fiai, mert őket választotta az örökkévaló Istened, hogy őt szolgálják, s áldjanak az örökkévaló nevében, s ítéletök szerint legyen minden per vagy sérelem.

6. És ama város minden vénei, kik a holthoz legközelebb vannak, mossák meg kezeiket a borju fölött, melynek nyakát szegték a völgyben.

7. És hangoztassák s mondják: A mi kezeink nem ontották ezt a vért, s szemeink nem látták.

8. Engedj meg Jiszráel népednek, melyet megváltottál örökkévaló, s ne adj ártatlan vért Jiszráel néped kebelébe: s a vér meg fog nekik bocsáttatni.

9. És te töröld el az ártatlan vért kebledből, hanem tedd azt, ami helyes az örökkévaló szemei előtt.

KI-SZÉCZE.

10. Ha háboruba mégy ellenségeid ellen, s az örökkévaló Istened kezébe fogja adni, s elviszed foglyait.

11. És látni fogsz a foglyok közt egy széparezu asszonyt s te megkedveled, s magadnak feleségül akarod venni:

12. Akkor vidd őt házádba, s nyirja le fejét, és növeszsze körmeit.

13. És tegye le magáról rabságának ruháit, s maradjon házában, s sirassa atyját és anyját egy hónapig, s azután bemehetsz hozzá és nőül veheted, hogy legyen neked feleséged.

ובעֲלִמָּה וְהִיתָה לָּךְ לְאִשָּׁה : (ד) וְהָיָה אִם־לֹא חֲפָצָתְךָ
 בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לְאִתְּמִכְרָנָה בְּכֶסֶף לֹא־
 תִּתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עָנִיתָה : ׀ (ט) כִּי־תִהְיֶינָה
 לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶתֶת אֲהוּבָה וְהָאֶתֶת שְׁנוּאָה וְיִלְדוּ־לָו
 בָּנִים הָאֲהוּבָה וְהַשְּׁנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לַשְּׁנוּאָה : (טז)
 וְהָיָה בַּיּוֹם הַנִּחְיָלוֹ אֶת־בְּנֵי אֶת־יְהוָה לָו לֹא יוּכַל
 לְבַכֵּר אֶת־בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל־פְּנֵי בֶן־הַשְּׁנוּאָה הַבְּכֹר : (יז)
 כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׁנוּאָה יִכִּיר לְתֵת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכֹל
 אֲשֶׁר־יִמְצָא לוֹ כִּי־הוּא רֵאשִׁית אֲנֹכִי לוֹ מִשְׁפֵּט הַבְּכֹרָה :
 ׀ (יח) כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה אִיגָנוֹ שָׁמַע
 בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם :
 (יט) וְתִפְּשׂוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ
 וְאֶל־שַׁעַר מִקְּמוֹ : (כ) וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוֹ זֶה סוֹרֵר
 וּמוֹרֵה אִיגָנוֹ שָׁמַע בְּקִלְנוֹ זוּלָּל וְסָבָא : (כא) וְרָגְמָהוּ כָּל־
 אַנְשֵׁי עִירוֹ בְּאַבְנִים וּמָת וּבְעֶרְתַּת הָרָע מִקֶּרֶב וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ : ׀ שְׁנֵי (כב) וְכִי־יִהְיֶה בְּאִישׁ חֲטָא
 מִשְׁפָּט־מוֹת וְהוּמָת וְתָלִית אֹתוֹ עַל־עֵץ : (כג) לֹא־תִלְקַח
 נִבְלָתוֹ עַל־הָעֵץ כִּי־קָבוֹר תִּקְבְּרוּנוּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־קָלַלְתָּ
 אֱלֹהִים תִּלְוִי וְלֹא תִטְמֵא אֶת־אֲדָמָתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָּךְ נַחֲלָה : ׀

כב

(א) לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׂוֹר אַחִיד אוֹ אֶת־שׂוֹי גְדָחִים וְהִתְעַלְמָתָּ
 מֵהֶם הַשֵּׁב תִּשְׁיָבָם לְאַחִיד : (ב) וְאִם־לֹא קָרוֹב אַחִיד
 אֲחִיד וְלֹא יָדַעְתּוֹ וְאִסְפָּתוֹ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד
 דָּרַשׁ אַחִיד אֹתוֹ וְהִשְׁבַּתְתּוֹ לוֹ : (ג) וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחִמְרוֹ וְכֵן
 תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל־אַבְדַּת אַחִיד אֲשֶׁר־
 תֵּאבֵד מִמֶּנּוּ וּמִצִּאתָהּ לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם : ׀ (ד) לֹא־תִרְאֶה
 אֶת־חִמּוֹר אֶת־חִמּוֹר אַחִיד אוֹ שׂוֹר וְנָפְלִים בְּדָרְךָ

14. És lészen: ha kedvet nem találsz benne, akkor bocsásd el kívánsága szerint; de pénzért el nem adhatod: ne hatalmaskodjál fölötte, mivel megkinoztad.

15. Ha egy férfiúnak két felesége lészen; az egyik szeretett, s a másik gyűlöletes, s fiakat szülnek neki a szeretett és a gyűlöletes, és az elsőszülött fiú a gyűlöletesé lesz:

16. Lészen: azon napon, midőn fiainak örökségül kiosztja, a mije lesz, nem cserélheti fel a szeretettnek fiát a gyűlöltnek elsőszülött fiával.

17. Hanem a gyűlöltnek elsőszülött fiát ismerje el, hogy neki kettős részt adjon mindemből, a mi nála találtatik; mert ő tehetőségének elseje, övé az elsőszülöttség joga.

18. Ha lészen egy férfiúnak egy engedetlen daczos fia, nem hallgat atyja szavára, s anyja szavára; s megfenyítették őt, de ő nem hallgat rájuk:

19. Akkor fogják meg atyja és anyja, s hozzák ki városának véneihez, s helységének kapujához.

20. És mondják városának véneihez: Ez a mi fiunk engedetlen és daczos, nem hallgat szavunkra, tobzódó és iszákos.

21. És kövezzék meg városának minden lakosai kövekkel, hogy meghaljon, s töröld el a gonoszt kebeledből, s egész Jiszáel hallja és félemedjék meg.

22. Ha egy férfiún halálos ítéletü bün lészen, s megöletett s fára akasztottad:

23. Ne maradjon holtteste éjen át a fán, hanem temesd el azon a napon; mert Istennek megvetése az akasztott, s ne fertőztesd földedet, melyet az örökkévaló Istened ad neked örökségül.

22. fejezet.

FELEBARÁTI SZERETET. A NŐI ERÉNYEN ELKÖVETETT ERŐSZAK BÜNTETÉSE.

1. Ne lássad atyádfiának ökrét vagy juhát tévelyegve, úgy hogy elvonod magadat tőlök; vezesd vissza atyádfiához.

2. És ha atyádfia ninesen közel hozzád, avagy nem ismered őt, akkor vidd azt házádba, s maradjon nálad, miglen atyádfia keresi, s add vissza neki.

3. És úgy tégy szamarával, s úgy tégy ruhájával, s úgy tégy atyádfiának minden elveszett tárgyával, mely tőle elveszett, s te azt megtaláltad; nem vonhatod el magadat.

4. Ne lássad felebarátodnak szamarát vagy ökrét ledőlve az úton, el ne vond magadat tőlök; emeld fel vele.

והתעלמת מהם תקים עמו : (ה) לא יהיה
 כלי גבר על אשה ולא יקבש גבר שמלת אשה כי תועבת
 יהנה אלהיך בלעשה אלה : פ

(ו) כי יקרא קוצצפור ! לפניך בדרך בכל עץ או על-
 הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או
 על הביצים לא תקח האם על הבנים : (ז) שלח תשלח
 את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארבת
 ימים : (ח) שלישי (ח) כי תבנה בית חדש ועשית
 מעקה לנגד ולא תשים דמים בביתך כייפל הנפל
 ממנו : (ט) לא תזרע ברמח בלאים פדתקדש המלאה
 הזרע אשר תזרע ותבואת הפרם : (י) לא תחרש
 בשור ובחמר יחדו : (יא) לא תלבש שעמנו צמר
 ופשתים יחדו : (יב) גדלים תעשה לך על ארבע
 בנפות בסותך אשר תכסה בה : (יג) כייקח איש
 אשה ובא אליה ושנאה : (יד) ושם לה עלילת דברים
 והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי
 ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים : (טו) ולקח אבי
 הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר
 השערה : (טז) ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי
 נתתי לאיש הנה לאשה וישנאה : (יז) והנה הוא שם
 עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה
 בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר : (יח) ולקחו
 זקני העיר והוא את האיש ויסרו אתו : (יט) וענשו אתו
 מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על
 בתולת ישראל ולויתהנה לאשה לא יוכל לשלחה כל-
 ימיו : (כ) ואם אמת הנה הדבר הנה לא נמצאו
 בתולים לנער : (כא) והוציאו את הנער אל פתח בית
 אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כיעשתה נבלה

5. Ne legyen férfiszex az asszonyon, s ne öltön férfiú női ruhát, mert az örökkévaló Istenednek utálatossága mindaz, ki ezeket cselekszi.

6. Ha madárfészket találsz magad előtt az úton valamely fán, vagy a földön fiókákkal, vagy tojásokkal, s az anya ül a fiókákon, vagy a tojásokon: ne vedd el az anyát fiastól.

7. Bocsásd el az anyát, s a fiakat vedd magadnak; hogy jó dolgod legyen s sokáig élj.

8. Ha új házat építesz, csinálj korlátot tetődnek, s ne hozz vérbűnt házadra, ha valaki leesnék róla.

9. Szőlődet ne vedd be vegyeesekkel, nehogy utálatossá váljék a teljes vetés, melyet vetni fogsz, és a szőlő termése.

10. Ne szántás ökrön és számaron együtt.

11. Ne öltösd saátnézt, gyapju- és lenfélét együtt.

12. Zsinórokat csinálj magadnak ruhád négy szegletén, melylyel takaródzol.

13. Ha egy férfiú elvesz egy asszonyt, s bemenvén hozzá, gyűlölni fogja őt.

14. És alávaló dolgokat tulajdonit neki, s rossz hirt hoz fölöle, mondván: Ezt az asszonyt elvettem, s közeledvén hozzája, nem találtam szüzességet nála:

15. Akkor vegyék a leányzó atya és anyja, s hozzák ki a leányzó szüzességi jeleit a város véneihez a kapuba.

16. És a leányzó atya szóljon a vénekhez: Leányomat adtam e férfiúnak feleségül, s gyűlöli őt.

17. És ime, ő tulajdonit neki alávaló dolgokat, mondván: Nem találtam szüzességet leányodnál, s ezek leányom szüzességének jelei. És terítsék ki a ruhát a város vénei elé.

18. És ama város vénei vegyék azt a férfiút és fenyítsék meg.

19. És büntessék meg száz ezüsttel, s adják oda a leányzó atyjának, mivel rossz hirt hozott Jiszárel szüzére, s felesége maradjon; el nem küldheti őt egész életében.

20. Ha pedig igaz volt azon dolog, nem találtatott szüzesség a leányzónál.

21. Akkor hozzák ki a leányzót atya házának bejáratához, s kövezzék meg városának lakói kövekkel, hogy meghaljon; mert

בְּיִשְׂרָאֵל לְיָנוּת בֵּית אָבִיָּהּ וּבַעֲרַת הָרַע מִקְרָבָךְ : ס
 (כב) כִּי־יִמָּצֵא אִישׁ שֹׁכֵב אִתְּךָ אִשָּׁה בְּעַלְת־בַּעַל וּמֵתוּ
 גַּם־שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם־הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבַעֲרַת הָרַע
 מִיִּשְׂרָאֵל : ס (כג) כִּי יִהְיֶה נֶעֱרַב בְּתוֹלָה מֵאֲרָשָׁה לְאִישׁ
 וּמִצָּאָה אִישׁ בָּעִיר וְשָׁכַב עִמָּה : (כד) וְהוֹצֵאתֶם אֶת־
 שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר הָעִיר הַהוּא וּמִקְלָתֶם אַתֶּם בְּאֹבְנֵי
 וּמֵתוּ אֶת־הַנֶּעֱרַב עַל־דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־צָעֲקָהּ בָּעִיר וְאֶת־הָאִישׁ
 עַל־דָּבָר אֲשֶׁר־עָנָה אֶת־אִשְׁתּוֹ רַעְיוֹ וּבַעֲרַת הָרַע מִקְרָבָךְ :
 ס (כה) וְאִם־בְּשָׂדֵה יִמָּצֵא הָאִישׁ אֶת־הַנֶּעֱרַב הַמֵּאֲרָשָׁה
 וְהַחֲזִיק־בָּהּ הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּה וּמֵת הָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַב עִמָּה
 לְבָדוֹ : (כו) וְלַנֶּעֱרַב לֹא־תַעֲשֶׂה דָּבָר אֵין לַנֶּעֱרַב חֲטָא מוֹת
 כִּי בְּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל־רַעְיוֹ וּרְצִחוֹ נֶפֶשׁ בֶּן הַדָּבָר הַזֶּה :
 (כז) כִּי בְּשָׂדֵה מִצָּאָה צָעֲקָה הַנֶּעֱרַב הַמֵּאֲרָשָׁה וְאֵין מוֹשִׁיעַ
 לָּהּ : ס (כח) כִּי־יִמָּצֵא אִישׁ נֶעֱרַב בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא־
 אֲרָשָׁה וְתַפְשָׁה וְשָׁכַב עִמָּה וְנִמְצְאוּ : (כט) וְנִתַּן הָאִישׁ
 הַשֹּׁכֵב עִמָּה לְאָבִי הַנֶּעֱרַב חַמְשִׁים כֶּסֶף וְלוֹתְתֶיהָ לְאִשָּׁה
 תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לֹא־יֻכַל שְׁלָחָה כָּל־יָמָיו : ס

כג

(א) לֹא־יִקַּח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אָבִיו וְלֹא יִגְדֶּה בְּנָתוֹ אָבִיו :
 ס (ב) לֹא־יָבֹא בְּצוּעֵי־דָבָה וּבְרוֹת שְׂפָכָה בְּקַתֵּל
 יְהוָה : ס (ג) לֹא־יָבֹא מִמִּזְרַח בְּקַתֵּל יְהוָה גַּם דְּוֹר
 עֲשִׂירֵי לֹא־יָבֹא לוֹ בְּקַתֵּל יְהוָה : ס (ד) לֹא־יָבֹא
 עֲמוּנֵי וּמוֹאָבִי בְּקַתֵּל יְהוָה גַּם דְּוֹר עֲשִׂירֵי לֹא־יָבֹא לָהֶם
 בְּקַתֵּל יְהוָה עַד־עוֹלָם : (ה) עַל־דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־קִדְּמוּ
 אֶתְכֶם בְּלַחֵם וּבְמִים בְּדָרָךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וְאֲשֶׁר
 שָׁכַר עָלֶיךָ אֶת־בַּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִפְּתוֹר אֲרָם גִּזְרִים
 לְקַלְלָךְ : (ו) וְלֹא־אָבִהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמַע אֶל־בַּלְעָם

szégyenletességet cselekedett Jiszráelben, atyja házában paráználkodván, s törüld el a gonoszt kebeledből.

22. Ha férfiút találnak asszonnal hálva, ki férfiúnak a hitvese: akkor haljanak meg mindketten, a férfiú, ki az asszonnal hált, és az asszony; s törüld el a gonoszt Jiszráelből.

23. Ha szüz leány el lesz jegyezve egy férfiúval, s egy férfiú találja s hál vele:

24. Akkor hozzátok ki mindkettejüket ama város kapujához, s kövezétek meg azokat kövekkel, hogy meghaljanak. A leányzót, mivel a városban nem kiáltott, s a férfiút, mivel felebarátjának feleségét megkinozta, s törüld el a gonoszt kebeledből.

25. Ha pedig a mezőn találta az eljegyzett leányt, s megragadja a férfiú, s hál vele: akkor haljon meg a férfiú, ki vele hált, egyedül.

26. De a leányzónak ne tégy semmit; a leányzón nincs halálos bűn. Mert, a mint valaki felebarátja ellen felkel s megöli, úgy történt ez a dolog is.

27. Mert a mezőn találta; az eljegyzett leány kiáltott, de senki sem segített rajta.

28. Ha egy férfiú egy szüz leányt talál, ki nincs eljegyezve, s megfogja és hál vele, s megtalálják őket:

29. Akkor adjon a férfiú, ki vele hált, a leány atyjának ötven ezüstöt, s felesége legyen, mivel megkinozta; el nem küldheti egész életében.

23. fejezet.

ERKÖLCSI ÉS TISZTASÁGI TANITÁSOK.

1. Egy férfiú ne vegye el atyjának feleségét, s ne takarja el atyjának ruhaszegélyét.

2. Ne jöjjön zúzott heréjü, s szakadt idegü az örökkévaló gyülekezetébe.

3. Ne jöjjön fattyu az örökkévaló gyülekezetébe; tizedik nemzetsége sem jöhet az örökkévaló gyülekezetébe.

4. Ne jöjjön Ammón és Móav nemzetségbeli az örökkévaló gyülekezetébe; tizedik nemzedékek sem jöhet az örökkévaló gyülekezetébe, soha.

5. A miért nem jöttek elétek kenyérrel és vízzel az úton, midőn Micrájimból kijöttetek, s a miért bérelte ellened Bileámot, Beór fiát, Peszór-Aram-Naharájimból, hogy tégedet megátkozzon.

6. De az örökkévaló Istened nem akart Bileámra hallgatni, s

וַיִּתְפַּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־קַלְלָהּ לְבָרְכָהּ כִּי אָהַבְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : (י) לֹא־תִדְרֹשׁ שְׁלָמָם וּמְבֹתָם כָּל־יְמֶיךָ
 לְעוֹלָם : ׀ רַבִּיעִי (ח) לֹא־תִתְעַב אָדָמִי כִּי אָחִיךָ
 הוּא לֹא־תִתְעַב מִצְרֵי בִי־נֶגֶד הָיִיתָ בְּאֶרְצוֹ : (ט) בָּנִים
 אֲשֶׁר־יִוָּלְדוּ לָהֶם דְּוָר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם בְּקָהֶל יְהוָה : ׀
 (י) כִּי־תֵצֵא מִחֲנֶה עַל־אִבֶּיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רָע :
 (יא) כִּי־יִהְיֶה בְּךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה טָהוֹר מִקִּרְבֶּיךָ־
 לַיְלָה וַיֵּצֵא אֶל־מַחֲוֶץ לַמִּחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל־תּוֹךְ הַמִּחֲנֶה :
 (יב) וְהָיָה לַפְּנוֹת־עֶרֶב יִרְחָץ בַּמַּיִם וּכְבֹּא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא
 אֶל־תּוֹךְ הַמִּחֲנֶה : (יג) וְיָד תִּהְיֶה לְךָ מַחֲוֶץ לַמִּחֲנֶה
 וַיֵּצֵאתָ שָׁמָּה חוּץ : (יד) וַיִּתֵּד תִּהְיֶה לְךָ עַל־אֹנֶק וְהָיָה
 בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְחִפְרְתָהּ בָּהּ וּשְׁבִיתָ וְכִסִּיתָ אֶת־צַעֲתְךָ : (טו)
 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחֲנֶה לְהַצִּילֲךָ וּלְתֵת
 אִבֶּיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנֶה קָדוֹשׁ וְלֹא־יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת
 דְּבַר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ : ׀ (טז) לֹא־תִסְגִּיר עֶבֶד אֶל־
 אֲדָנָיו אֲשֶׁר־יִנְצַל אֱלֹהֶיךָ מֵעַם אֲדָנָיו : (יז) עַמֶּךָ יֹשֵׁב
 בְּקֶרֶבְךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לוֹ לֹא
 תוֹנְנֵוּ : ׀ (יח) לֹא־תִהְיֶה קְדָשָׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־
 יִהְיֶה קָדֹשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל : (יט) לֹא־תִבְיֹא אֶתְנֶן זוֹנָה
 וּמַחֲוֶץ כָּלֵב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־גֵּדֶר כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ גַּם־שִׁנְיָהֶם : ׀ (כ) לֹא־תִשְׁנֶה לְאַחֲיֶיךָ
 נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֶכֶל נֶשֶׁךְ כָּל־דְּבַר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ : (כא)
 לִנְכַרֵי תִשְׁיֶךְ וּלְאַחֲיֶיךָ לֹא תִשְׁיֶךְ לְמַעַן יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 כָּכָל מִשְׁלַח יָדְךָ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בֹּא־שָׂמָה לְרִשְׁתָּהּ :
 ׀ (כב) כִּי־תִדְרֹג גֵּדֶר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תֵאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ
 כִּי־דְרֹשׁ יִדְרֹשְׁנֵוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעַמֶּךָ וְהָיָה בְּךָ חֶמָּא : (כג)
 וְכִי תִחְבֵּל לַגֵּדֶר לֹא־יִהְיֶה בְּךָ חֶמָּא : (כד) מוֹצֵא שְׁפַתְךָ
 תִשְׁמֹר וְעִשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נְדַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נִדְבָה אֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ : ׀ חֲמִישִׁי (כה) כִּי תִבֹּא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ

az örökkévaló Istened megváltoztatta neked az átkot áldássá, mivel az örökkévaló Istened tégedet szeretett.

7. Ne mozdítsd elő üdvöket és jólétöket, egész életedben, soha.

8. Ne utáld meg az Edómit, mivel atyádfia az; ne utáld meg a Miczrit, mivel idegen voltál országában.

9. Fiúk, kik nekik születnek, a harmadik nemzetségben jöhetnek közülök az örökkévaló gyülekezetébe.

10. Ha táborba mész ellenséged ellen, akkor őrizkedjél minden gonosz dologtól.

11. Ha valaki lesz közted, ki egy éjjeli eset folytán nem lesz tiszta, az menjen ki a táboron kívül; ne menjen be a táborba.

12. És az este beálltával fürödjék meg vízben, s naplementekor bemehet a sátorba.

13. És bizonyos helyed legyen a táboron kívül, hová ki-mehetsz.

14. És ásód legyen neked fegyvered mellett, s léssen: midőn kint leülsz, akkor áss veled, s takard el ismét saradat.

15. Mert az örökkévaló Istened jár táborodban, hogy tégedet megmentsen, s ellenségedet eléd adja; legyen tehát táborod szent, s ne lásson nálad valami gyalázatost, hogy tőled elforduljon.

16. Ne szolgáltsd ki a szolgát urának, a ki hozzád menekült ura elől.

17. Nálad lakjék kebeledben ama helyen, melyet kapuid egyikeben választani fog: a hol neki jónak tetszik.; ne nyomorgasd.

18. Ne legyen bujálkodó nő Jiszráel leányai közül, s ne legyen bujálkodó férfiú Jiszráel fiai közül.

19. Ne vigyed parázna díját, vagy ebnek árát az örökkévaló Istened házába valamely fogadás fejében; mert az örökkévaló Istenednek utálata mindakettő.

20. Ne vess kamatot atyádfiára, pénzbeli kamatot, eledelért való kamatot, kamatot bármely dologért, mire kamatot vetnek.

21. A külföldre vethetsz kamatot, de atyádfiára ne vess kamatot, hogy megáldjon tégedet az örökkévaló Istened kezédnek minden szerzeményében ama földön, hová bemégysz azt elfoglalandó.

22. Ha fogadást teszel az örökkévaló Istenednek, ne késsél azt megfizetni; mert az örökkévaló Istened követelni fogja tőled, s bűn lesz rajtad.

23. És ha mulasztasz fogadást tenni, nem lesz rajtad bűn.

24. Ajkaidnak szavát őrizd meg, s úgy cselekedjél, a mint az örökkévaló Istenednek ajándékot fogadtál, melyet száddal beszéltél.

25. Mikor felebarátod szőlőjébe mész, egyél szőlőt kívánságod szerint, miglen jóllaktál; de edényedbe ne tedd.

וְאָכַלְתָּ עֵנָבִים כַּנֶּפֶשׁ שְׂבַעֲךָ וְאֶל־כְּלִיךָ לֹא־תִתֵּן : ׀
 (כו) כִּי תֵבֵא בְקִמַת רַעְךָ וְקִטְפַת מְלִילַת בְּיָדְךָ וְחָרַמְשׁ
 לֹא תִנִּיף עַל קִמַת רַעְךָ : ׀

כד

(א) כִּי־יִקַח אִישׁ אִשָּׁה וּבְעָלָהּ וְהָיָה אִם־לֹא תִמְצָא־חֵן
 בְּעֵינָיו כִּי־מִצָּא בָּהּ עֲרוּת דְּבָר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתוֹת
 וְנָתַן בְּיָדָהּ וּשְׁלָחָהּ מִבֵּיתוֹ : (ב) וַיֵּצֵאָה מִבֵּיתוֹ וְהִלְכָה
 וְהָיְתָה לְאִישׁ־אַחֵר : (ג) וּשְׂנֵאָהּ הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן וְכָתַב לָהּ
 סֵפֶר כְּרִיתוֹת וְנָתַן בְּיָדָהּ וּשְׁלָחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ
 הָאֲחֵרוֹן אֲשֶׁר־לָקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה : (ד) לֹא־יִוָּכַל בְּעָלָהּ
 הָרֵאשׁוֹן אֲשֶׁר־שְׁלָחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ לְהָיִוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי
 אֲשֶׁר הִשְׁמָאָה כִּי־תוֹעֵבָה הוּא לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא תַחֲסִיא אֶת־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ גְּחָלָהּ : ׀ שִׁי
 (ה) כִּי־יִקַח אִישׁ אִשָּׁה חַדְשָׁה לֹא יֵצֵא בְּצִבָּא וְלֹא־יַעֲבֹר
 עָלָיו לְכָל־דְּבָר נָקִי יְהוּיָה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת וְשָׂמַח אֶת־
 אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־לָקַח : (ו) לֹא־יַחֲבֹל רַחִים וְרָכַב כִּי־נִפְשׁ
 הוּא חֲבֹל : ׀ (ז) כִּי־יִמְצָא אִישׁ נָגֵב נֶפֶשׁ מֵאֲחִיו
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמְרֵבוּ וּמָכְרוּ וּמַת הַנָּגֵב הַהוּא וּבְעֵרַת
 הָרַע מִקֶּרְבֶּךָ : ׀ (ח) הַשְּׂמֹר בְּנִגְע־הַצָּרְעַת לִשְׂמֹר
 מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר־יִוָּרוּ אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם
 כְּאֲשֶׁר צִוִּיתֶם תִּשְׂמְרוּ לַעֲשׂוֹת : (ט) זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְגָּם בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם : ׀
 (י) כִּי־תִשָּׂה בְרַעְךָ מִשָּׂאת מְאוּמָה לֹא־תֵבֵא אֶל־בֵּיתוֹ
 לָעֵבֶט עֵבְטוֹ : (יא) בַּחוּץ תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אָתָּה נִשְׂתָּה
 בוֹ יֵצֵא אֵלֶיךָ אֶת־הָעֵבוֹט הַחוּצָה : (יב) וְאִם־אִישׁ עָנִי
 הוּא לֹא תִשָּׁבֵב בְּעֵבְטוֹ : (יג) הִשָּׁב תִּשָּׁיב לוֹ אֶת־הָעֵבוֹט
 כִּבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבְרַבְרָךְ וְלֵךְ תִּהְיֶה צְדָקָה
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : ׀ שְׁבִיעִי (יד) לֹא־תַעֲשֶׂק שָׂקִיר

26. Mikor felebarátodnak tövén álló gabonájába mégy, szakithatsz száraz kalászt kezeddél, de sarlót ne emelj felebarátod tövén álló gabonájára.

24. fejezet.

A HÁZASSÁG FELBONTÁSÁNAK TÖRVÉNYE. ERKÖLCSI TANOK.

1. Ha egy férfiú asszonyt vesz el, s vele egybekel, s ha nem talál tetszést az ő szemei előtt, mivel valami utálatost talál rajta; akkor írjon neki elválási könyvet, s adja kezébe s bocsássa el házától.

2. És ő kimenvén házából elmegy, s más férfiúé lesz;

3. És meggyüli az utóbbi férfiú is, s ír neki elválási könyvet, s kezébe adván, elbocsátja házától; vagy ha meghal az utóbbi férfiú, ki őt feleségül vette:

4. Akkor nem lehet, hogy első férje, ki őt elbocsátotta, ismét elvegye, hogy neki felesége legyen, miután meg van fertőzve; mert utálatosság az az örökkévaló előtt, s ne szennyezd bünnel az országot, melyet az örökkévaló Istened neked ad örökségül.

5. Ha egy férfiú ujonnan feleséget vesz, ne menjen ki a hadsereggel, s ne járjanak rá bármely dologgal; mentes legyen az ő házában egy esztendeig, hogy örvendeztesse feleségét, a kit elvett.

6. Ne vegyék zálogba az alsó malomkövet, vagy a felső malomkövet; mert az életet veszi zálogba.

7. Ha férfiút találnak, ki egy személyt ellop atyjafiai, Jiszráel fiai közül, s erőszakoskodik rajta, avagy eladja: azon tolvaj haljon meg, s irtsad ki a gonoszt kebeledből.

8. Őrizkedjél a bélpoklosság bajánál, hogy fölötte óvatos légy, s cselekedjél azonképpen, amint a papok, a léviszármazásuak, tanítanak benneteket; a mint megparancsoltam nekik, őrizétek meg, hogy azt cselekedjétek.

9. Emlékezzél meg arról, amit az örökkévaló Istened Mirjammal cselekedett az úton, midőn Miczrájimból kijöttetek.

10. Ha felebarátodnak valamely kölesönt adsz, ne menj be házába, hogy zálogát vegyed.

11. Kívül állj, s a férfiú, kinek kölesönöztél, hozza ki neked a zálogot.

12. És ha szegény ember az, ne feküdjél le zálogával.

13. Vidd vissza neki a zálogot, a mint a nap lemegy, hogy ruháján feküdjék és tégedet áldjon. Neked pedig erényül lesz az örökkévaló Istened előtt.

14. Meg ne vond a szegény és szükölködő napszámát

עני ואביון מאתיד או מנהג אשר בארצה בשעריך : (טו)
 ביוםו תתן שכרו ולא תבא עליו השמש כי עני הוא ואלי
 הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אליהו והנה
 בק חטא : ס (טז) לא יומתו אבות על בנים
 ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו : ס (יז)
 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה : (יח)
 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדה יהוה אלהיך משם
 על-כן אנכי מצוה לעשות את-הדבר הזה : ס (יט)
 כי תקצר קצירך בשדה ושכחת עמר בשדה לא-תשוב
 לקחתו לגר ליתום ולא אלמנה והנה למען יברכך יהוה
 אלהיך בכל מעשה ידיך : ס (כ) כי תחבט ויתך
 לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא אלמנה והיה : (כא) כי
 תבצר ברמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולא אלמנה
 והיה : (כב) וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על-כן
 אנכי מצוה לעשות את-הדבר הזה : ס

כה

(א) ביהוה ריב בין אנשים ונגשו אל-המשפט ושפטום
 והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע : (ב) והנה אם-
 בן הבות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו
 במספר : (ג) ארבעים יפנו לא יסוף פן יסוף להפתו על-
 אלה מכה רבה ונקלה אחיד לעיניך : (ד) לא-תחסם
 שור בדישו : ס (ה) כי ישובו אחים יחדו ומת אחד
 מהם ובן אינ-לו לא-תהנה אשת-המת החוצה לאיש זר
 יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה : (ו) והנה
 הבכור אשר תלד יקום על-שם אחיו המת ולא ימחה
 שמו מישראל : (ז) ואם-לא יחפץ האיש לקחת את-
 יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל-הזקנים ואמרה מאן
 יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי : (ח)

atyádfiaitól, vagy idegenedtől, ki országodban kapuid közt tartózkodik.

15. Az ő napján add meg napszámát, s a nap ne menjen le azalatt; mert szegény ő, s kívánczik utána, hogy ne kiáltson miattad az örökkévalóhoz, úgy hogy bűn lenne rajtad.

16. A szülék ne ölessenek meg a fiúkért, s a fiúk ne ölessenek meg a szülékért: kiki büneért haljon meg.

17. Ne ferdítsd el árvának, idegennek ítéletét, s ne vedd zálogba az özvegyasszony ruháját.

18. És emlékezzél meg, hogy szolga voltál Miczrájmban, s megszabadított tégedet az örökkévaló Istened onnan; azért parancsolom neked, hogy cselekedd ezt a dolgot.

19. Mikor betakarítod aratásodat meződön, s egy kévét felejtisz a mezőn, ne menj vissza, hogy elvegyed; az idegennek, árvának és özvegyasszonynak maradjon, hogy megáldjon tégedet az örökkévaló Istened kezeden minden cselekményében.

20. Mikor olajfádat lerázod, ne böngészd utána, az idegennek, árvának és özvegyasszonynak maradjon.

21. Mikor szőlődben szüretelsz, ne szedegess magad után; az idegennek, árvának és özvegyasszonynak maradjon.

22. És emlékezzél, hogy szolga voltál Miczrájim országában; azért parancsolom neked, hogy cselekedd ezt a dolgot.

25. fejezet.

A FENYITŐ ELJÁRÁS. ERKÖLCSI TANITÁSOK. A BECSÜLETESSÉG TÖRVÉNYE.

1. Ha per lesz férfiak közt, akkor lépjenek a törvény elé, hogy ítéljék meg őket; s igazolják az igazat, s marasztalják el a gonosztevőt.

2. És léssen: ha verést érdemel a gonosztevő, akkor fektesse le a bíró, s veresse maga előtt gonoszságához képest, szám szerint.

3. Negyvent veressen rá, ne többet; nehogy ennél többet veressen rá számos ütéssel, s atyádfia megvettetnék szemed előtt.

4. Ne kösd be az ökor száját nyomtatása közben.

5. Ha testvérek együtt laknak, s egyik közülök meghal, s fia nincsen: ne legyen a megholtak felesége családon kívül idegen férfiúé. Sógora menjen be hozzá s vegye el feleségül, s kössön sógori házasságot vele.

6. És léssen: az elsőszülött, a kit szülni fog, maradjon meg elhalt testvére nevében; nehogy neve eltörültesse Jisráelből.

7. És ha a férfiú nem akarja ángyát elvenni, akkor menjen fel ángya a kapuba a vénekhez, s mondja: Sógorom vonakodik testvére nevét fentartani Jisráelben, nem akar sógori házasságot velem kötni.

וקראוֹ לֹו זְקֵנֵי־עִירוֹ וּדְבָרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חֲפָצְתִי
 לְקַחְתָּהּ : (ט) וְנָגְשָׁה יְבָמֹתוֹ אֵלָיו לְעִינֵי הַזְּקֵנִים וְחִלְצָהּ
 נָעַל מֵעַל רִגְלוֹ וַיִּרְקַה בְּפָנָיו וְעָנְתָהּ וְאָמְרָה בָּכָה יַעֲשֶׂה
 לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבְנֶה אֶת־בֵּית אָחִיו : (י) וְנִקְרָא שְׁמוֹ
 בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חִלוּץ הַנָּעַל : (יא) כִּי־יִנְצֹו אֲנָשִׁים
 וַחֲדָו אִישׁ וְאָחִיו וְקָרְבָה אִשֶׁת הָאָחִיר לְהַצִּיל אֶת־אִשְׁהּ
 מִיַּד מִבְּהוּ וְשָׁלְתָה יָדָהּ וְהַחֲזִיקָהּ בְּמִבְשָׁיו : (יב) וְקִצְתָה
 אֶת־כַּפָּהּ לֹא תַחֹס עֵינָהּ : (יג) לֹא־יִהְיֶה לָּהּ בְּכִיסָהּ
 אָבֶן וְאָבֶן גְּדוּלָה וְקִטְמָנָה : (יד) לֹא־יִהְיֶה לָּהּ בְּבֵיתָהּ אִיפָה
 וְאִיפָה גְּדוּלָה וְקִטְמָנָה : (טו) אָבֶן שְׁלֵמָה וְצֹדֵק יִהְיֶה־לָּהּ
 אִיפָה שְׁלֵמָה וְצֹדֵק יִהְיֶה־לָּהּ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיהָ עַל
 הָאָרֶמָה אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ נִתֵּן לָּהּ : (טז) כִּי תוֹעֵבֶת
 יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹה בְּל עֲשֵׂה עֹל : פ מַפְטִיר
 (יז) זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לָּךְ עִמָּלְךָ בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
 מִמִּצְרָיִם : (יח) אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנֹב בְּךָ כָּל־הַנְּחֻשָׁלִים
 אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עִיף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים : (יט) וְהָיָה
 בְּהֵנִחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלָךְ מִכָּל־אִיבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
 יִהְיֶה־אֱלֹהֶיךָ נִתֵּן לָךְ נַחְלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת־זְכוֹר עִמָּלְךָ
 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשָּׁכַח : פ

כִּי־תבוא כו

(א) וְהָיָה כִּי־תבוא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתֵּן לָךְ
 נַחְלָה וַיִּרְשְׁתָּהּ וַיִּשְׁבַּתָּ בָּהּ : (ב) וְלִקְחָתָּ מִרְאשִׁית אֶל־כָּל־
 פְּרֵי הָאָרֶמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתֵּן
 לָךְ וְשָׂמַתָּ בְּטָנָא וְהִלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְּן שְׁמוֹ שָׁם : (ג) וּבֹאת אֶל־הַכְּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה
 בְּיָמֶיךָ הַהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגְּדִתִּי הַיּוֹם לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־
 בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָנוּ :
 (ד) וְלָקַח הַכְּהֵן הַטָּנָא מִיָּדְךָ וְהֵנִיחוֹ לְפָנֶי מִזֶּבַח יְהוָה

8. És hívják el városa vénei, s beszéljenek vele, s ha odaáll s azt mondja: Nem akarom elvenni:

9. Akkor közeledjék ángya hozzá a vének szemei előtt s húzza le saruját lábáról, s köpjön arcába, s hangoztassa mondván: Így történik azon férfival, ki testvére házát fel nem építi.

10. És így hívassék Jiszráelben: a saruját vesztett háza.

11. Ha férfiak együtt veszekednek, egy férfiú és atyjafia, s az egyiknek felesége közeledni fog, hogy férjét megmentse ütője kezétől, s kinyújtván kezét szemérménél megfogja.

12. Akkor vágd le kezét; szemed meg ne kimélje.

13. Ne legyen tüzödben kétféle súlykő, nagy és kicsiny.

14. Ne legyen házadban kétféle ürmérték, nagy és kicsiny.

15. Teljes és igaz súlyköved legyen neked; teljes és igaz ürmértéked legyen neked, hogy sokáig élj ama földön, melyet az örökkévaló Istened ad tenéked.

16. Mert az örökkévaló Istenednek utálatá mindaz, ki ezeket cselekszi; mindaz, ki igazságtalanságot cselekszik.

17. Emlékezzél meg arról, a mit Amálék veled eselekedett az úton, midőn Miczrájimból kijöttetek.

18. Amint tégedet az úton megtámadott, s az utóhadat közüled levágta, mind a gyengéket mögötted, s te fáradt és bágyadt voltál, s nem félt Istentől.

19. És ha leszen, hogy az örökkévaló Istened neked nyugtot szerez minden ellenségeidtől köröskörül, amaz országban, melyet az örökkévaló Istened ad neked örökségül, hogy azt birjad, töröld el Amálék emlékét az ég alól: el ne felejtöd.

K I - S Z Á V Ó.

26. fejezet.

SZERTARTÁS A ZSENGE ÉS TIZEDNEK BEMUTATÁSAKOR.

1. És ha leszen, hogy bementek ama földre, melyet az örökkévaló Istened ad neked birtokul, s elfoglalod azt, s lakozol rajta:

2. Akkor végy a föld minden gyümölcsének zsengejéből, melyeket földedről beviszel, melyet az örökkévaló Istened ad néked, s tedd a kosárba, s menj ama helyre, melyet az örökkévaló Istened fog választani, hogy neve ott nyugodjék.

3. És menj be a paphoz, ki az időben lenni fog, s mondd neki: Kijelentem ma az örökkévaló Istened előtt, hogy bejöttem ama földre, melyet az örökkévaló őseinknek odaesküdött, hogy nekünk adja.

4. S vegye el a pap a kosarat kezedből, s tegye le az örökkévaló Istenednek oltára elé.

אֱלֹהֶיךָ : (ה) וְעַנִּיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי
 אָבִד אָבִי וַיִּרְדּוּ מִצְרַיִמָּה וַיִּגְדַּל שָׁם בְּמַתִּי מַעֲטָ וַיְהִי־שָׁם
 לְגֹי גְדוֹל עֲצוּם וְרָב : (ו) וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ
 וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה : (ז) וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְנוּ וַיֵּרָא אֶת־עַנְיָנוּ וְאֶת־עַמְלָנוּ
 וְאֶת־לִחְצָנוּ : (ח) וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְיָרֵעַ
 נְסוּיָה וּבְמִרְאָה גְדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתִּיּוֹת : (ט) וַיְבֹאֵנוּ אֶל־
 הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
 וּדְבָשׁ : (י) וְעַתָּה הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנְחֹתוּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : (יא) וְשִׂמַּחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן
 לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אָתָּה וְחֵלְוֵי וְהִגְדַּל אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ :
 ס שְׁנֵי (יב) כִּי תִכְלֶה לְעֵשֶׂר אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂיךָ תְּבוּאָתְךָ
 בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לְלוֹי לְגֵר לַיְתוּם
 וְלְאֶלְמָנָה וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ וּשְׂבָעוּ : (יג) וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרְתִי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם נָתַתּוּ לְלוֹי
 וְלְגֵר לַיְתוּם וְלְאֶלְמָנָה כְּכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתִנִי לֵאמֹר
 עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁבַחְתִּי : (יד) לֹא־אֲכַלְתִּי בְּאֵני
 מִמֶּנּוּ וְלֹא־בְעֵרְתִי מִמֶּנּוּ בְטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמַת
 שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִנִי : (טו)
 הַשְׂקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ אֶת־
 יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ : ס שְׁלִישִׁי (טז) הַיּוֹם
 הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצְוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־
 הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרָתָם וְעֲשִׂיתָ אוֹתָם כְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ :
 (יז) אֶת־יְהוָה הֵאמַרְתָּ הַיּוֹם לְהֵיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וְלָלַכְתָּ
 בְּדַרְכָּיו וּלְשַׁמֵּר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ :
 (יח) וַיְהוֶה הֵאמִירְךָ הַיּוֹם לְהֵיוֹת לוֹ לְעַם סֻגְלָה כַּאֲשֶׁר

5. És hangoztasd és mondjad az örökkévaló Istened előtt: Bujdosó arami volt az atyám, s lement Miczrájimba s ott tartózkodott kevés emberrel, s lett ottan nagy, hatalmas és számos nemzetté.

6. És rosszul bántak velünk a miczrájmiak, s kinoztak bennünket, s ránk vetettek kemény munkát.

7. És kiáltottunk az örökkévalóhoz, őseink Istenéhez, s az örökkévaló meghallgatta szavunkat, s látta nyomoruságunkat, fáradásunkat és elnyomatásunkat.

8. És az örökkévaló kihozott bennünket Miczrájimból erős kézzel, s kinyújtott karral, s nagy félelmisséggel, s jelekkel s csodákkal.

9. És behozott bennünket e helyre, s adta nekünk ezt az országot, egy tejjel-mézzel folyó országot.

10. És most ime elhoztam a föld gyümölcsének zsengejét, melyet te adtál nekem, örökkévaló! És tedd oda az örökkévaló Istened színe elé s borulj le az örökkévaló Istened színe előtt.

11. És örvendj mindazon jón, melyet az örökkévaló Istened adott neked és háznépednek, te és a Lévi, és az idegen, ki közötted van.

12. Ha mind végig tizedelted termésednek minden tizedét a harmadik esztendőben, a tized esztendejében, s adtál a Lévinek, az idegennek, az árvának és az özvegynek, s ők ettek kapuid közt, s jóllaktak:

13. Akkor mondd az örökkévaló Istened előtt: Eltakarítottam a szentet a házból, s adtam is a Lévinek, és az idegennek, az árvának és az özvegynek egészen parancsod szerint, melyet nékem parancsoltál; nem tértem el parancsolataidtól, s nem felejtettem el.

14. Nem ettem belőle gyászomban, s nem fogyasztottam el belőle tisztátlan állapotban, s nem adtam belőle halottra. Hallgattam az örökkévaló Istenem szavára, cselekedtem azonképpen, a mint nekem parancsoltál.

15. Tekints alá szentséged lakóhelyéből, az égből, s áldd meg népedet Jiszráelt, és a földet, melyet nekünk adtál, amint őseinknek megesküdtél, egy tejjel-mézzel folyó országot.

16. E mai napon parancsolja neked az örökkévaló Istened, hogy gyakorold e törvényeket és ítéleteket, őrizd meg tehát s gyakorold azokat teljes sziveddel és teljes lelkeddel.

17. Az örökkévalóval fogadtattad e napon, hogy neked Istened léssen, s hogy útjain jársz, s megőrzöd törvényeit és parancsolatait, s ítéleteit, s hogy szavára hallgatsz.

18. És az örökkévaló veled fogadtatta e napon, hogy kedves népe leszel, a mint szólt tehozzád, s hogy őrizni fogod minden parancsolatait.

דבר-לך ולשמר כל-מצותיו : (ט) ולתתך עליון על כל-
 הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם-
 קדש ליהנה אלהיך כאשר דבר : פ רביעי

כו

(א) ויצו משה ויקני ישראל את-העם לאמר שמר את-
 כל-המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום : (ב) והיה
 ביום אשר מעברו את-הנרדן אל-הארץ אשר-יהנה אלהיך
 נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיר :
 (ג) וכתבת עליהן את-כל-דברי התורה הזאת בעברך
 למען אשר תבא אל-הארץ אשר-יהנה אלהיך ונתן לך
 ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי-אבותיך
 לך : (ד) והיה בעברכם את-הנרדן תקימו את-האבנים
 האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בחר עיבל ושדת
 אותם בשיר : (ה) ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח
 אבנים לא-תניף עליהם ברזל : (ו) אבנים שלמות תבנה
 את-מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת יהוה אלהיך :
 (ז) וזבחת שלמים ואכלת שם ושמת לפני יהוה אלהיך :
 (ח) וכתבת על-האבנים את-כל-דברי התורה הזאת באר
 היטב : ט וידבר משה והכהנים הלויים אל-
 כל-ישראל לאמר הסבת ושמע ישראל היום הוה
 נהנית לעם ליהוה אלהיך : (י) ושמעת בקול יהוה
 אלהיך ועשית את-מצותו ואת-חקיו אשר אנכי מצוה
 היום : ט חמישי (יא) ויצו משה את-העם ביום
 ההוא לאמר : (יב) אלה יעמדו לברך את-העם על-תר
 גרוים בעברכם את-הנרדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר
 ויוסף ובנימן : (יג) ואלה יעמדו על-הקללה בחר עיבל
 ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי : (יד) וענו הלויים

19. És hogy téged fog helyezni mind a népek fölé, melyeket alkotott, dicsőségre, hirre és fényre, s hogy szent népe légy az örökkévaló Istenednek, a mint szólott.

27. fejezet.

A TÖRVÉNYTÁBLÁK FELÁLLITÁSA ÉVAL HEGYEN. ÁLDÁS ÉS KÁRHOZAT.

1. És Móse és Jiszráel vénei parancsoltak a népnek, mondván: Őrizd meg az egész parancsolatot, melyet én ma nektek meghagyok.

2. És léssen; azon napon, melyen átkeltek a Jardénen amaz országba, melyet az örökkévaló Istened ad tenéked, állíts fel magadnak nagy köveket, s meszeld be azokat mésszel.

3. És ird rájuk e tanításnak minden szavait, midőn átkelsz, hogy bemenj amaz országba, melyet az örökkévaló Istened ad tenéked, tejjel-mézzel folyó országot, a mint az örökkévaló, őseid Istene szólott hozzád.

4. És léssen: ha átkeltek a Jardénen, állítsátok fel e köveket, melyeket én ma nektek parancsolok, Évál hegyén, s meszeld be azokat mésszel.

5. És építs ott oltárt az örökkévaló Istenednek, oltárt kövekből; ne emelj rájuk vasat.

6. Ép kövekből építsd az örökkévaló Istenednek oltárát, s áldozzál rajta egész áldozatokat az örökkévaló Istenednek.

7. És áldozzál békeáldozatokat, s költsd el ottan, s örvendj az örökkévaló Istened színe előtt.

8. És ird a kövekre a tanításnak minden szavait értelmesen, jól.

9. És szólott Móse és a léviszármazásu papok egész Jiszráelhez, mondván: Vigyázz és hallgass Jiszráel! E napon lettél az örökkévalónak, Istenednek népévé.

10. Hallgass tehát az örökkévaló Istened szavára, s kövesd parancsolatait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok.

11. És Móse parancsolt a népnek azon napon, mondván:

12. Ezek álljanak a népnek megáldására Gerizim hegyén, midőn a Jardénen átkeltek; Simon és Lévi, és Jehuda, és Jiszaszchár, és József, és Binjámin.

13. És ezek álljanak átkozásra Évál hegyén: Reuvén, Gád, és Ásér, és Zevulun, Dán és Naftáli.

14. És a Leviták hangoztassák s mondják Jiszráelnek minden férfiához emelkedett hangon:

וְאָמְרוּ אֶל-כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם : ׀ ׀ (טו) אָרוּר
 הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסֵּכָה תוֹעֵבַת יְהוָה מַעֲשֵׂה יְדֵי
 חָרָשׁ וְשָׁם בִּפְתֵר וְעָנּוּ כָל-הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן : ׀ ׀ (טז)
 אָרוּר מִקָּלָה אָבִיו וְאָמוֹ וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן : ׀ ׀ (יז)
 אָרוּר מִסִּיג גְּבוּל רַעְהוּ וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן : ׀ ׀ (יח)
 אָרוּר מִשְׁנֵה עוֹר בְּדָרֶךְ וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן : ׀ ׀ (יט)
 אָרוּר מִפְּתַח מִשְׁפַּט גְּרִיטוֹם וְאֶלְמִנָה וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן :
 (כ) אָרוּר שֶׁכַּב עִם-אִשֶׁת אָבִיו כִּי גָלָה כְּנָף אָבִיו וְאָמַר
 כָּל-הָעָם אָמֵן : ׀ ׀ (כא) אָרוּר שֶׁכַּב עִם-כָּל-בְּהֵמָה
 וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן : ׀ ׀ (כב) אָרוּר שֶׁכַּב עִם-אָחִתוֹ
 בֵּת-אָבִיו אוֹ בֵּת-אָמוֹ וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן : ׀ ׀ (כג)
 אָרוּר שֶׁכַּב עִם-חֲתָנְתּוֹ וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן : ׀ ׀ (כד)
 אָרוּר מִבֵּה רַעְהוּ בִּפְתֵר וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן : ׀ ׀ (כה)
 אָרוּר לִקְחַ שְׁחַד לְהַכּוֹת נַפְשׁ גֵּם נָקִי וְאָמַר כָּל-הָעָם
 אָמֵן : ׀ ׀ (כו) אָרוּר אֲשֶׁר לֹא-יָקִים אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן : ׀ ׀ פ

כח

(א) וְהָיָה אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר
 לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם וּנְתַתֶּךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל-גּוֹי הָאָרֶץ : (ב) וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל-
 הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגָךְ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :
 (ג) כְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְכֻר אַתָּה בְּשָׂדֶה : (ד) כְּרוּךְ פְּרִי-
 בַטֶּנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהֵמָתְךָ שֶׁנֶּר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתָּרוֹת
 צֹאנֶךָ : (ה) כְּרוּךְ מִנְאֵה וּמִשְׂאֵרְתֶּךָ : (ו) כְּרוּךְ אַתָּה
 בְּבֹאֶךָ וּבְכֻר אַתָּה בְּצֹאנֶךָ : שִׁי (ז) יִתֵּן יְהוָה אֶת-
 אֵיבֶיךָ הַקָּמִים עֲלֶיךָ נִגְפִים לְפָנֶיךָ בְּדָרֶךְ אַחַד וַיֵּצֵא אֶלֶיךָ
 וּבִשְׂבָעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ : (ח) וַיֵּצֵא יְהוָה אֶתְךָ אֶת-
 הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֶיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יְדֶךָ וּבְכֻר בְּאָרֶץ אֲשֶׁר-

15. Átkozott az az ember, ki faragványt és öntött képet fog csinálni, az örökkévalónak utálatát, művész kezeinek készítményét, s azt titokban felállítja. És az egész nép hangoztassa, s mondja: Ámen!

16. Átkozott, ki atyját és anyját megveti. És az egész nép mondja: Ámen!

17. Átkozott, ki felebarátja határát tovamozdítja. És az egész nép mondja: Ámen!

18. Átkozott, ki vakot eltévelyít az úton. És mondja az egész nép: Ámen!

19. Átkozott, ki elferdíti az idegen, árva és özvegy ítéletét. És mondja az egész nép: Ámen!

20. Átkozott, ki atyja feleségével hál, mert feltakarta atyja ruhaszegélyét. És mondja az egész nép: Ámen!

21. Átkozott, ki valamely barommal hál. És mondja az egész nép: Ámen!

22. Átkozott, ki testvérével hál, atyja leányával, vagy anyja leányával. És mondja az egész nép: Ámen!

23. Átkozott, ki menyével hál. És mondja az egész nép: Ámen!

24. Átkozott, ki felebarátját titokban agyonüti. És mondja az egész nép: Ámen!

25. Átkozott, ki megvesztegetést fogad el, hogy egy embert agyonüssön, ártatlan vért. És mondja az egész nép: Ámen!

26. Átkozott, ki nem fogja e tanítás szavait megtartani, hogy azokat kövesse. És mondja az egész nép: Ámen!

28. fejezet. — ÁLDÁS ÉS KÁRHOZAT.

1. És léssen: ha hallgatni fogsz az örökkévaló Istened szavára, hogy megőrzöd és cselekszed minden parancsolatait, melyeket én ma neked parancsolok, akkor az örökkévaló Istened föléje fog helyezni téged a föld minden nemzeteinek.

2. És rád fognak szállani mindezen áldások, s beteljesednek nálad, ha hallgatni fogsz az örökkévaló Istened szavára.

3. Áldott léssz a városban, s áldott léssz a mezőn.

4. Áldott léssen tested gyümölcse, s földed gyümölcse, s baromod gyümölcse, tulkod fajzata és juhaid nyája.

5. Áldott léssen kosarad és dagasztóteknőd.

6. Áldott léssz jöttödben, s áldott mentedben.

7. Az örökkévaló verve fogja eléd adni ellenségeidet, kik ellened támadnak; egy úton indulnak majd ki ellened, s hét úton fognak előled menekülni.

8. Az örökkévaló odarendeli hozzád az áldást csüreidbe, s kezdednek minden szerzeményébe, s megáld tégedet ama földön, melyet az örökkévaló Istened ad tenéked.

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ : (ט) יְקִימֶךָ יְהוָה לֹא לְעַם קְדוֹשׁ
 בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לָךְ כִּי תִשְׁמַר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָיו : (י) וְרָאוּ כָל-עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה
 נִקְרָא עָלֶיךָ וַיֵּרְאוּ מִמֶּנּוּ : (יא) וְהוֹתֵרָךְ יְהוָה לְמוֹכֵה
 בְּפָרִי בְטֻנְךָ וּבְפָרִי בְהִמְתָּךְ וּבְפָרִי אֲדָמְתֶךָ עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִךְ לָתֵת לָךְ : (יב) וּפָתַח יְהוָה
 לָךְ אֶת-אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת-הַשָּׁמַיִם לָתֵת מִמֶּנּוּ-אֲרָצְךָ
 בַּעֲתוֹ וּלְבַרֵךְ אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יָדָךְ וְהַלְוִיתָ גֹיִים רַבִּים
 וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה : (יג) וּנְתַנֶּנְךָ יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב
 וְהָיִיתָ בֶקֶל לְמַעְלָה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה כִּי-תִשְׁמַע אֱלֹ-
 מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לְשִׁמֹּר
 וּלְעֲשׂוֹת : (יד) וְלֹא תִסּוֹר מִכָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמֹאל לְלָכֵת אַחֲרֵי אֱלֹהִים
 אַחֲרִים לְעַבְדָּם :

פ

(טו) וְהָיָה אִם-לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמֹּר
 לְעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם
 וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהַשְׁיִיגוּךָ : (טז) אָרוּר
 אַתָּה בְּעִיר וְאָרוּר אַתָּה בַּשָּׂדֶה : (יז) אָרוּר מְנַאֲךָ
 וּמִשְׂאֲרֹתֶךָ : (יח) אָרוּר פְּרִי-בְטֻנְךָ וּפְרִי אֲדָמְתֶךָ שֹׁנֵר
 אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרֶת צֹאנֶךָ : (יט) אָרוּר אַתָּה בְּבֹאֶךָ וְאָרוּר
 אַתָּה בְּצֵאתֶךָ : (כ) יִשְׁלַח יְהוָה אֶת-הַמַּאֲרָה אֶת-
 הַמְּהוּמָה וְאֶת-הַמְּגַעֲרָת בְּכָל-מִשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד
 הַשְּׂמֹדָה וְעַד-אַבְדָּךָ מֵהָר מִפְּנֵי רַע מַעַלְלֶיךָ אֲשֶׁר עֹבְרֹתַיִי :
 (כא) יִדְבֹק יְהוָה בְּךָ אֶת-הַדָּבָר עַד כִּלְתּוֹ אֶתְךָ מֵעַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : (כב) יִכְבֶּה יְהוָה
 בַּשְּׂחָפֹת וּבַכְּפֹחֹת וּבַדְּלָקֹת וּבַחֲרָחֹר וּבַחֲרָב וּבַשְּׂדֵפוֹן
 וּבַיַּרְקוֹן וּרְדִפוּךָ עַד אֲבָדְךָ : (כג) וְהָיוּ שְׂמוֹךְ אֲשֶׁר עַל-
 רֹאשְׁךָ נִחֲשֵׁת וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר-תַּחְתֶּיךָ בְּרוּגֹל : (כד) יִתֵּן יְהוָה

9. Az örökkévaló feltámaszt tégedet szent népévé, amint neked megesküdt, ha megőrzöd az örökkévaló Istened parancsolatait, s járni fogsz az ő útjain.

10. És látni fogják a földnek minden népei, hogy az örökkévaló neve neveztetik rajtad, s félni fognak tőled.

11. És az örökkévaló bőséget fog neked adni javadra, tested gyümölcsében, s barmod gyümölcsében, s földed gyümölcsében ama földön, melyet az örökkévaló őseidnek odaesküdt, hogy neked adja.

12. Az örökkévaló meg fogja neked nyitni jó kinestárát, az eget, hogy földed esőjét idejében megadja, s hogy kezednek minden munkáját megáldja; s kölesnőzni fogsz sok nemzetnek, te pedig nem fogsz kölesönt venni.

13. És tenni fog tégedet az örökkévaló fővé, s nem farkká, s csak felül léssz, s nem léssz alant, ha hallgatni fogsz az örökkévaló Istenednek parancsolataira, melyeket én ma neked parancsolok, hogy megőrizzed és gyakoroljad.

14. Ne térj el tehát mindazon szavaktól, melyeket én ma nektek parancsolok, jobbra vagy balra, hogy idegen istenek után járnál azokat szolgálni.

15. És léssen: ha nem fogsz hallgatni az örökkévaló Istened szavára, hogy megőrizzed s cselekedjed minden parancsolatait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok: akkor rád fognak szállni mind ezen átkok, s beteljesednek nálad.

16. Átkozott léssz a városban, s átkozott léssz a mezőn.

17. Átkozott kosarad és dagasztóteknőd.

18. Átkozott tested gyümölcse, s földed gyümölcse, tulkod fajzata és juhaid nyája.

19. Átkozott léssz jöttödben, s átkozott léssz mentedben.

20. Az örökkévaló rád fogja bocsátani a veszedelmet, s a zavart és a fogyatkozást kezednek minden szerzeményében, melyet tenni fogsz, miglen elpusztulsz, s miglen hamar odaveszel tetteid gonoszsága miatt, mivel elhagytál engemet.

21. Hozzád fogja az örökkévaló ragasztani a dögghalált, miglen megemészt tégedet azon földről, a hová bemész, azt elfoglalandó.

22. Megver tégedet az örökkévaló sorvadással, s hidegleléssel, s forró lázzal, s gyuladással, s karddal, s szárazsággal és sárgasággal; s üldözni fognak, miglen odaveszel.

23. És léssen eged, mely fejed fölött van, érezzé, s a föld, mely alattad van, vassá.

24. Adni fog az örökkévaló eső gyanánt országodban port és hamut; az égből fog rád alászállni, miglen elpusztultál.

אֶת־מִטַּר אֶרֶץ אֲבָב וְעַפְרַיִם מִן־הַשָּׁמַיִם יֵרֵד עֲלֶיךָ עַד
 הַשְּׁמַדִּים : (כח) יִתְנַדְּ יְהוָה וְנָפַח לִפְנֵי אֵיבֶיךָ בְּדֶרֶךְ אַחַד
 תֵּצֵא אֵלָיו וּבִשְׂבָעָה דְרָכִים תִּנּוּם לִפְנֵי וְהָיִיתָ לְעֵשָׂה לְכֹל
 מִמְּלֻכֹת הָאָרֶץ : (כט) וְהָיְתָה גְבֻלְתָּךְ לְמֵאֲכָל לְכֹל־עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיד : (ל) יִכְבֶּה יְהוָה
 בְּשַׁחֲזֵן מִצְרַיִם וּבְעַפְלָיִם וּבְגֵרֵב וּבְחָרָם אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל
 לְהִרְפּוֹא : (לא) יִכְבֶּה יְהוָה בְּשִׁנְעוֹן וּבְעִירוֹן וּבְתַמְהוֹן
 לְבָב : (לב) וְהָיִיתָ מִמִּשְׁשׁ בַּצְּהָרִים כַּאֲשֶׁר יִמְשַׁשׁ הָעוֹר
 בְּאִפְלָה וְלֹא־תִצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אֶךְ עֲשׂוֹק וְגִזּוּל
 כָּל־הַיָּמִים וְאִין מוֹשִׁיעַ : (לג) אִשָּׁה תִאָּרֵשׁ וְאִישׁ אַחֵר
 יִשְׁלָלְנָה בֵּית תְּכֵנָה וְלֹא־תִשָּׁב בּוֹ כְּרֵם תִּשָּׁע וְלֹא תַחֲלִלְנוּ :
 (לד) שׂוֹרֵךְ טְבוּחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ חֶמְדָּךְ גִּזּוּל
 מִלִּפְנֵיךָ וְלֹא יָשׁוּב לְךָ צֹאנֶךָ נְתֻנוֹת לְאֵיבֶיךָ וְאִין לֶךָ
 מוֹשִׁיעַ : (לה) בְּנִיךָ וּבְנֵיתֶיךָ נְתָנִים לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ רְאוּת
 וּכְלוּת אֲלֵיהֶם כָּל־הַיּוֹם וְאִין לְאֵל יָדֶךָ : (לו) פְּרִי אֲדָמְתֶיךָ
 וּכְל־יִגְעֶךָ יֹאכַל עִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְהָיִיתָ בֶקֶךָ עֲשׂוֹק
 וְרָצוּץ כָּל־הַיָּמִים : (לז) וְהָיִיתָ מִשְׁנַע מִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר
 תִּרְאֶה : (לח) יִכְבֶּה יְהוָה בְּשַׁחֲזֵן רָע עַל־הַכְּרָפִים וְעַל־
 הַשִּׁקִּים אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל לְהִרְפּוֹא מִכָּפַר רִגְלֶךָ וְעַד קִדְקֹדֶךָ :
 (לט) יוֹלֵךְ יְהוָה אֶתְךָ וְאֶת־מִלְכֶךָ אֲשֶׁר תִּקְנִים עֲלֶיךָ אֶל־
 גּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ אֶתָּה וְאַבְתֹּךָ וְעִבְדָּתָ שֵׁם אֱלֹהִים
 אַחֲרַיִם עֵץ וְאָבֶן : (ל) וְהָיִיתָ לְשִׁמָּה לְמִשָּׁל וּלְשִׁנִּינָה
 כָּכֵל הַעַמִּים אֲשֶׁר־יִנְהַגְךָ יְהוָה שִׁמָּה : (לא) וְרַע רַב
 תוֹצִיא הַשָּׂדֶה וּמַעַט תִּאָּסֵף כִּי יַחֲסִלְנוּ הָאָרְבָּה : (לב)
 כְּרָמִים תִּשָּׁע וְעִבְדָּתָ וְגִזּוּן לֹא־תִשְׁתָּה וְלֹא תִאָּגֵר כִּי תֹאכְלְנוּ
 הַתְּלָעַת : (לג) וַיְתִים יְהוֹי לֶךָ בְּכָל־גְּבוּלְךָ וְשִׁמֹן לֹא
 תִסּוּד כִּי יִשָּׁל יִתְךָ : (לד) בָּנִים וּבָנוֹת תוֹלִיד וְלֹא־יִהְיוּ
 לְךָ כִּי יִלְכוּ בְּשִׁבִי : (לה) כָּל־עֲצָךָ וּפְרִי אֲדָמְתֶיךָ יִירָשׁ

25. Az örökkévaló adni fog tégedet verve ellenségeid elé; egy úton fogsz ellene kiindulni és hét úton fogsz előle menekülni, s rémülete léssz a föld minden birodalmának.

26. És holttested eledelül léssen az ég minden madarának, s a föld minden vadainak, és senki sem riasztja el.

27. Megver az örökkévaló tégedet Miczrájim fekélyével, s fügyölyökkel, s varral és száraz rühvel, melyből fel nem gyógyulhatsz.

28. Megver tégedet az örökkévaló örüléssel, s vaksággal és a szív csüggedésével.

29. És délben tapogatni fogsz, mint a vak a sötétben tapogat, s nem fogsz boldogulni a te útidon, s csak elnyomott, s kifosztott léssz minden időben és senki sem segít.

30. Asszonyt el fogsz jegyezni, s más férfiú fogja meggyalázní; házat fogsz építeni, de nem fogsz benne lakni; szőlőt fogsz ültetni, de nem szeded le.

31. Ökröd szemed láttára vágatik le, de nem fogsz belőle enni; szamaradat elrabolják előled, s nem tér vissza hozzád: juhod ellenségeidnek adatik, és senki sem segít rajtad.

32. Fiaid és leányaid idegen népnek adatnak oda, s szemeid látják és epednek utánuk egész nap, de nem lesz hatalom kezdedben.

33. Földed gyümölcsét s minden fáradozásodat megemészti egy nép, melyet nem ismertél; s csak elnyomott, összezúzott léssz minden időben.

34. És örült léssz szemeid látványától, melyet látni fogsz.

35. Meg fog verni tégedet az örökkévaló gonosz fekélyvel a tédeden és a czombodon, hogy fel nem gyógyulhatsz, lábad talpától tetődig.

36. Az örökkévaló elvisz tégedet és királyodat, kit magad fölé emelsz, egy nemzethez, melyet nem ismertél, sem te, sem őseid; s ott idegen isteneket fogsz szolgálni fából és kőből.

37. És lesznek álmétkodássá, példabeszéddé és gúnnyá mindazon népek közt, hová az örökkévaló téged elvezet.

38. Sok magot fogsz a mezőre kivinni, s keveset takarsz be, mivel a sáska megemészti.

39. Szőlőket fogsz ültetni s megmunkálni; de bort nem iszol, s be nem hordod, mivel a féreg megette.

40. Olajfáid lesznek egész határodon; de olajjal nem kened magadat, mivel olajbogyód le fog hullani.

41. Fiaikat és leányokat fogsz nemzeni, de nem tieid lesznek; mivel rabságba mennek.

42. Minden fadat, s földed gyümölcsét megemészti a hernyó.

הַצִּלְצֵל : (מט) הַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה עִלְיָךְ מֵעֲלֶיךָ
מַעֲלֶה וְאַתָּה תִּרְדַּ מִטָּה מִטָּה : (מד) הוּא יִלְוֶךְ וְאַתָּה לֹא
תִלְוֶנּוּ הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאַתָּה תִּהְיֶה לְזָנָב : (מה) וּבָאוּ
עִלְיָךְ כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וּרְדִפוּךָ וְהִשְׁיִגוּךָ עַד הַשְּׂמֹדָה
כִּי-לֹא שָׁמַעַתְּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְרַת מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי
אֲשֶׁר צִוִּיתִי : (מו) וְהָיוּ בְּךָ לְאוֹת וּלְמוֹפֵת וּבִזְרָעֶךָ עַד
עוֹלָם : (מז) תַּחַת אֲשֶׁר לֹא-עֲבַדְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּשִׂמְחָה וּבטוֹב לֵבָב מְרַב כָּל : (מח) וְעֲבַדְתָּ אֶת-אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנֵנוּ יְהוָה בְּךָ בְּרָעַב וּבְצָמָא וּבְעֵרִים וּבְחֹסֶף כָּל
וְנָתַן עָלַי בְּרוּל עַל-צְוֹאֲרֶךְ עַד הַשְּׂמֹדָה אִתָּךְ : (מט) יִשָּׂא
יְהוָה עִלְיָךְ גּוֹי מֵרַחֵק מִקְצֵה הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר יֵדָעַה הַנְּשֹׂפָה
גּוֹי אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמַע לְשׁוֹנֵי : (ס) גּוֹי עֵץ פָּנִים אֲשֶׁר לֹא-
יִשָּׂא פָּנִים לְזִקְן וְנָעַר לֹא יִחַן : (סא) וְאָכַל פְּרִי בְהֵמָתְךָ
וּפְרִי-אֲדָמָתְךָ עַד הַשְּׂמֹדָה אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁאִיר לָךְ דָּגָן תְּרוּשָׁה
וְיִצְהָר שֶׁנֶּר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתִּירַת צִאֲנֶךָ עַד הַאֲבִיבֹה אִתָּךְ .
(סב) וְהִצַּר לָךְ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ עַד רֵדַת חֲמַתְיָךְ הַגְּבוּהַת
וְהַכְּצוּרֹת אֲשֶׁר אִתָּה בְּטַח בָּהֶן בְּכָל-אֲרָצְךָ וְהִצַּר לָךְ
בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ בְּכָל-אֲרָצְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ .
(סג) וְאָכַלְתָּ פְרִי-בְּטֶנֶךָ בָּשָׂר בְּנִיָּה וּבְנֵתְיָךְ אֲשֶׁר נָתַן-יְהוָה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹן אֲשֶׁר-יִצִּיִּק לָךְ אֲבִיבֹה * (סד)
הָאִישׁ הַבֶּדֶךְ בָּךְ וְהָעֵנֶג מֵאֵד תִּרְעַ עֵינָיו בְּאֲחוּ וּבְאִשְׁתּוֹ חֵיבֹן
וּבֵיתָר בְּנֵיו אֲשֶׁר יִתִּיר : (סה) מִתֵּר לֹא-תֵר מִהֶם מִבָּשָׂר
בְּנֵיו אֲשֶׁר יֹאכַל מִבְּלֵי הַשָּׂאִיר-לָו כָּל בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹן
אֲשֶׁר יִצִּיִּק לָךְ אִיבֹה בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ * (סו) הַרְבֵּה בָּךְ
וְהָעֵנֶג אֲשֶׁר לֹא-נִסְתָּה בְּךָ רִגְלָה תִצַּג עַל-הָאָרֶץ מִהַחֲזֵעַנִּי
וּמִרְדֶּךָ תִּרְעַ עֵינָה בְּאִישׁ חֵיקָה וּבְבִנָּה וּבְבִתָּה * (סז)
וּבְשִׁלְיֹתָהּ הַיּוֹצֵת מִבֵּין רִגְלֶיהָ וּבְבִנָּה אֲשֶׁר תֵּלַד כִּי
תֹאכְלֶם בְּחֶסֶד-כָּל בְּסִתֵּר בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹן אֲשֶׁר יִצִּיִּק לָךְ

43. Az idegen, ki kebledben tartózkodik, mindinkább föléd fog emelkedni, s te mindinkább alászálpsz.

44. Ő kölesönözni fog neked, s te nem kölesönzöl neki; ő fejjé lesz, s te leszel farkká.

45. És rád fognak szállni mindezen átkok, s üldözni fognak tégedet és utólernek, miglen elpusztulsz; a miért nem hallgattál az örökkévaló Istened szavára, hogy megőrizd parancsolatait és törvényeit, melyeket neked megparancsolt.

46. És jelül és csodául lesznek rajtad és magzatodon örökké.

47. A miért nem szolgáltad az örökkévaló Istenedet örömmel és jó szívvvel, mikor mindenben bővelkedtél.

48. És szolgálni fogod ellenségeidet, kiket az örökkévaló rád fog bocsátani, éhségben, s szomjuságban, s meztelenségben, s mindennek hiányában; s vas igát fog nyakadra tenni, miglen tégedet elpusztított.

49. Ellened viszen az örökkévaló egy nemzetet távolról, a föld végéről, mint a sas száll; egy nemzetet, melynek nyelvét nem érted.

50. Szemtelen arczu nemzetet, mely a vén tekintélyét fel nem veszi, s a fiún nem könyörül.

51. És megemészti barmod gyümölcsét, s földed gyümölcsét, miglen elpusztultál; mely nem hagy neked gabonát, mustot és olajat; barmaid fajzatát és juhaid nyáját, miglen elveszt tégedet.

52. És ostromolni fog tégedet minden kapuidban, miglen leomolnak magas és erős falaid, melyekben te bizol, egész országodban; s ostromolni fog tégedet minden kapuidban egész országodban, melyet az örökkévaló Istened neked adott.

53. És meg fogod enni saját tested gyümölcsét, fiaid és leányaid húsát, melyet az örökkévaló Istened neked adott, a szorultságban és szükségben, mellyel ellenséged téged szorongatni fog.

54. A gyöngé férfitü közted, s az igen elkényeztetett: annak szeme irigykedni fog testvérére, s szeretett feleségére, s fiainak maradványára, melyet meghagyott.

55. Nehogy egyiköknek adjon fiainak húsából, melyet eszik, mivel neki semmi sem maradt a szorultságban és a szükségben, mellyel ellenséged téged szorongatni fog minden kapuidban.

56. A gyöngéd nő közted, s az elkényeztetett, ki nem kísérelte meg lába talpát a földre állítani, mivel el van kényeztve s gyöngé, annak szeme irigykedni fog szeretett férjére, s fiára és leányára.

57. És kisedére, ki lábai közül származik, s fiaira, kiket szült; mert megeszi azokat mindennek hiányában titokban, a szorultságban és a szükségben, mellyel ellenséged tégedet szorongatni fog kapuid közt.

אִיכָהּ בְּשַׁעְרֶיהָ : (נח) אִם-לֹא תִשָּׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת־
 כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַפְּתָיִים בַּסֶּפֶר הַזֶּה לִירְאָה
 אֶת־הַשָּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיהָ :
 (נט) וְהַפְּלֵא יְהוָה אֶת־מַכְתָּדָּ וְאֶת מַכּוֹת וְדַעַד מַכּוֹת
 גְּדֹלַת וּנְאֻמָּנוֹת וְחָלִים רְעִים וּנְאֻמָּנִים : (ס) וְהַשִּׁיב
 בְּךָ אֶת כָּל־מִדְּוָה מִצָּרִים אֲשֶׁר יִגְרַת מִפְּנֵיהֶם וְדַבְּקוּ
 בְּךָ : (סא) נָם כָּל־חָלִי וְכָל־מַפָּה אֲשֶׁר לֹא כִתוּב
 בַּסֶּפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲלֶם יְהוָה עֲלֶיךָ עַד הַשְּׂמֹרָה :
 (סב) וְנִשְׂאָרְתֶם בְּמַתִּי מֵעַשׂ תַּחַת אֲשֶׁר הֵייתֶם כְּכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם לָרֶב כִּי־לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיהָ : (סג)
 וְהָיָה בְּאֲשֶׁר־שָׁשׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב אֶתְכֶם וּלְהַרְבּוֹת
 אֶתְכֶם בֶּן יִשְׂרָאֵל יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַאֲכִיד אֶתְכֶם וּלְהַשְׁמִיד
 אֶתְכֶם וְנִסַּחְתֶּם מֵעַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־אַתֶּה בְּאֶ־שָׁמָה
 לְרִשְׁתָּהּ : (סד) וְהַפִּיֵצָה יְהוָה בְּכָל־הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ
 וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ וְעַבְדְּתָ שֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־
 יָדַעְתָּ אֹתָהּ וְאִבְתִּיד עֵץ וְאָבֶן : (סה) וּבְנוּיִם הָהֵם לֹא
 תִרְגִּיעַ וְלֹא־יִהְיֶה מְנוּחַ לְכַף־רִגְלֶיךָ וְנָתַן יְהוָה לְךָ שֵׁם לֵב
 רָגֹז וּכְלִיזוֹן עֵינַיִם וְדֹאבוֹן נַפְשׁ : (סו) וְהָיוּ חֲיוֹד תִּלְאִים לְךָ
 מִנֶּגֶד וּפְחַדָּת לִילָה וַיּוֹמֵם וְלֹא תֵאֱמִין בְּתַיִד : (סז) בַּבֶּקֶר
 תֵּאֱמַר מִי־יִתֵּן עָרֵב וּבְעָרֵב תֵּאֱמַר מִי־יִתֵּן בֶּקֶד מִפְּחַד
 לְבָבְךָ אֲשֶׁר תִּפְחַד וּמִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאָה : (סח)
 וְהַשִּׁיבָה יְהוָה מִצָּרִים בְּאֵינֹת בְּדַרְךָ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְךָ
 לֹא־תִסּוֹף עוֹד לִרְאֹתָהּ וְהַתְּמַכְּרֶתֶם שֵׁם לֹא־יִבָּדַד לַעֲבָדִים
 וְלַשְּׂפָחוֹת וְאִין קִנְיָ : (סט) אֱלֹהֵי דְבָרֵי
 הַבְּרִית אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לְכַרֵּת אֶת־יַבֵּי
 יִשְׂרָאֵל בְּאָרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּתַב אֹתָם
 בְּחָרֵב :

שביעי

פ

58. Ha meg nem őröd s teljesited e tanításnak minden szavait, melyek e könyvben leírvák, hogy féljed e dicső és félelmes nevet, az örökkévaló Istenedet.

59. És az örökkévaló megválogatja csapásaidat, s magzatod csapásait, nagy és tartós csapásokat, s veszedelmes betegségeket és tartóságokat.

60. És rád viszi Miezrájimnak minden járványait, melyektől irtózol, s rád fognak ragadni.

61. Sőt minden betegséget, s minden csapást, mely e tanításban nincs megírva, titokban rád hoz az örökkévaló, miglen elpusztultál.

62. És kevés számmal fogtok megmaradni a-helyett, hogy az ég csillagaihoz hasonlítottatok mennyiségre, amiért nem hallgattál az örökkévaló Istened szavára.

63. És léssen: a mint örült az örökkévaló rajtatok, hogy jót tegyen veletek, s hogy megsokasítson benneteket: úgy fog az örökkévaló rajtatok örülni, midőn elveszt s elpusztít benneteket, s ki fogtok szorulni ama földről, ahová bemész, hogy elfoglaljad.

64. És az örökkévaló el fog téged szórni mind a népek közé, a földnek egyik végétől a földnek másik végéig; s ott szolgálni fogsz idegen isteneket, kiket nem ismertél sem te, sem őseid, fából és kőből.

65. És azon nemzetek közt sem pihensz meg, s nem léssen nyugvó helye lábad talpának; s az örökkévaló ad neked reszkető szívet, és sovárgó szemeket, és epedő lelket.

66. És életed átellenedben fog lebegni, s félni fogsz éjjel és nappal, s nem hiszed életedet.

67. Reggel azt fogod mondani: Ki adna estét! s este azt fogod mondani: Ki adna reggelt! szived félelmében, mellyel félni fogsz, s szemeid látványa miatt, melyet látni fogsz.

68. És az örökkévaló visszatérít tégedet Miezrájimba hajókon, azon az úton, melyről mondtam, hogy nem fogod többé látni, s ott eladnátok magatokat ellenségeidnek szolgálakul és szolgálókul; s nem lesz vevő.

69. Ezek a frigy szavai, melyet az örökkévaló Mósénék parancsolt, hogy Jisráel fiaival kösse Móáv országában, ama frigyen kívül, melyet velök kötött Chórév hegyén.

כט

(א) ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם
 ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים
 לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: (ב) המסות הגדולות
 אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם: (ג)
 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים
 לשמע עד היום הזה: (ד) ואולך אתכם ארבעים שנה
 במדבר לא כלו שלמתיכם מעליכם ונעלה לאבלתה
 מעל רגלך: (ה) לחם לא אכלתם וגין ושכר לא שתיתם
 למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: מפטיר (ו) ותבאו
 אל המקום הזה ויצא סיתן מלך השבון ועוג מלך הבשן
 לקראתנו למלחמה ונפסם: (ז) ונקה את ארצם ונתנה
 לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: (ח) ושמרתם
 את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את
 כל אשר תעשון: פ

נצבים

(ט) אתם נצבים היום בלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
 שבטיכם וקניכם ושטריכם כל איש ישראל: (י) מפכם
 נשיכם וגרף אשר בקרב מחנה מחמב עמיד עד שאב
 מימך: (יא) לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר
 יהוה אלהיך כרת עמך היום: שני (יב) למען הקים
 אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר
 לך ובאשר נשבע לאבתך לאברתם ליצחק וליעקב:
 (יג) ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת
 ואת האלה הזאת: (יד) כי את אשר ישנו פה עמנו עמד
 היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום:
 שלישי (טו) בראתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ

29. fejezet.

INTELMEK A HITHAGYÁS ELLEN.

1. És Móse elhitta egész Jiszráelt, s mondá nekik: Ti látátok mindazt, a mit az örökkévaló szemeitek előtt cselekedett Miczrájim országában, Fáreóval, s minden szolgálival és egész országával.

2. A nagy kísértéseket, melyeket szemeid láttak, ama nagy jeleket és csodákat.

3. De az örökkévaló nem adott nektek szívet megismerésre, s szemeket látásra, s füleket hallásra e mai napig.

4. És én vezettelek benneteket negyven esztendeig a sivatagban; nem koptak le ruháitok rólatok, s sarúd nem kopott le lábadról.

5. Kenyeret nem ettetek, s bort és szeszes italt nem ittatok, hogy megismerjétek, hogy én vagyok az örökkévaló Istenetek.

6. És eljöttetek e helyre; s kijött Szichón, Chesbón királya, és Óg, Básán királya ellenünk esatára, s megvertük őket.

7. És elvettük országukat, s örökségül adtuk Reuvénnek, Gádnak és Menasse fél törzsének.

8. Őrizzétek meg tehát ezen frigy szavait, s kövessétek azokat, hogy szerencsések legyetek mindenben, amit cselekedtek

NICZCZÁVIM.

9. Ti mindnyájan álltok ma az örökkévaló előtt, előljáróitok, törzseitek, véneitek és felügyelőitek, Jiszraelnek minden férfiai.

10. Gyermekeitek, feleségeitek és idegened, ki táborodban tartózkodik; favágódtól kezdve vízmerítődig.

11. Hogy belépj az örökkévaló Istened frigyébe és hitébe, melyet az örökkévaló Istened ma kötött veled.

12. Hogy támasszon tégedet ma népévé, s hogy ő Istened legyen, amint beszélt hozzád, s amint megesküdött Avrahámnak, Jiczháknak és Jákóvnak.

13. De nem egyedül veletek kötöm e frigyet és ezen hitet.

14. Hanem avval, aki ma velünk itt áll, az örökkévaló Istennünk előtt, s avval, a ki ma nincs itt velünk.

15. Mert ti tudjátok, miképpen laktunk Miczrájim országában, s miképpen vonultunk át a nemzetek közt, melyeken átvonultatok.

מצרים ואת אשר-עברנו בקרב הגוים אשר עברתם :
(טו) ותראו את-שקוציהם ואת נגליהם עץ ואבן כסף
וזהב אשר עמם : (יז) פן-יש בכם איש או-אשה או
משפחה או-שכט אשר לכו פנה היום מעם יהוה
אלהינו ללכת לעבד את-אלהי הגוים ההם פן-יש בכם
שרש פרה ראש ולענה : (יח) והיה בשמעו את-דברי
האלה הזאת והתברך בלבו לאמר שלום יהיה-לי כי
בשררות לבי אלך למען ספות הרעה את-הצמאה : (יט)
לא-יאבה יהוה סלח לו כי או יעשן אפי-יהוה וקנאתו
באיש ההוא ורבצה בו כלי-האלה הכתובה בספר הזרה
ומחה יהוה את-שמו מתחת השמים : (כ) והבידילו יהוה
לרעה מפל שבמי ישראל ככל אלות הכרית הכתובה
בספר התורה הזה : (כא) ואמר הדור האחרון בניכם
אשר יקומו מאחריכם והנברי אשר יבא מארץ רחוקה
וראו את-מכות הארץ ההוא ואת-תחלואיה אשר-חלה
יהוה בה : (כב) ונפרית ומלה שרפה כל-ארצה לא תזרע
ולא תצמח ולא-יעלה בה פל-עשב כמהפכת סדם
ועמרה אדמה וצבים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו :
(כג) ואמרו כל-הגוים על-מה עשה יהוה בכה לארץ
הזאת מה חרי האף הגדול הזה : (כד) ואמרו על
אשר עזבו את-ברית יהוה אלתי אנתם אשר כרת
עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים : (כה) וילכו
ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא-
ידעום ולא חלק להם : (כו) ויחר-אף יהוה בארץ ההוא
להביא עליה את-פל-הקללה הכתובה בספר הזה :
(כז) ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול
וישלקם אל-ארץ אחרת כיום הזה : (כח) הנספרת

16. És láttátok undokságaikat és bálványaikat fából és kőből, ezüstből és aranyból, melyek náluk vannak.

17. Talán van köztetek férfiú vagy asszony, vagy család, vagy törzs, kinek szíve ma elfordul az örökkévaló Istenünktől, hogy elmenjen ama nemzetek isteneit szolgálni; talán van köztetek gyökér, mely mérget és ürmöt terem.

18. És léssen; midőn hallani fogja ezen hit szavait, akkor kérkedni fog szívében, mondván: Jó dolgom lesz nekem, mert szívem tetszése szerint fogok járni, hogy szaporítsa a tobzódást a szomjuságra.

19. Nem akar az örökkévaló annak megengedni, sőt felforr az örökkévaló haragja és féltékenysége ezen férfiú ellen, s rárakja azon egész átkot, mely e könyben írva van, s eltörüli az örökkévaló annak nevét az ég alól.

20. És az örökkévaló kiválasztja őt veszedelemre Jiszárel minden törzsei közül, a frigynek egész átka szerint, mely e tanítás könyvében meg van írva.

21. És mondani fogja a későbbi nemzedék, fiaitok, kik utánatok fognak támadni, s a külföldi, ki távol országból eljő; s látni fogják ez ország csapásait és fájdalmait, melyekkel az örökkévaló azt elesigázta:

22. Kén és sótól el van égetve egész földje; sem nem vetnek, sem nem terem, s nem kel benne semino fű: mint Szodoma és Amóra, Admá és Czevojim pusztulása, melyeket elpusztított az örökkévaló haragjában és dühében.

23. És mondani fogják mind a nemzetek: Miért eselekedett így az örökkévaló emez országgal? Mit jelent ez a nagy lángoló harag?

24. És mondani fogják: A miért elhagyták az örökkévalónak, őseik Istenének frigyét, melyet velök kötött, midőn kihozta őket Miczrájim országából.

25. S elmentek és szolgáltak idegen isteneknek, s leborultak előttök, istenek előtt, kiket nem ismertek, s kiket nem adott nekik osztályrészü.

26. És felgerjedd az örökkévaló haragja ezen ország ellen, hogy hozza rá ezen egész átkot, mely e könyvben meg van írva.

27. És eltaszította őket az örökkévaló földjükről haraggal, dühvel, s nagy felháborodással, s idegen országba lökte őket, mint e napon történt.

28. A rejtelmek az örökkévaló Istenünknél vannak, de a

לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִנְגַּלְתָּ לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת-
כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת : ׀ רביעי [שני כשהן מחוברין]

ל

(א) וְהָיָה כִּי-יָבֹאוּ עֲלֶיךָ כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה
וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל-לְבָבְךָ בְּכָל-
הַיָּמִים אֲשֶׁר הִדִּיחֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה : (ב) וְשִׁבַּת עַד-
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי כְּכֹל אֲשֶׁר-אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם
אִתָּה וּבְנִיךָ בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ : (ג) וְשָׁב יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶיךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל-הָעַמִּים
אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה : (ד) אִם-יְהִיֶּה נִחְיָה
בְּקִצְהָ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם וּקְבַצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ :
(ה) וְהִבִּיאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
וּירְשֶׁתָּהּ וְהִיטְבֶּךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ : (ו) וּמֵל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת-לְבָבְךָ וְאֶת-לִבְבִי וְרַעַף לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ לְמַעַן תֵּינֶךָ : חמישי [שלישי כשהן
מחוברין] (ז) וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל-הָאֱלוֹת הָאֵלֶּה עַל-
אִיבֶיךָ וְעַל-שֹׁנְאֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ : (ח) וְאִתָּה תָּשׁוּב
וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה הַיּוֹם : (ט) וְהוֹתִירֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה
יָדְךָ בְּפָרִי בְּטוֹבְךָ וּבְפָרִי בְהַמְתָּךְ וּבְפָרִי אֲדָמְתָךְ לְמִכְתָּה
כִּי וַיָּשׁוּב יְהוָה לָשׂוּשׁ עֲלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר-שָׂשׂ עַל-אֲבֹתֶיךָ :
(י) כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו
הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּה כִּי תָשׁוּב אֶל-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ : ׀ ששי (יא) כִּי
הַמְצָנָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לֹא-נִפְלְאת הוּא
מִמֶּךָ וְלֹא-רַחֲקָה הוּא : (יב) לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא לֵאמֹר מִי
יַעֲלֶה-לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה וּיִקְחֶנָּה לָנוּ וַיִּשְׁמַעֲנוּ אִתָּה וַנַּעֲשֶׂנָּה :

nyilvánvalók a mieink és fiainké örökké, hogy kövessük ezen tanításnak minden szavait.

30. fejezet.

BÜNBÁNÁS ÉS ENGESZTELŐDÉS.

1. És léssen: ha bekövetkeznek nálad mindezen szavak, az áldás és az átok, melyeket elődbe teszek, s szivedre fogod venni azon nemzetek közt, hová az örökkévaló Istened tégedet száműzött.

2. És visszatérsz az örökkévaló Istenedhez, s hallgatsz szavára mindazonképpen, amint én ma neked parancsolom, te s fiaid egész sziveddel és egész lélekkel.

3. Akkor visszatériti az örökkévaló Istened foglyaidat, s megkönnyörül rajtad, s viszont összegyűjt tégedet mind a népek közül, hová elszórt az örökkévaló Istened.

4. Ha száműzöttéid az ég végén lesznek, onnan is egybegyűjt tégedet az örökkévaló Istened, s onnan elhoz tégedet.

5. És elvisz tégedet az örökkévaló Istened ama földre, melyet őseid birtak, s elfoglalod azt, s több jót tesz veled és fölöttébb meg sokasít őseidnél.

6. És körülmetéli az örökkévaló Istened szivedet és magzatod szivét, hogy szeressed az örökkévaló Istenedet egész sziveddel, s egész lelkeddel, életed kedvéért.

7. És az örökkévaló Istened adni fogja mindezen átkokat a te ellenségeidre és gyűlölőidre, kik téged üldöznek.

8. És te térj meg, s halgass az örökkévaló szavára, s tedd minden parancsolatait, melyeket én ma neked parancsolok.

9. És bőséget fog az örökkévaló Istened neked adni kezéd minden művében, tested gyümölesében, s barmod gyümölesében, s földed gyümölesében javadra; mert az örökkévaló viszont örülni fog rajtad javadra, amint örült őseiden.

10. Ha hallgatni fogsz az örökkévaló Istened szavára, hogy megőrzöd parancsolatait és törvényeit, melyek e tan könyvében meg vannak írva; ha visszatérsz az örökkévaló Istenedhez egész sziveddel, s egész lelkeddel.

11. Mert ezen parancsolat, melyet én ma neked meghagyok, nincs elrejtve tőled, sem távol nincsen az.

12. Nem az égben van az, hogy azt mondanád: Ki menjen fel értünk az égbe, s hozza el nekünk? akkor meghallgatjuk, s megtesszük.

(ט) וְלֹא־מֵעַבְרָ לַיָּם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲבֹר־לָנוּ אֶל־עֵבֶר הַיָּם וַיִּקְחָהּ לָנוּ וַיִּשְׁמַעֲנוּ אֹתָהּ וַנַּעֲשֶׂנָּה : (יד) כִּי־קָרֹב אֵלָיִךְ הַדָּבָר מְאֹד כַּפִּיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ : ס שְׂבִיעֵי [רביעי כשהן מחוברין] (ט) רֵאשֶׁה נְתַתִּי לַפְּנֵיךָ הַיּוֹם אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַטּוֹב וְאֶת־הַמּוֹת וְאֶת־הָרָע : (טז) אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּוְיֹת הַיּוֹם לֶאֱהָבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלֶכֶת בְּדַרְכָּיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחַיִּיתָ וְרַבִּיתָ וּבִרְכָבְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בֹּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : (יז) וְאִם־יִפְגַּע לְבַבְךָ וְלֹא תִשְׁמַע וּנְדַחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם : מִפְּטוֹר (יח) הַגִּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבָד תֵּאבְדוּן לֹא־תֵאָרִיזוּן יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן לְבֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : (יט) הַעֲדַתִּי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמּוֹת נְתַתִּי לַפְּנֵיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבַחֲרַתְּ בַחַיִּים לְמַעַן תַּחֲוִה אֶתָּה וְיִרְעַד : (כ) לֶאֱהָבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקִלּוֹ וּלְדַבְּקָה־בּוֹ כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאָרֶץ יָמֶיךָ לְשִׁבְתָּ עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְאֲבֹרָתָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם :

וילך לא

(א) וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל : (ב) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּדַמְאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִכִּי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל עוֹד לָצֵאת וּלְבֹא וַיְהוֶה אֹמֵר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה : (ג) יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהוּא עֹבֵר לַפְּנֵיךָ הוּא־יִשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשַׁתֶּם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לַפְּנֵיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : שְׁנֵי (ד) וַעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעֹג מַלְכֵי הָאֱמֹרִי וְלָאֲרָצִים אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם : (ה) וּנְתַנֶּם יְהוָה לַפְּנִיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם : (ו) חֲזֹקוּ

13. És nem a tengeren túl van az, hogy azt mondanád: Ki menjen át értünk a tengeren, s hozza el nekünk? akkor meghallgatjuk azt, s megteesszük.

14. Mert igen közel van hozzád a dolog, szájadban és szivedben, hogy megtegyed.

15. Lásd! Én elédbe adtam ma az életet, és a jót, és a halált, és a veszedelmet.

16. Amit én ma neked parancsolok, hogy szeresd az örökkévaló Istenedet, hogy járj az ő útjain, s hogy megőrizd parancsolatait, és törvényeit, és ítéleteit, hogy élj és megsokasodjál, s az örökkévaló Istened tégedet megáldjon ama földön, ahová bemész azt elfoglalandó.

17. De, ha szived erfordul, s nem engedelmeskedel, s megtántorodol, s leborulsz idegen istenek előtt és azokat szolgálod:

18. Kijelentem neked, hogy járj el fogtok veszni, s nem éltek sokáig ama földön, hová átkelsz a Jardénon, hogy oda bemenj azt elfoglalandó.

19. Bizonyosságul hívom ellenetek ma az eget és a földet; az életet és a halált adtam eléd, az áldást és az átkot: válaszd tehát az életet, hogy élj, te és magzatod.

20. Hogy szeresd az örökkévaló Istenedet, s szavára hallgass, s hozzá ragaszkodjál! mert ez életed és léted hosszúsága, hogy lakjál ama földön, melyet az örökkévaló oda esküdött őseidnek, Ávrahámnak, Jiczháknak és Jákóvnak, hogy nekik adja.

31. fejezet.

MÓSE A VEZÉRSÉGET ÁTADJA JEHÓSUÁNAK, S LEIRJA A BIZONYSÁG ÉNEKÉT.

1. És Móse odament s elbeszélte ezen szavakat egész Jiszráelnek.

2. És monda nekik: Én százhusz esztendő vagyok ma; nem járhatok, kelhetek többé, s az örökkévaló azt mondta nekem: Te nem fogsz átkelni a Jardénon.

3. Az örökkévaló az, ki előtted jár, ő el fogja pusztítani e nemzeteket előled, s elűzi őket; Jehósua az, ki előtted járni fog, mint az örökkévaló szólott.

4. És az örökkévaló cselekedni fog velök, a mint cselekedett Szychónnal és Óggal, Emóri királyaival és országukkal, kiket elpusztított.

5. És az örökkévaló eléd fogja adni, s cselekedjél velök egészen a parancs szerint, melyet nektek meghagytam.

6. Erősödjete és bátorodjatok! ne féljete s meg ne ijedje-

וַאֲמָצוּ אֶל־תִּירְאוּ וְאֶל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הוּא הַהֲלִיךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ׃ ׀ שְׁלִישִׁי
 [חמישי כשהן מחוברין] (ד) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 לְעֵינַי בְּלִי־יִשְׂרָאֵל חֹזֵק וְאַמֵּץ כִּי אָתָּה תָּבוֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה
 תִּנְחַלְנָה אוֹתָם׃ (ה) וַיְהוֶה הוּא ׀ הַהֲלִיךְ לְפָנֶיךָ הוּא
 יְהִיָּה עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת׃
 (ו) וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָה אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי
 לֵוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 רביעי (ז) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֶּץ ׀ שְׁבַע שָׁנִים בְּמַעַד
 שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בַּחַג הַסְּפֹת׃ (ח) בָּבוֹא כָל־יִשְׂרָאֵל
 לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא
 אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֹגֵד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם׃ (ט) הַקְהֵל
 אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטַּף וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ
 לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ (י) וּבִנְיָהֶם
 אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וּלְמַדּוֹ לִירְאָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־נִירְהוֹן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ ׀ חֲמִישִׁי
 [ששי כשהן מחוברין]

(יא) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֵן קָרְבָנוּ יָמֶיךָ לְמוֹת קָרְבָנוּ
 אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְהַתִּיצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד וְאַצְוֶנּוּ וַיִּלְךְ מֹשֶׁה
 וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּתִּיצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד׃ (יב) וַיִּרְא יְהוָה בְּאֵהָל
 בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד עַמּוּד הָעָנָן עַל־פֶּתַח הָאֵהָל׃ (יג) וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה שָׁכַב עִם־אֲבֹתֶיךָ וְקָם הָעָם
 הַזֶּה וַיָּנֶה ׀ אַחֲרָי ׀ אֵלָהֵי נְכַר־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בָא־שָׁמָּה
 בְּקָרְבֹנוּ וְעֹבְדֵנִי וְהִפֹּר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ׃ (יד) וַחֲרָה
 אִפִּי כוּ בְיוֹסֵי־הוּא וְעֹבְדֵיהֶם וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם

tek tőlük, mert az örökkévaló az, ki veled megyen, ő el nem bo-
csát téged, s nem hagy el téged.

7. És Móse odahitta Jehósuát, s mondá neki egész Jiszráel
szemei előtt: Erősödjél és bátorodjál! mert te fogsz bemenni e
néppel amaz országba, melyet az örökkévaló esküvel fogadott őse-
iknek, hogy nekik adja: s te fogod nekik örökségül adni.

8. És az örökkévaló az, ki előtted megy; ő lészen veled, el
nem bocsát téged, s el nem hagy téged: ne félj s ne csüggedj!

9. És Móse felirta e tanitást, s átadta a papoknak, Lévi fia-
inak, kik az örökkévaló frigyládáját hordozzák vala, s Jiszráel min-
den véneinek.

10. És Móse parancsolt nekik, mondván: Hét esztendő vé-
gén, az elengedés esztendejének idejében, a sátoros ünnepen.

11. Midőn egész Jiszráel eljő, hogy megjelenjen az örökké-
való Istened színe előtt ama helyen, melyet ki fog választani, ol-
vassátok fel a tanitást egész Jiszráel jelenlétében, füleik előtt.

12. Gyűjtsd egybe a népet, férfiakat, asszonyokat, gyermeke-
ket és idegenedet, ki kapuid közt tartózkodik, hogy hallgassák, s
hogy tanuljanak, s féljék az örökkévaló Isteneteket, s őrizzék meg,
hogy kövessék e tanításnak minden szavait.

13. És fiaik, kik nem ismerik, hallgassák s tanulják az örök-
kévaló Isteneteket félni, minden időn, melyet éltek ama földön,
hová átkeltek a Jardénen, azt elfoglalandók.

14. És az örökkévaló mondá Mósének: Ime, közeledtek a te
napjaid, hogy meghalj; hídd el Jehósuát s álljatok a frigysátorba,
s a parancsot átadom neki. És Móse odament és Jehósua, s meg-
álltak a frigysátorban.

15. És az örökkévaló megjelent a sátorban egy felhőoszlopban,
s a felhőoszlop megállt a sátor bejáratánál.

16. És az örökkévaló mondá Mósének: Ime, te lefekszel
őseid mellé, s e nép fel fog kelni, s fajtalanodik amaz országnak
idegen istenei után, melynek kebelébe jó; s engem elhagy, s meg-
bontja frigyemet, melyet vele kötöttem.

17. És haragom fel fog gerjedni ellene azon napon, s elha-
gyom őket, s elrejttem arczomat előlük, hogy prédává legyen; s

וְהָיָה לְאָכַל וּמִצְאָהוּ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בְּיָוִם הַהוּא
הֲלֹא עַל כִּי־אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִּי מִצְאוּנֵי הָרָעוֹת הָאֵלֶּה :
(יח) וְאָנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פָּנַי בְּיָוִם הַהוּא עַל כָּל־הָרָעָה
אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים : (ט) וְעַתָּה
כְּתוּבוּ לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת וּלְמַדָּה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
שִׁמְרָהּ בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבִנְי
יִשְׂרָאֵל : ששי [שביעי כשהן מחוברין] (כ) כִּי־אָבִיָּאנוּ אֶל־
הָאֲדָמָה | אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבֹתָיו וְנָתַתְּ חֶלֶב וְרֶבֶשׁ וְאָכַל
וְשָׂבַע וְדָשַׁן וּפָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבְדוּם וְנֶאֱצִינִי
וְהִפַּךְ אֶת־בְּרִיתִי : (כא) וְהָיָה כִּי־תִמְצָאן אֹתוֹ רָעוֹת
רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא
תִשְׁכַּח מִפִּי וְרַעוּ כִּי יָדַעְתִּי אֶת־יְצִרוֹ אֲשֶׁר הוּא עָשָׂה
הַיּוֹם בְּמִטְרָם אָבִיָּאנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי : (כב)
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיָוִם הַהוּא וַיְלַמְּדָה אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : (כג) וַיִּצְוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן וַיֹּאמֶר חֲזֹק
וְאִמָּץ כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאָנֹכִי אֵהְיֶה עִמָּךְ : (כד) וַיְהִי | כְּכַלּוֹת
מֹשֶׁה לְכַתֹּב אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת עַל־סֵפֶר עַד תָּמָם :
שביעי (כה) וַיִּצְוּ מֹשֶׁה אֶת־הַלְוִיִּם נְשֵׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
לֵאמֹר : (כו) לָקַח אֵת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשַׁמְתֶּם אֹתוֹ
מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שָׁם בְּךָ לְעֵד : (כז)
כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת־מַרְיָד וְאֶת־עֲרֹפֶדֶת הַקָּשָׁה הֵן בְּעוֹדֵנִי
חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמָּרִים הַיּוֹם עִם־יְהוָה וְאַף כִּי־אֲחֵרֵי
מוֹתִי : מַפְטִיר (כח) הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־יֻקְנֵי שְׁבֵטֵיכֶם
וְשֹׁטְרֵיכֶם וְאֲדַבְּרָה בְּאָזְנוֹתֵיכֶם אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱיֶדָה
בָּם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ : (כט) כִּי יָדַעְתִּי אֲחֵרֵי
מוֹתִי כִּי־הִשְׁתַּת תִּשְׁחַתּוּן וְסָרְתֶם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי

érni fogja sok és szorongató baleset; s mondani fogja ama napon: Nemde, mivel Isten nincs közöttem, érték engemet e balesetek?

18. És én el fogom rejteni arczomat ama napon mindazon gonoszság miatt, melyet elkövetett, mert idegen istenekhez fordult.

19. És most irjátok fel magatoknak ezt az éneket, s tanítsd rá Jiszráel fiait; tedd szájukba, hogy legyen nekem ez ének bizonyosságul Jiszráel fiai ellen.

20. Mert elviszem őt ama földre, melyet esküvel fogadtam őseinek, mely tejjel-mézszel foly; s enni fog, s jóllakni, s meghizni; s azután fordulni fog idegen istenekhez, s szolgálja azokat, s engem felbőszítenek, s megbontja frigyemet.

21. És léssen: ha majd érni fogja számos és szorongató baleset, tegyen ez az ének ellene bizonyosságot; mert nem fog felejtetni magzatának szájából. Hiszen ismerem hajlandóságát, mely szerint ma cselekszik, mielőtt bevinném azon országba, melyet esküvel fogadtam.

22. És Móse felírta ezt az éneket azon napon, s rátanította Jiszráel fiait.

23. És meghagyta Jehósuának, Nun fiának, mondván: Erősödjél és bátorodjál! mert te fogod bevinni Jiszráel fiait amaz országba, melyet nekik esküvel fogadtam, s én veled leszek.

24. És lön: midőn Móse bevégezte, hogy felírja e tan szavait egy könyvbe mindvégig.

25. És Móse megparancsolta a Levitáknak, kik az örökkévaló frigyládáját hordozták, mondván:

26. Vegyétek át e tanítás könyvét, s tegyétek az örökkévaló Isteneteknek frigyládája mellé, s legyen ott bizonyosságul ellened.

27. Mert én ismerem engedetlenségedet és kemény nyakadat; lám, miglen ma köztetek élek, engedetlenek voltatok az örökkévaló ellen, s annyival inkább holtom után.

28. Gyűjtsétek elem törzseitek és felügyelőitek minden véneit, hogy elbeszéljem füleik előtt ezen szavakat, s bizonyosságul híjam ellenök az eget és a földet.

29. Mert tudom, hogy holtom után el fogtok romolni, s eltértek azon útról, melyet nektek parancsoltam; s a veszedelem fog

אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים פיתעשו
את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם : (ל)
וידבר משה באוני כל־קתל ישראל את־דברי השירה
הזאת עד תמם : פ

האזינו לב

(א) ותשמע הארץ אמרי־פי :	האזינו השמים ואדברה
תזל כפול אמרתי	(ב) יערף כמטר לקחי
וכרביבים עלי־עשב :	כשעירם עלי־דשא
הבו גדל לאלהינו :	(ג) כי שם יהוה אהרא
כי כל־דרכיו משפט	(ד) הצור תמים פעלו
צדיק וישר הוא :	אל אמונה ואין עול
דור עקש ופתלתל :	(ה) שחת לו לא בניו מומם
עם נבל ולא חכם	(ו) הליהוה תגמלו־זאת
הוא עשה ויכנגד : שני	הלוא הוא אביה קנה
בינו שנות דר־ודר	(ז) זכר ימות עולם
זקניה ויאמרו־לך :	שאל אביה ויגדך
בהפרידו בני אדם	(ח) בהנחל עליון גוים
למספר בני ישראל :	יצב גבלת עמים
יעקב חבל נחלתו :	(ט) כי חלק יהוה עמו
ובתהו ילל ישמן	(י) ומצא־הו בארץ מדבר
יצרנהו כאישון עינו :	יסבבנהו יבוננהו
על־גוזליו ירחף	(יא) כנשר יעיר קנו
ישא־הו על־אברתו :	יפרש כנפיו ויפחהו
ואין עמו אל נכר : שלישי	(יב) יהוה בדר ינחנו
ויאכל תנובת שדי	(יג) ירכבהו על־במותי ארץ
ושמן מחלמיש צור :	ויגקהו רבש מסלע
עם־חלב פרים	(יד) חמאת בקר וחלב צאן

benneteket érní későbbi napokban, ha azt teszitek, ami rossz az örökkévaló szemei előtt, felbőszítvén őt kezeitek cselekedetével.

30. És Móse elbeszélte Jiszárel egész gyülekezetének hallatára ezen ének szavait, mind végig.

32. fejezet. — A BIZONYSÁG ÉNEKE.

1. FigyeljeteK, egek! midőn szólok,	S hallgassa meg a föld szájam szózatát.
2. Permetezzen mint az eső tanom,
Mint esőhullás a füre,	Folyjon mint a harmat, szózatom,
S mint zápor a gyepre.
3. Mert az örökkévaló nevét hirdetem :	Adjatok dicsőséget Istenünknek.
4. A teremtő! Tökéletes az ő műve,
Az igazság Istene,
Igaz és egyenes ő.	Mert minden útja: törvény.
S álnokság nélküli :
5. Ha ront, nem neki róható fel ;
A nyakas, bomlott nemzedék !	Fiainak hibája az :
6. Vajjon így hálálkoddok az örökkévalónak,
Nem atyád ő, ki téged szerzett ?	Alávaló, s oktalan nép ?
Ő alkotott téged, s megerősített.
7. Emlékezzél az őS időkre,	FigyeljeteK mult nemzedékek éveire ;
Kérdezd atyádat , s elbeszéli neked,	Véneidet s neked megmondják :
8. Midőn a legfelsőbb a nemzetek örökségét kiosztá,
Megállapította a népek határait	Mikoron elválasztá az ember fiait :
Jiszárel fiainak száma szerint.
9. Mert az örökkévaló osztaléka az ő népe,	Jákóv az ő örökének kimért része.
10. Előtalálta sivatag földön,
Környékezi,
Megőrzi mint szeme fényét.	S rémséges ordítás pusztájában.
Megfigyeli,
11. Mint a sas fészket őrzi,
Szárnyait kiterjeszti,	Fiókái fölött repdes,
Felveszi evező tollaira :
12. Az örökkévaló egymaga vezeti,	S idegen istenség ninesen vele.
13. Járatja a föld magaslatain,
Mézét szívat vele sziklából,	Hogy élvezze a mező gyümölesét,
És olajat a kemény szirtből.
14. A tulkok vaját, s juhok kövérét,	Az ürök kövérével ;

ואילים בני־בשן ועתודים
 ודם־ענב תשתה־חמר :
 שמנת עבית כשית
 ויגבל צור ישעתו :
 בתועבת יכעיסהו :
 אלהים לא ידעים
 לא שערום אבתיכם :
 ותשבח אל מחל־לך : רביעי
 מבעם בניו ובנתיו :
 אראה מה אחריתם
 בנים לא־אמן בם :
 כעסוני בהבליהם
 בניו נבל אכעיסם :
 ותיקר עד־שאל תחתית
 ותלהט מוסרי הרים :
 חצי אכלה־בם :
 וקטב מדורי
 עם־חמת זחלי עפר :
 ומחדרים אימה
 יונק עם־איש שיבה :
 אשגית מאנוש זכרם :
 פן־ינברו צהימו
 ולא יהנה פעל כל־זאת :
 ואין בהם תבונה : חמישי
 יבינו לאחריתם :
 ושגים יניסו רבבה
 ויהנה הסגורם :
 ואיבינו פלילים :

עם־חלב בליות חמה
 (טו) וישמן ישרון ויכעט
 וישש אלוה עשהו
 (טז) יקנאהו בזרים
 (יז) יזבחו לשדים לא אלה
 חדשים מקרב באו
 (יח) צור ילדך תשי
 (יט) ירא יהוה וינאץ
 (כ) ויאמר אסתירה פני מהם
 כי דור תהפכת המה
 (כא) הם קנאוני בלא־אל
 ואני אקניאם בלא־עם
 (כב) כראש קדחה באפי
 ותאבל ארץ ויבלה
 (כג) אספה עלימו רעות
 (כד) מני רעב ולחמי רשף
 ושן־בהמת אשלה־בם
 (כה) מחוץ תשבל־חרב
 גם־בחור גם־בתולה
 (כו) אמרתי אפאיהם
 (כז) לולי כעס אויב אגור
 פן־יאמרו ידנו רמה
 (כח) כיינוי אבר עצות המה
 (כט) לו חכמו ישבילו זאת
 (ל) איבה ירדף אחר אלה
 אס־לא פי־צורם מקדם
 (לא) כי לא בצורנו צורם
 (לב) כי־מפן סדם נפגם

- És Básán fajzatu kosokét, És bakokét,
 A búza veséinek kövérével; És a szőlő véréből ittál bort.
15. És Jesúrún meghízott s rugda-
 lózott; Meghíztál, vastagodtál, kövéredtél,
 S elhagyta Istent, ki őt alkotta, S megvetette üdvének szerzőjét.
16. Felgerjesztették idegen iste-
 nekkal, Utálatosságokkal boszantották,
 Nem-istennek,
17. Áldoztak az ördögöknek, Ujagnak, kik imént jöttek,
 Isteneknek, kiket nem ismertek,
 Kiket őseitek nem rettegtek.
18. A teremtőt, ki téged nemzett, S megfelejtkezteél Istenről, ki
 elhagyta, téged szült.
19. És látta az örökkévaló, s meg-
 haragudott, Fiainak s leányainak boszantása
 miatt.
20. És mondá: Elrejttem arczo-
 mat előlük, Meglátom, mi lesz a végök;
 Mert fonák nemzedék ez; Fiúk, kikben nevelés nincsen.
21. Felgerjesztettek engem nem-
 istennel, Boszantottak babonáikkal,
 S én felgerjesztem őket nem- Egy alávaló nemzedékkel boszan-
 nép által, tom őket.
22. Mert tűz lobbant fel hara-
 gomban, S éget a pokol mélységéig;
 Megemészt földet s növényét, S felgyujtja a hegyek tövét.
23. Veszedelmeket gyűjtök föléje, Nyilaimat pazarlom ellenök.
24. Éhségtől emésztve, És hőségtől tikkadva,
 És mérges betegségtől: A fenevadak fogát bocsátom rájuk,
 A porban siklók mérgével együtt.
25. Kívül pusztit a kard, És bent a félelem;
 Mind ifjút, Mind szüzet,
 A csecsemőt Az ősz emberrel.
26. Gondoltam: Megsemmisitem, Elpusztítom emberek közül
27. Ha nem tartanék az ellenség Nehogy szorongatói azt félre-
 boszantásától, ismerjék,
 Netalán azt mondják: Nagy a mi hatalmunk,
 S nem az örökkévaló mivelte mind ezt.
28. Mert tanácsvesztett nemzedék ez, S értelem nincsen bennök.
29. Ha bölcsek volnának, Meggondolnák ezt,
30. Hogyan üldözhet ezret egy? S kettő tizezret megfutamit?
 Hanem, mert szerzőjük eladta, S az örökkévaló prédára bo-
 csátotta?
31. Mert nem mint a mi teremtőnk, Teremtőjük,
 Itéljék meg ellenségeink!
32. Mert Szedóm szőlőtökéjéből tőkéjük,

עֲנֵבְמוּ עֲנֵבֵי־רוֹשׁ
 (לג) חֶמֶת תַּנְיִנִים יִנֵּם :
 (לד) הֲלֹא הוּא בְּמִם עֲמָדִי
 (לה) לִי נֶקֶם וְשָׁלֵם
 כִּי קָרוֹב יוֹם אִיְדָם
 (לו) כִּי־יִדְוֶין יְהוָה עִמּוֹ
 כִּי יִרְאֶה כִּי־אֵלֶת יָד
 (לז) וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ
 (לח) אֲשֶׁר חָלַב וּבְחִימוֹ יֹאכְלוּ
 יָקוּמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם
 (לט) רְאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
 אֲנִי אֲמִית וְאֶחִיה
 וְאִין מִדֵּי מִצִּיל : שִׁשׁ
 וְאִמְרָתִי חֵי אֲנִכִי לְעֹלָם :
 וְתֹאחֶזוּ בְּמִשְׁפַּט יָדִי
 וְלִמְשַׁנְאֵי אֲשֵׁלֵם :
 וְחֲרָבִי תֹאכַל בָּשָׂר
 מִרֹאשׁ פִּרְעוֹת אוֹיֵב :
 כִּי דִם־עֲבָדָיו יִקּוּם
 וְכִפֹּר אֲדַמְתּוֹ עִמּוֹ : פ

וּמִשְׁדָּמַת עֲמָרָה
 אֲשַׁכֵּלַת מִרְרַת לָמוֹ :
 וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹר :
 חֲתוּם בְּאֹצְרֹתַי :
 לָעֵת תִּמְוֹט רִגְלֶם
 וְחַשׁ עֲתַדַּת לָמוֹ :
 וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנַחֵם
 וְאִפְסֵם עֲצוֹר וְעוֹיֵב :
 צוֹר חָסִיו כּוֹ :
 יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכֶם
 יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה :
 וְאִין אֱלֹהִים עֲמָדִי
 מִחֲצָתִי וְאִנִּי אֲרַפֵּא
 (מ) כִּי־אֲשָׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי
 (מא) אִם־שָׁנֹתַי בְּרַק חֲרָבִי
 אֲשׁוּב נֶקֶם לְצָרָי
 (מב) אֲשַׁכִּיר חֲצִי מִדָּם
 מִדָּם חָלָל וְשִׁבְיָה
 (מג) הֲרַגְנִיו גּוֹיִם עִמּוֹ
 וְנָקֶם יִשְׁיֵב לְצָרָיו

שְׁבִיעִי (מד) וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה־
 הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם הוּא וְהוֹשַׁע בֶּרְנֹנִי : (מה) וַיְכַל מֹשֶׁה
 לְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל : (מו)
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁמִי לְבַבְכֶם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִכִי
 מַעֲיֵד בְּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תִּצְוּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְשַׁמֵּר
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת : (מז) כִּי לֹא־
 דָּבָר יֵרָק הוּא מִכֶּם כִּי־הוּא חַיִּיכֶם וּבְדַבַּר הַזֶּה תִּתְּרִיבוּ

- És Amóra mezejéről;
 Mérges gerezdet teremnek.
33. Sárkányok dühe az ő boruk,
 Mint viperák mérge oly kegyetlen.
34. Vajjon nincs-e nálam eltéve,
 Lepecsételve táraimban?
 Enyém a boszú és a megtorlás
 Az időben, midőn lábuk inog;
 Mert közel van veszedelmök
 És a jövő feléjük siet.
 napja
35. Mert ítéletet tesz az örökké-
 S szolgálit megszánja,
 való népeért,
 S elveszett, mi zárt és erősített.
 Ha látja, hogy oda a hatalom,
36. S mondani fogja: Hol van
 A teremtő, kiben biztak?
 Istene?
 Öntő áldozatok borát itták?
37. Kinek áldozata kövérét ették,
 Hadd keljenek, és segítsenek
 rajtatok,
 Legyenek védelmetekre!
38. Immár látjátok, hogy én, én
 S nincs istenség mellettem:
 vagyok az,
 Sujtok s viszont gyógyítok,
 Én ölök, s életet osztok ismét,
 S kezemből nincs, ki menthetne.
40. Felémelem égre kezemet,
 S mondom: Én örök életemre!
41. Ha megélesítem villogó kar-
 S kezem az ítélethez fog:
 domat,
 S gyűlölőimnek megfizetek.
 Boszút állok elleneimen,
42. Megrészegitem nyilaimat vér-
 És kardom hússal lakozzék;
 rel,
 Az ellenség szétzúzott fejével.
 A hullák és foglyok vérével
43. Magasztaljátok nemzetek az ő
 Mert megboszulja szolgálí véré,
 népét!
 S kiengeszteli földjét, népét.
 És boszút áll az ő ellenein,
44. És Móse eljött, s elmondta ezen ének szavait a nép hal-
 latára, ő és Hóséa Nun fia.
45. És Móse bevégzé elmondani mind e szavakat egész
 Jisráelnek.
46. És mondá nekik: Fordítsátok sziveteket mindazon sza-
 vakra, melyekkel én ma bizonytságot teszek ellenetek, hogy meg-
 hagyjátok fiaitoknak, hogy megőrizzék és gyakorolják e tanításnak
 minden szavait.
47. Mert nem üres dolog ez rátok nézve, sőt ez életetek,

ימים על-האדמה אשר אתם עברים את-הירדן שמה
 לרשתה : פ מפטיר

(מח) וידבר יהוה אל-משה בעצם היום הזה לאמר :
 (מט) עליה אל-הר העברים הזה הר-נבו אשר בארץ
 מואב אשר על-פני ירחו וראה את-ארץ כנען אשר אני
 נתן לבני ישראל לאחזה : (נ) ומת בהר אשר אתה
 עליה שמד והאסף אל-עמיו באשר-מת אהרן אחיך
 בהר ההר ויאסף אל-עמיו : (נא) על אשר מעלתם בי
 בתוך בני ישראל במי-מריבת קדש מדבר-צן על אשר
 לא-קדשתם אותי בתוך בני ישראל : (נב) כי מנגד
 תראה את-הארץ ושמה לא תבוא אל-הארץ אשר-אני
 נתן לבני ישראל :

וואת הברכה לג

(א) וואת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את-בני
 ישראל לפני מותו :

(ב) ויאמר יהוה מסיני בא

וברה משעיר למו הופיע מהר פארן

ואתה מרבבת קדש מימינו אשקת למו :

(ג) אף חבב עמים כל-קדשיו בידך

יהם תבו לרגלך ישא מדבר-תודך :

(ד) תורה צוה-לנו משה מורשה קהלת יעקב :

(ה) ויהי בישעיון מלך בהתאסף ראשי עם

יחד שבטי ישראל : (ו) יהי ראובן ואל-ימת

יהי מתיו מספר : (ז) וואת ליהודה ויאמר

שמע יהוה קול יהודה ואל-עמו תביאנו

ידיו רב לו ועור מצצו תהיה : (ח) שני

(ט) וללוג אמר תמיו ואוריד לאיש חסידך

s e dolog által fogtok sokáig élni ama földön, hová a Jardénen átkeltek, hogy elfoglaljátok.

48. És az örökkévaló szóla Móséhez ugyanazon napon, mondván:

49. Menj fel ezen Avárim hegyére, a Nevó hegyére, mely Móáv országában van, mely Jerichó előtt fekszik, s nézd meg Kenáán országát, melyet én Jiszráel fiainak adok örökségül.

50. És halj még a hegyen, a hová te felmész, s takarítással népedhez, a mint Áháron testvéred meghalt Hór hegyén, s népéhez takarítottott.

51. Amiért vétkeztetek ellenem Jiszráel fiai közt Kádes versengésének vizeinél. Czin sivatagában, mivel nem szenteltetek engemet Jiszráel fiai közt.

52. Tehát távolról fogod az országot látni, de oda be nem jutsz ama földre, melyet én Jiszráel fiainak adok.

33. fejezet.

MÓSE MEGÁLDJA JISZRAEL FIAIT HALÁLA ELŐTT.

1. És ez az áldás, mellyel megáldotta Móse, az isteni férfiú, Jiszráel fiait, halála előtt.

2. És mondá:

És Széir felől sugárzott neki,
S ejlott szent seregek közül,

Az örökkévaló Szinájról jött
Fénylett Párán hegyéről,
Jobbjából tüztörvényt adván neki.

3. Kedveli a népeket is,
S ők meghajolnak lábaidhoz,

Mind a szentjei kezedben vannak,
Elfogadnak parancsolataidból.

4. Ámde a tanítás, melyet Móse
nekünk parancsolt,

Birtoka az Jákóv gyülekezetének.

5. És Jesurunban király lett,
Együvé Jiszráel törzsei.

Midón a nép fejei összegyültek,

6. Éljen Reuvén, s meg ne haljon,

S férfiaik számosak legyenek.

7. És ez Jehudának, s mondá:

Hallgasd meg, örökkévaló Jehuda szavát!

Vidd el őt népéhez;
S légy segítségé szorongatói ellen.

Hatalma nagy legyen,

8. És Lévinek mondá:

A Tummim és Úrim illenek
igazaidhoz;

Ki őt Masszában megkísértetted,

Pöröltél vele a versengés vizénél.

תְּרִיבֶהוּ עַל־מִי מְרִיבָה :

וְאֶת־אֲחִיו לֹא הִכִּיר

כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֵתֶךָ

(י) יִזְרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב

יִשְׁיִמוּ קְטוֹרֶה בְּאֶפְדֶּךָ

(יא) בְּכַד יִהְיֶה חִילוֹ

מִחֵץ מִתְנַגֵּם קָמִיו

(יב) לְבַנְיָמִן אָמַר

יִשְׁכֵּן לְבִטַח עָלָיו

וּבֵין כַּתְּפָיו שָׁכַן : ס שלישי

מִבְּרַכַת יְהוָה אֲרָצוֹ

וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת :

וּמִמְנַד גֵּרֵשׁ יִרְחִים :

וּמִמְנַד נִבְעוֹת עוֹלָם :

וּרְצוֹן שִׁבְנֵי סִנֵּה

וּלְקַדְקַד גֵּזֵר אֲחִיו :

וּקְרָנֵי רֹאם קְרָנָיו

יַחְדוֹ אֶפְסֵי־אֲרֶץ

וְהֵם אֶלְפֵי מְנַשָּׁה : ס רביעי

שָׁמַח וּבוֹלֵן בְּצִאֲתֶךָ

(יג) עַמִּים הֲרִי־קְרָאוּ

כִּי שִׁפַּע יָמִים יִינְקוּ

(יד) וּלְגֵד אָמַר

כָּל־בְּיָא שָׁכַן

(טו) וַיֵּרָא רֵאשִׁית לֹא

וַיִּתָּא רֵאשִׁי עָם

אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמִפְּהָ

(טז) הָאָמַר לְאֲבִיב וּלְאִמּוֹ לֹא

רָאִיתִיו

וְאֶת־בָּנָי לֹא יָדַע

וּבְרִיתֶךָ יִנְצְרוּ :

וְתוֹרַתֶךָ לְיִשְׂרָאֵל

וּכְלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ :

וּפַעַל יְדִיו תִּרְצֶה

וּמִשְׁנָאֵיו מִדִּיקוֹמֹן : ס

יְדִיד יְהוָה

חֶפֶץ עָלָיו כָּל־הַיּוֹם

(יז) וּלְיוֹסֵף אָמַר

מִמְנַד שָׁמַיִם מִפֶּלַע

(יח) וּמִמְנַד תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ

(יט) וּמִרֵּאשׁ הַרְדִּי־קָדָם

(כ) וּמִמְנַד אֲרֶץ וּמִלֶּאֶה

תְּבוּאֹתֶיהָ לְרֵאשׁ יוֹסֵף

(כא) בְּכֹר שׁוֹרוֹ הֲדַר לֹא

בָּהֶם עַמִּים יִנְנַח

וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם

(כב) וּלְזִבּוֹלָן אָמַר

וַיִּשְׁשַׁךְ בְּאֵהֶלְיָךָ :

שֵׁם יוֹבְחָו וּבְחֵי־צַרְק

וּשְׁפָנֵי טְמוּנֵי חוֹל : ס

כְּרוּד מִרְחִיב גֵּד

וּשְׂרָף זְרוּעַ אֶפְרַיִם־קָדָד

כִּי־שֵׁם חֶלְקֶת מְחַרֵּק סָפוֹן

בניו קרי v. 9. קמץ בו"ק v. 13. קמץ בו"ק v. 19.

קמץ בו"ק v. 21.

9. Ki atyjának s anyjának mondja : Nem láttam őt!
S testvéreit nem ismeri, És fiairól mitsem tud. —
Mert tartják parancsolatodat, S frigyedet megőrzik.
10. Itéleteidre tanítják Jákótot, És tanításodra Jiszráelt;
Füstölőt tesznek orrod alá, És egész áldozatot oltárodra.
11. Áldd meg, örökkévaló, erejét, S kezeinek művét fogadd kegye-
Zúzd össze ellenei derekát, És gyűlölőit, hogy fel ne támad-
janak.
12. Binjáminnak mondá: Az örökkévaló kegyeltje;
Bátorságban lakik nála; Óvja őt minden nap,
S vállalai közt nyugszik.
13. És Józsefnek mondá: Áldott az örökkévalótól földje,
Az ég harmatának édességével, S az alatt nyugvó forrással.
14. S a nap gyümölcsének édessé- S a hold termésének édességé-
gével, vel.
15. S az ős hegyek csúcsával, S az örök dombok édességével,
16. A föld és teljének édességével, S a csipkebokorban megjelent-
Szálljanak József fejére, S testvérei közül koronázott te-
tejére.
17. Mint kiváló tuloknak az ő fen- És rém szarvak az ő szarvai,
sége, Egyetemben a föld végéig;
Azokkal népeket öklel, És ilyenek Menasse ezrei,
Ilyenek Efrájim tizezrei,
18. És Zevúlunnak mondá: Örvendj Zevúlun jártadban,
19. Népeket hínak meg a hegyre, Ott áldoznak igaz áldozatokat;
Mert a tengerek bőségét szíják, És a homokban rejtett kincseket.
20. És Gádnak mondá; Áldott, ki Gádöt kiterjeszti;
Mint az oroslán nyugoszik, S széttép vállat és tetőt.
21. A hódítás elsejét kiszemelte Mert ott van elrejtve a tör-
magának, vényhozó sírtelke.

צִדְקַת יְהוָה עֲשֵׂה
(כב) וּלְדָן אָמַר
יִזְנֶק מִדְּהַבְשָׁן :
נִפְתְּלֵי שְׁבַע רְצוֹן
יָם וְדָרוֹם יִרְשֶׁה : ם
בְּרוּךְ מִבְּנִים אֲשֶׁר
וְטַבַּל בַּשָּׁמַן רִנְלוּ :
וּבְיָמֶיךָ דְבִאֲדָ :
רַכֵּב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ
(כו) מְעַנֶּה אֱלֹהֵי קָדָם
וַיִּגְרֹשׁ מִפְּנֵיךָ אוֹיֵב
(כח) וַיִּשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח
אֶל־אָרֶץ דְּגָן וְתִירוֹשׁ
(כט) אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל
עִם נוֹשַׁע בִּיהוָה
וְאֲשֶׁר־חָרַב גְּאוֹתֶיךָ
וְאִתָּה עַל־בְּמוֹתֵימֹו תִּדְרֹךְ : ם שְׁבִיעִי

לד

(א) וַיַּעַל מֹשֶׁה מִעֲרֹבַת מִזְבֵּחַ אֶל־הָרַךְ נָבוֹ רֹאשׁ הַפְּסָלָה
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיִּרְאֵהוּ יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד
עַד־דָּן : (ב) וְאֵת כָּל־נִפְתְּלֵי וְאֶת־אָרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
וְאֵת כָּל־אָרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרִין : (ג) וְאֶת־הַנֶּגֶב
וְאֶת־הַכּוֹכָב בִּקְעַת יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד־צֶעַר : (ד)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו וְאֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזָרְעֶךָ אֶתְנַנֶּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינַיִךָ
וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר : (ה) וַיָּמַת שָׁם מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה בְּאָרֶץ
מִזְבֵּחַ עַל־פִּי יְהוָה : (ו) וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּנֵי בְּאָרֶץ מִזְבֵּחַ
מוֹל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא־יָדַע אִישׁ אֶת־קִבְרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

- A nép élén indul;
És ítéletét Jiszráellel.
22. És Dánnak mondá:
Básánról szökik alá.
23. És Naftálinak mondá:
És tele az örökkévaló áldá-
sával;
24. És Ásérnek mondá:
Legyen kegyeltje testvéreinek,
25. Vas és réz a te záraid:
Az örökkévaló igazságát eselekszi.
- Dán fiatal orozslán,
Naftáli kegytől elégült,
Nyugot és dél birtoka.
Áldott a fiuk közül Ásér;
S lábát olajba mártja.
És mint ifjuságod legyen őszko-
rod.
26. Senki sem hasonlít Jesúrun
istenéhez,
S fenségében a felhőkön.
Az egekben száguld segítség-
gedre,
27. Fenséges az ősidők istene,
Elúzi előled az ellenséget,
S alatt az örök erők működnek,
S azt mondja: Irts!
28. És Jiszráel bátorságban lakik,
A gabona és must honában;
Különválva Jákóv színe,
Egei is harmatot permeteznek.
29. Üdv neked Jiszráel!
Isten segítette nép,
S büszkeséged kardja.
Ki hasonló hozzád?
Ő segítséged paizsa,
Ellenségeid hozzád simulnak,
- S te magaslatain lépdelsz.

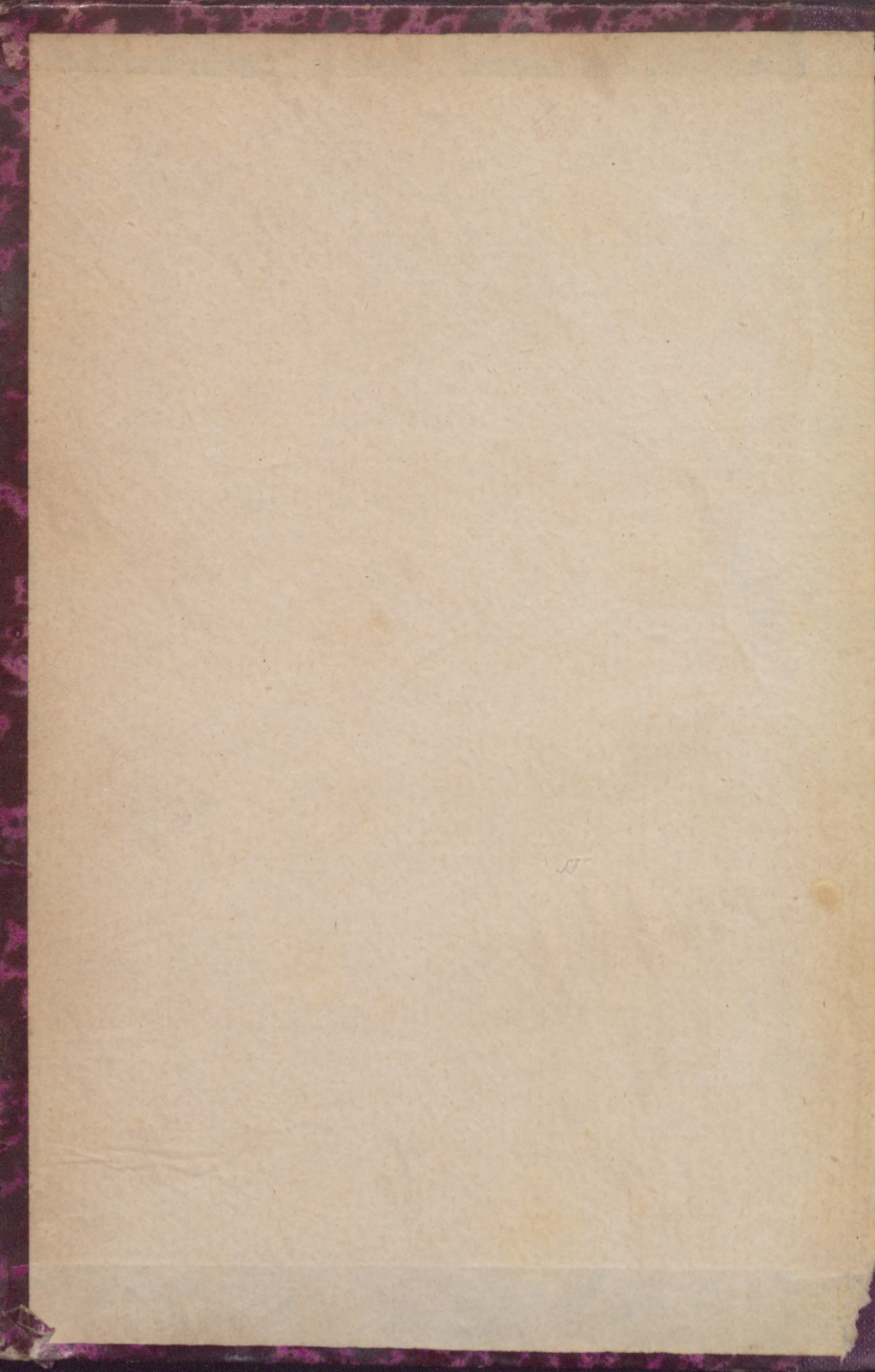
34. fejezet. — MÓSE HALÁLA.

1. És Móse felment Móáv rónaságaiból Nevó hegyére, a domb tetejére, mely Jerichó előtt van; s az örökkévaló megmutatta neki az egész országot, Giládot Dánig.
2. És egész Naftálit, s Efrájim és Menasse földjét, és Jehuda egész földjét a hátsó tengerig.
3. És a delet, s a környéket Jerichó völgyében, a pálmavárost Czóarig.
4. És az örökkévaló mondá neki: Ez azon ország, melyet odaesküdtem Avráhámnak, Jiczháknak és Jákóvnak, mondván: Magzatodnak fogom adni. Láttattam szemeiddel, de oda nem fogsz átkelni.
5. És meghalt ott Móse, az örökkévaló szolgája, Móáv országában az örökkévaló parancsára.
6. S eltemette őt a völgyben Móáv országában, Bész-Peórral szemben. És senki sem ismeri sirját e mai napig.

(ו) וּמִשָּׁה בַן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא־כָּהָתָה עֵינֶי
 וְלֹא־נָס לָחָה : (ח) וַיִּכְבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת
 מִזְבֵּחַ שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְנֵי אֶבְל מֹשֶׁה : (ט) וַיְהִי־שֶׁעַ
 בֶּן־נֹחַ מִלֵּא רִיחַ חֲכָמָה כִּי־סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עָלָיו
 וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ בְּאִשְׁרֵי צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה : (י) וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר
 יָדָעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים : (יא) לְכָל־הָאֲתֵת וְהַמּוֹפְתִים
 אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ מִצְרַיִם לַפְרָעָה וּלְכָל־
 עֲבָדָיו וּלְכָל־אֲרָצוֹ : (יב) וּלְכָל הַיַּד הַחֲזֹקָה וּלְכָל הַמּוֹרָא
 הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל :

7. És Móse százhusz esztendőös volt midőn meghalt; szeme meg nem homályosodott, s életnedve meg nem fogyatkozott.
8. És Jiszráel fiai siratták Mósét Móáv rónaságaiban harmincz napig; s elmultak Móse gyászának siralmas napjai.
9. És Jehósua Nun fia tele volt bölcsesség szellemével; mivel Móse kezeit rátette; s Jiszráel fiai engedelmeskedtek neki és úgy cselekedtek, mint az örökkévaló Mósének megparancsolta.
10. És nem támadt fel többé próféta Jiszráelben, mint Móse, kivel az örökkévaló színről színre megismerkedett volna.
11. Mindazon jelekkel és csodákkal, melyekkel az örökkévaló kiküldte, hogy azokat Miczrájim országában megtegyje Fáreo, s szolgái és egész országa előtt.
12. És mindazon erős kézzel, s mindazon nagy félelmetességgel, melyet Móse cselekedett egész Jiszráel szemei előtt.
-

Erősödjünk hitben és isteni félelemben.

B

924.

V.

